LIBRO DE JEĤEZKEL

1 En la trideka jaro, en la kvina tago de la kvara
monato, kiam mi estis inter la elpatrujigitoj ĉe
la rivero Kebar, malfermiĝis la ĉielo, kaj mi
ekvidis viziojn de Dio. 2 En la kvina tago de
tiu monato, tio estas, en la kvina jaro post la
elpatrujigo de la reĝo Jehojaĥin, 3 aperis la vorto
de la Eternulo al la pastro Jeĥezkel, filo de Buzi,
en la lando Ĥaldea, ĉe la rivero Kebar, kaj tie
aperis sur li la mano de la Eternulo. 4 Kaj
mi vidis, jen malkvieta vento venis el la nordo
kun granda nubo kaj flamanta fajro; brilo estis
ĉirkaŭe de ĝi, kaj el interne, el la mezo de la
fajro, iris tre hela lumo. 5 El la mezo vidiĝis
bildo de kvar kreitaĵoj, kaj ilia aspekto estis kiel
aspekto de homo. 6 Kaj ĉiu havis kvar vizaĝojn,
kaj ĉiu el ili havis kvar flugilojn. 7 Iliaj piedoj
estis piedoj rektaj, kaj la plandoj de iliaj piedoj
estis kiel plando de bovido kaj brilis kiel hela
pura kupro. 8 Kaj homaj manoj estis sub iliaj
flugiloj ĉe iliaj kvar flankoj; ĉiuj kvar havis siajn
vizaĝojn kaj siajn flugilojn. 9 Iliaj flugiloj estis
kuntuŝiĝantaj unu kun la alia; irante, ili sin
ne deturnadis, sed ĉiu iradis laŭ la direkto de
sia vizaĝo. 10 La aspekto de iliaj vizaĝoj estis
kiel vizaĝo homa, kaj kiel vizaĝo leona sur la
dekstra flanko de ĉiuj kvar, kiel vizaĝo bova sur
la maldekstra flanko de ĉiuj kvar, kaj kiel vizaĝo
agla ĉe ĉiuj kvar. 11 Iliaj vizaĝoj kaj flugiloj

supre estis disigitaj; ĉe ĉiu el ili du flugiloj tuŝis
unu la alian kaj du kovris ilian korpon. 12 Ĉiu
iradis laŭ la direkto de sia vizaĝo; kien tiris
ilin la spirito, tien ili iradis, ne deturnante sin
dum sia irado. 13 La aspekto de la kreitaĵoj estis
kiel aspekto de ardantaj kaj brulantaj karboj,
kiel aspekto de torĉoj, irantaj inter tiuj kreitaĵoj;
brilon havis la fajro, kaj el la fajro eliradis fulmoj.
14 Kaj la kreitaĵoj kuradis tien kaj reen kiel
fulmoj. 15 Rigardante la kreitaĵojn, mi ekvidis,
ke sur la tero apud la kreitaĵoj troviĝis po unu
rado ĉe la kvar vizaĝoj. 16 La aspekto de la
radoj kaj ilia prilaboriteco estis kiel aspekto de
turkiso, ĉiuj kvar havis la saman aspekton; ilia
aspekto kaj prilaboriteco estis tiel, kvazaŭ unu
rado troviĝus en la alia. 17 Irante, ili sin movadis
sur siaj kvar flankoj; ili ne deturnadis sin dum
la irado. 18 Iliaj radrondoj estis altaj kaj teruraj;
la radrondoj de ĉiuj kvar estis plenaj de okuloj
ĉirkaŭe. 19 Kaj kiam la kreitaĵoj iris, la radoj
iradis apud ili; kaj kiam la kreitaĵoj leviĝis de
la tero, leviĝadis ankaŭ la radoj. 20 Kien la
spirito instigis ilin iri, tien ili iradis; kien la
spirito instigis ilin iri, la radoj leviĝadis kune
kun ili, ĉar la spirito de la kreitaĵoj estis en la
radoj. 21 Kiam tiuj iris, ili ankaŭ iradis; kiam tiuj
staris, ili ankaŭ staris; kiam tiuj leviĝis de la tero,
la radoj leviĝadis apud ili, ĉar la spirito de la
kreitaĵoj estis en la radoj. 22 Super la kapoj de
la kreitaĵoj estis io simila al firmamento, kvazaŭ
terura kristalo, etendita super iliaj kapoj supre.
23 Sub la firmamento estis etenditaj iliaj flugiloj,

rekte unu apud la alia; la korpon de ĉiu el ili
kovris du flugiloj. 24 Mi aŭdis, kiel iliaj flugiloj
dum ilia irado bruis kiel granda akvo, kiel la voĉo
de la Plejpotenculo, granda bruo, kiel bruo de
tendaro; kiam ili haltis, iliaj flugiloj malleviĝis.
25 Kiam aŭdiĝis voĉo el super la firmamento, kiu
estis super iliaj kapoj, ili haltadis kaj mallevadis
siajn flugilojn. 26 Supre de la firmamento, kiu
estis super iliaj kapoj, estis io, aspektanta kiel
safiro, havanta la formon de trono; kaj super
la bildo de la trono estis kvazaŭ bildo de homo,
sidanta sur ĝi. 27 Kaj mi vidis kvazaŭ helegan
brilon, kvazaŭ fajron interne kaj ĉirkaŭe, de la
bildo de liaj lumboj supren kaj de la bildo de liaj
lumboj malsupren; mi vidis aspekton de fajro kaj
brilon ĉirkaŭ de li. 28 Kiel la aspekto de ĉielarko,
kiu montriĝas en la nuboj en la tempo de pluvo,
tia estis la aspekto de la brilo ĉirkaŭe. Tio estis
la aspekto de la majesto de la Eternulo. Kiam mi
tion vidis, mi ĵetis min vizaĝaltere, kaj mi aŭdis
voĉon de parolanto.

2

1 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, stariĝu
sur viaj piedoj, kaj Mi parolos al vi. 2 Kaj kiam Li
parolis al mi, venis en min spirito kaj starigis min
sur miaj piedoj; kaj mi aŭskultis Tiun, kiu parolis
al mi. 3 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, Mi
sendas vin al la Izraelidoj, al la defalintaj gentoj,
kiuj defalis de Mi; ili kaj iliaj patroj perfidis Min
ĝis la nuna tago. 4 La filoj havas malmolan
vizaĝon kaj obstinan koron; Mi sendas vin al ili,
por ke vi diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la

Eternulo. 5 Ĉu ili aŭskultos, ĉu ili ne aŭskultos
(ĉar ili estas domo malobeema), ili almenaŭ sciu,
ke profeto estis inter ili. 6 Kaj vi, ho filo de
homo, ne timu ilin, kaj ne timu iliajn parolojn;
kvankam ili estas por vi dornoj kaj pikiloj kaj vi
loĝas inter skorpioj, tamen ne timu iliajn vortojn,
kaj ne sentu teruron antaŭ ilia vizaĝo, ĉar ili
estas domo malobeema. 7 Kaj diru al ili Miajn
vortojn, ĉu ili aŭskultos aŭ ĉu ili ne aŭskultos,
ĉar ili estas malobeemaj. 8 Kaj vi, ho filo de
homo, aŭskultu tion, kion Mi diras al vi; ne estu
malobeema, kiel la malobeema domo; malfermu
vian buŝon, kaj manĝu tion, kion Mi donos al
vi. 9 Kaj mi ekvidis, jen mano estas etendita al
mi, kaj en ĝi estas skribrulaĵo. 10 Kaj Li disvolvis
ĝin antaŭ mi, kaj ĝi estis skribkovrita interne kaj
ekstere, kaj sur ĝi estis skribitaj lamentoj, ĝemoj,
kaj veoj.

3

1 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, manĝu
tion, kion vi trovas, manĝu ĉi tiun skribrulaĵon,
kaj iru kaj parolu al la domo de Izrael. 2 Kaj
mi malfermis mian buŝon, kaj Li manĝigis al
mi tiun skribrulaĵon. 3 Kaj Li diris al mi: Ho
filo de homo, en vian ventron manĝu, kaj vian
internaĵon plenigu per ĉi tiu skribrulaĵo, kiun Mi
donas al vi. Kaj mi manĝis, kaj en mia buŝo ĝi
estis dolĉa, kiel mielo.

4 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, iru al la
domo de Izrael, kaj parolu al ili per Miaj vortoj.
5 Ĉar ne al popolo kun nekomprenebla lingvo
kaj malfacila parolado vi estas sendata, sed al

la domo de Izrael; 6 ne al multaj popoloj kun
nekomprenebla lingvo kaj malfacila parolado,
kies vortojn vi ne komprenas; cetere, se eĉ al ili
Mi sendus vin, eĉ ili aŭskultus vin. 7 Sed la domo
de Izrael ne volos aŭskulti vin, ĉar ili ne volas
aŭskulti Min; ĉar la tuta domo de Izrael havas
malmolan frunton kaj obstinan koron. 8 Jen Mi
faris vian vizaĝon forta kontraŭ iliaj vizaĝoj kaj
vian frunton forta kontraŭ iliaj fruntoj. 9 Mi faris
vian frunton kiel diamanto pli forta ol siliko; ne
timu ilin, kaj ne sentu teruron antaŭ ili, ĉar ili
estas domo malobeema. 10 Kaj Li diris al mi:
Ho filo de homo, ĉiujn Miajn vortojn, kiujn Mi
parolos al vi, prenu en vian koron kaj aŭskultu
per viaj oreloj. 11 Kaj iru al la elpelitoj, al la filoj
de via popolo, kaj parolu al ili, kaj diru al ili:
Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo — tute egale,
ĉu ili aŭskultos aŭ ne aŭskultos.

12 Kaj levis min la spirito, kaj mi ekaŭdis
malantaŭ mi grandan bruon: Benita estu la
majesto de la Eternulo sur sia loko! 13 Kaj
aŭdiĝis bruo de la flugiloj de la kreitaĵoj, kiuj
kunfrapiĝadis unuj kun la aliaj, kaj bruo de
la radoj apud ili, kaj bruo de granda tertremo.
14 Kaj la spirito levis min kaj forportis min; kaj
mi iris kun afliktita kaj maltrankvila koro; kaj la
mano de la Eternulo tenis min forte. 15 Kaj mi
venis en Tel-Abibon, al la elpelitoj, kiuj loĝis ĉe
la rivero Kebar; kaj mi haltis tie, kie ili loĝis, kaj
mi restis tie inter ili sep tagojn malĝoje.

16 Post paso de la sep tagoj aperis al mi vorto
de la Eternulo, dirante: 17 Ho filo de homo! Mi
starigis vin kiel observiston super la domo de

Izrael; kaj kiam vi aŭdos vorton el Mia buŝo,
tiam instruu ilin de Mi. 18 Kiam Mi diros al la
malpiulo: Vi devas morti, kaj vi ne admonos lin,
kaj vi ne parolos, por averti malpiulon kontraŭ
lia malbona vojo, por konservi al li la vivon —
tiam li, malpiulo, mortos pro sia malpieco, sed
lian sangon Mi repostulos el via mano. 19 Sed
se vi avertis malpiulon, kaj li ne returnis sin
de sia malpieco kaj de sia malbona vojo, tiam
li mortos pro sia malpieco, kaj vi estos savinta
vian animon. 20 Kaj se virtulo deturnos sin de
sia virteco kaj agos malbone, tiam Mi metos
antaŭ lin falpuŝilon, kaj li mortos; ĉar vi lin
ne avertis, li mortos pro sia peko, kaj ne estos
rememorataj la bonaj agoj, kiujn li faris; sed lian
sangon Mi repostulos el via mano. 21 Sed se vi
avertos virtulon, ke la virtulo ne peku, kaj li ne
pekos, tiam li restos vivanta pro tio, ke li akceptis
averton, kaj vi estos savinta vian animon.

22 Kaj venis sur min tie la mano de la Eternulo,
kaj Li diris al mi: Leviĝu, kaj iru en la valon, kaj
tie Mi parolos al vi. 23 Kaj mi leviĝis, kaj eliris
en la valon; kaj jen tie staras la majesto de la
Eternulo, simile al la majesto, kiun mi vidis ĉe la
rivero Kebar. Kaj mi ĵetis min vizaĝaltere. 24 Kaj
eniris en min la spirito kaj starigis min sur miaj
piedoj. Kaj Li ekparolis al mi, kaj diris al mi:
Iru, enŝlosu vin en via domo. 25 Kaj vidu, ho filo
de homo, oni metos sur vin ŝnurojn kaj ligos vin
per ili, kaj vi ne povos eliri inter ilin; 26 kaj vian
langon Mi algluos al via palato, kaj vi mutiĝos
kaj ne estos admonanto por ili; ĉar ili estas domo
malobeema. 27 Sed kiam Mi ekparolos al vi, Mi

malfermos vian buŝon, kaj vi diros al ili: Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiu volas aŭskulti,
tiu aŭskultu, kaj kiu ne volas, tiu rifuzu; ĉar ili
estas domo malobeema.

4

1 Kaj vi, ho filo de homo, prenu al vi brikon kaj
kuŝigu ĝin antaŭ vi, kaj desegnu sur ĝi urbon,
nome Jerusalemon. 2 Kaj faru ĉirkaŭ ĝi sieĝon,
aranĝu kontraŭ ĝi bastionon, surŝutu kontraŭ ĝi
remparon, faru kontraŭ ĝi tendaron, kaj starigu
ĉirkaŭ ĝi muregrompilojn. 3 Kaj prenu al vi feran
paton kaj starigu ĝin kiel feran muron inter vi kaj
la urbo, kaj direktu vian vizaĝon kontraŭ ĝin; ĝi
estu sub sieĝo, kaj vi sieĝu ĝin. Tio estu signo
por la domo de Izrael.
4 Kaj vi kuŝiĝu sur vian maldekstran flankon,
kaj metu sur ĝin la malpiecon de la domo de
Izrael; dum tiom da tagoj, kiom vi kuŝos sur
ĝi, vi portos sur vi ilian malpiecon. 5 La jarojn
de ilia malpieco Mi kalkulos al vi kiel tagojn:
dum tricent naŭdek tagoj vi portos sur vi la
malpiecon de la domo de Izrael. 6 Kiam vi tion
plenumos, tiam denove kuŝiĝu sur vian dekstran
flankon, kaj portu sur vi la malpiecon de la
domo de Jehuda dum kvardek tagoj; ĉiun tagon
Mi kalkulos al vi kiel jaron. 7 Kaj kontraŭ la
sieĝatan Jerusalemon direktu vian vizaĝon kaj
vian etenditan brakon, kaj profetu kontraŭ ĝi.
8 Kaj jen Mi metos sur vin ŝnurojn, ke vi ne
povu turni vin de unu flanko sur la alian, ĝis vi
finos la tagojn de via sieĝado. 9 Kaj prenu al vi
tritikon kaj hordeon, fabojn kaj lentojn, milion

kaj spelton, kaj ŝutu tion en unu vazon, kaj faru
al vi el tio panon laŭ la nombro de la tagoj, dum
kiuj vi kuŝos sur via flanko: dum tricent naŭdek
tagoj manĝu ĝin. 10 Kaj vian manĝaĵon, kiun vi
manĝos, uzu laŭpeze, po dudek sikloj ĉiutage;
de tempo al tempo manĝu ĝin. 11 Kaj akvon
trinku laŭmezure, po sesono de hino trinku
de tempo al tempo. 12 En formo de hordeaj
platkukoj manĝu tion, kaj sur ekskrementoj de
homoj baku ilin antaŭ iliaj okuloj. 13 Kaj la
Eternulo diris: Tiele la Izraelidoj manĝados
sian panon malpure inter la popoloj, al kiuj
Mi ilin dispelos. 14 Kaj mi diris: Ho Sinjoro,
ho Eternulo! jen mia animo ne malpuriĝis,
kadavraĵon aŭ disŝiritaĵon mi ne manĝis de mia
juneco ĝis nun, kaj nenia abomeninda viando
eniris iam en mian buŝon. 15 Kaj Li diris al
mi: Jen Mi permesas al vi uzi ekskrementojn de
brutoj anstataŭ ekskrementoj de homoj, kaj sur
ili pretigu vian panon. 16 Kaj Li diris al mi: Ho
filo de homo! jen Mi rompos la panan apogon
en Jerusalem, kaj oni manĝos panon laŭpeze kaj
en zorgoj, kaj akvon oni trinkos laŭmezure kaj
kun afliktoj; 17 ĉar mankos al ili pano kaj akvo,
kaj ili kun teruro rigardos unu la alian, kaj ili
konsumiĝos pro sia malpieco.

5

1 Kaj vi, ho filo de homo, prenu al vi glavon
akran, kiel razilo de barbiroj, prenu ĝin al vi,
kaj pasigu ĝin sur via kapo kaj sur via barbo,
kaj prenu al vi pesilon, kaj disdividu la harojn:
2 trionon forbruligu meze de la urbo, kiam

finiĝos la tagoj de la sieĝado; trionon prenu, kaj
dishaku ĝin per la glavo en la ĉirkaŭaĵo de la
urbo; kaj trionon disblovu en la venton, kaj Mi
elingigos post ili la glavon. 3 Kaj prenu el tio
malgrandan kvanton, kaj ligu ĝin en la randon
de via vesto. 4 Kaj ankoraŭ iom prenu el tio, kaj
ĵetu en fajron, kaj forbruligu ilin per fajro; el tie
eliros fajro sur la tutan domon de Izrael.

5 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen estas
Jerusalem; Mi starigis ĝin meze de la nacioj, kaj
ĉirkaŭ ĝi estas diversaj landoj. 6 Sed ĝi agis
kontraŭ Miaj decidoj pli malpie, ol la nacioj, kaj
kontraŭ Miaj leĝoj pli malbone, ol la landoj, kiuj
estas ĉirkaŭ ĝi; ĉar ili malestimis Miajn decidojn,
kaj Miajn leĝojn ili ne sekvis. 7 Tial tiele diras
la Sinjoro, la Eternulo: Ĉar via amaso estas pli
malbona, ol la nacioj, kiuj estas ĉirkaŭ vi, ĉar
Miajn leĝojn vi ne sekvis kaj Miajn decidojn vi
ne plenumis, kaj vi ne agis eĉ laŭ la justeco de
la nacioj, kiuj estas ĉirkaŭ vi, 8 tial tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi ankaŭ iros kontraŭ
vin, kaj Mi faros inter vi juĝon antaŭ la okuloj
de la nacioj. 9 Kaj Mi agos kun vi tiel, kiel Mi
neniam agis kaj kiel Mi neniam plu agos simile,
pro ĉiuj viaj abomenindaĵoj. 10 Tial gepatroj
manĝos gefilojn inter vi, kaj gefiloj manĝos siajn
gepatrojn; kaj Mi faros kontraŭ vi juĝon, kaj
Mi disblovos vian tutan restaĵon al ĉiuj ventoj.
11 Tial, kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo,
pro tio, ke vi malpurigis Mian sanktejon per ĉiuj
viaj abomenindaĵoj kaj per ĉiuj viaj fiaĵoj, Mi
vin malgrandigos, kaj Mia okulo ne indulgos,

kaj Mi ne kompatos. 12 Triono el vi mortos de
pesto kaj pereos de malsato meze de vi; triono
falos de glavo en viaj ĉirkaŭaĵoj; kaj trionon
Mi dispelos al ĉiuj ventoj, kaj Mi elingigos post
ili la glavon. 13 Mi plene agigos Mian koleron,
kaj Mi ripozigos Mian indignon sur ili, kaj Mi
faros al Mi kontentecon, por ke ili eksciu, ke
Mi, la Eternulo, parolis en Mia fervoro, kiam Mi
konsumos Mian koleron sur ili. 14 Kaj Mi vin
dezertigos kaj hontigos inter la nacioj, kiuj estas
ĉirkaŭ vi, antaŭ la okuloj de ĉiu pasanto. 15 Kaj
vi estos hontindaĵo kaj mokataĵo, ekzemplo kaj
teruro por la nacioj, kiuj estas ĉirkaŭ vi, kiam Mi
faros kontraŭ vi juĝon en kolero kaj indigno kaj
kun indigna moralinstruo. Mi, la Eternulo, tion
diris. 16 Kiam Mi ĵetos sur ilin Miajn kruelajn
sagojn de malsato, kiuj estos pereigaj kaj kiujn
Mi sendos por ekstermado, tiam Mi faros ĉe vi la
malsaton ĉiam pli granda, kaj Mi rompos ĉe vi
la panan apogon. 17 Mi sendos sur vin malsaton,
kaj sovaĝajn bestojn, kiuj faros vin seninfanaj;
kaj pesto kaj sangoverŝado trairos vin, kaj glavon
Mi venigos sur vin. Mi, la Eternulo, tion diris.

6

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo, direktu vian vizaĝon al la
montoj de Izrael, kaj profetu pri ili; 3 kaj diru:
Ho montoj de Izrael, aŭskultu la vorton de la
Sinjoro, la Eternulo: Tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo, al la montoj kaj al la montetoj, al la
intermontoj kaj al la valoj: Jen Mi venigos sur
vin glavon, kaj Mi detruos viajn altaĵojn. 4 Kaj

dezertigitaj estos viaj altaroj, kaj rompitaj estos
viaj sunkolonoj; kaj Mi faligos viajn mortigitojn
antaŭ viaj idoloj. 5 Kaj Mi faligos la kadavrojn
de la Izraelidoj antaŭ iliaj idoloj, kaj Mi disĵetos
viajn ostojn ĉirkaŭ viaj altaroj. 6 En ĉiuj viaj
loĝlokoj la urboj estos ruinigitaj kaj la altaĵoj
estos dezertigitaj, por ke estu ruinigitaj kaj
dezertigitaj viaj altaroj, por ke estu rompitaj
kaj detruitaj viaj idoloj, viaj sunkolonoj estu
disbatitaj, kaj viaj faritaĵoj estu ekstermitaj. 7 Kaj
falos mortigitoj inter vi, kaj tiam vi ekscios, ke Mi
estas la Eternulo. 8 Sed Mi restigos al vi kelkan
kvanton, kiu saviĝos de la glavo inter la nacioj,
kiam vi estos disĵetitaj en la landojn. 9 Kaj viaj
saviĝintoj rememoros Min inter la nacioj, kien
ili estos forkondukitaj, kiam Mi disbatos ilian
malĉastan koron, kiu defalis de Mi, kaj iliajn
okulojn, kiuj malĉastis kun siaj idoloj; kaj ili
mem pentos pri la malbonagoj, kiujn ili faris per
ĉiuj siaj abomenindaĵoj. 10 Kaj ili ekscios, ke Mi,
la Eternulo, ne vane diris, ke Mi faros al ili tiun
malbonon.

11 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Plaŭdu
per viaj manoj, frapu per via piedo, kaj diru:
Ve pro ĉiuj malbonaj abomenindaĵoj de la domo
de Izrael, pro kiuj ili falos de glavo, de malsato,
kaj de pesto. 12 Kiu estas malproksime, tiu
mortos de pesto; kiu estas proksime, tiu falos de
glavo; kiu restis kaj konserviĝis, tiu mortos de
malsato. Tiel Mi konsumos Mian koleron sur ili.
13 Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam
iliaj mortigitoj kuŝos inter siaj idoloj ĉirkaŭ iliaj
altaroj sur ĉiu alta monteto, sur ĉiuj suproj de la

montoj, sub ĉiu verda arbo, kaj sub ĉiu densfolia
kverko, tie, kie ili faradis bonodorajn incensojn
al ĉiuj siaj idoloj. 14 Kaj Mi etendos Mian manon
sur ilin, kaj en ĉiuj iliaj loĝlokoj Mi dezertigos la
teron pli ol en la dezerto Dibla; kaj ili ekscios, ke
Mi estas la Eternulo.

7

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo, tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo, pri la tero de Izrael: Fino venis, la
fino por ĉiuj kvar randoj de la lando. 3 Nun
venos al vi la fino; kaj Mi sendos sur vin Mian
koleron, kaj Mi juĝos vin laŭ via konduto, kaj Mi
metos sur vin ĉiujn viajn abomenindaĵojn. 4 Ne
indulgos vin Mia okulo, kaj Mi ne kompatos; ĉar
vian konduton Mi rekompencos sur vi, kaj viaj
abomenindaĵoj estos meze de vi; kaj vi ekscios,
ke Mi estas la Eternulo.

5 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Malbono,
unu malbono nun venas; 6 fino venas, venas
la fino, ĝi vekiĝas kontraŭ vin, jen ĝi venas.
7 Venas matenruĝo kontraŭ vi, ho loĝanto de la
lando; venas la tempo, proksima estas la tago de
tumulto, kiam oni ne plu kantos sur la montoj.
8 Nun Mi baldaŭ elverŝos Mian indignon sur
vin, Mi plene kontentigos Mian koleron sur vi,
Mi juĝos vin laŭ via konduto, kaj Mi metos sur
vin ĉiujn viajn abomenindaĵojn. 9 Ne indulgos
Mia okulo, kaj Mi ne kompatos; laŭ via konduto
Mi redonos al vi, kaj viaj abomenindaĵoj estos
meze de vi; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo,
estas la batanto. 10 Jen estas la tago, jen ĝi

venas, leviĝis la matenruĝo, la vergo elkreskis, la
fiero ekfloris. 11 La perforteco leviĝis kiel vergo
kontraŭ la malpiecon; nenio restos de ili, nek
de ilia amaso, nek de ilia popola bruo, neniu
ĝemos ĉe ili. 12 Venas la tempo, alproksimiĝas
la tago; la aĉetanto ne ĝoju, kaj la vendanto ne
malĝoju; ĉar la kolero trafis ilian tutan amason.
13 Ĉar la vendanto ne plu revenos al la venditaĵo,
eĉ se ili ankoraŭ estus vivantaj; ĉar la vizio pri
ilia tuta amaso ne retiriĝos, kaj neniu fortikigos
sian vivon per sia malpieco. 14 Eksonigu la
trumpeton, kaj ĉiu armiĝu; neniu tamen iros en
la militon, ĉar Mia kolero estas super ilia tuta
amaso. 15 La glavo estas ekstere, la pesto kaj
la malsato interne; kiu estas sur la kampo, tiu
mortos de la glavo, kaj kiu estas en la urbo,
tiun ekstermos malsato kaj pesto. 16 Kaj tiuj
el ili, kiuj forsaviĝos, estos sur la montoj, kiel
kolomboj el la valoj, ĉiuj ili ĝemos, ĉiu pro siaj
malbonagoj. 17 Ĉiuj manoj malleviĝos senforte,
kaj ĉiuj genuoj moviĝos kiel akvo. 18 Ili zonos
sin per sakaĵo; teruro ilin kovros; sur ĉiu vizaĝo
estos honto, kaj ĉiuj kapoj estos senharaj. 19 Sian
arĝenton ili ĵetos sur la stratojn, kaj ilia oro
fariĝos malpuraĵo; ilia arĝento kaj ilia oro ne
povos savi ilin en la tago de la kolero de la
Eternulo, ne satigos ilian animon, kaj ne plenigos
ilian internaĵon; ĉar tio estis instigilo por iliaj
malbonagoj. 20 Sian plej belan ornamon ili faris
objekto de fiereco, siajn abomenindajn statuojn
kaj idolojn ili starigis en ĝi; tial Mi faros ĝin
malpuraĵo por ili. 21 Kaj Mi transdonos ĝin

en la manojn de fremduloj por disrabi, kaj al
la malpiuloj de la tero kiel militakiron, kaj ili
malsanktigos ĝin. 22 Mi deturnos Mian vizaĝon
de ili, por ke ili malsanktigu Mian misterejon;
kaj rabistoj tien venos kaj malsanktigos ĝin.
23 Faru ĉenon; ĉar la lando estas plena de sangaj
krimoj kaj la urbo estas plena de perforteco.
24 Mi venigos la plej malbonajn el la nacioj,
kaj ili ekposedos iliajn domojn; Mi neniigos la
fierecon de la fortuloj, kaj iliaj sanktaĵoj estos
malsanktigitaj. 25 Pereo venas; oni serĉos pacon,
sed ne trovos ĝin. 26 Malfeliĉo post malfeliĉo
venos, sciigo post sciigo; oni serĉos vizion ĉe
profeto; malaperos la instruo ĉe la pastro, kaj
konsilo ĉe la maljunuloj. 27 La reĝo malĝojos, la
princo estos kovrita de teruro, kaj la manoj de la
simpla popolo malkuraĝiĝos. Laŭ ilia konduto
Mi agos kun ili, laŭ iliaj meritoj Mi juĝos ilin; kaj
ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

8

1 En la sesa jaro, en la kvina tago de la sesa
monato, mi sidis en mia domo, kaj la plejaĝuloj
de Jehuda sidis antaŭ mi; kaj falis sur min la
mano de la Sinjoro, la Eternulo. 2 Kaj mi vidis,
jen estas bildo, kiu aspektas kiel fajro; de la bildo
de liaj lumboj malsupren estis fajro, kaj supre de
liaj lumboj estis hela brilo, tre hela lumo. 3 Kaj
li etendis la bildon de mano, kaj kaptis min je
la bukloj de mia kapo; kaj la spirito ekportis
min inter la tero kaj la ĉielo, kaj venigis min
en Dia vizio en Jerusalemon, al la enirejo de
la interna pordego, turnita al nordo, kie staris

statuo de koleriga ĵaluzo.
4 Kaj jen tie estas la majesto de Dio de Izrael, simile al la vizio, kiun mi vidis en la valo.
5 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, levu viajn okulojn en la direkto al nordo! Kaj mi levis miajn okulojn en la direkto al nordo, kaj jen norde de la pordego de la altaro, ĉe la enirejo, staras tiu statuo de ĵaluzo.
6 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, ĉu vi vidas, kion ili faras? la grandajn abomenindaĵojn, kiujn la domo de Izrael faras ĉi tie, por malproksimigi Min de Mia sanktejo? sed vi ankoraŭ denove vidos grandajn abomenindaĵojn.
7 Kaj Li venigis min al la enirejo de la korto, kaj mi ekvidis, ke jen estas unu truo en la muro.
8 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, trafosu la muron. Kaj mi trafosis la muron, kaj jen estas ia pordo.
9 Kaj Li diris al mi: Eniru, kaj rigardu la malbonajn abomenindaĵojn, kiujn ili faras ĉi tie.
10 Kaj mi eniris kaj ekrigardis, kaj jen diversaj bildoj de rampaĵoj kaj abomenindaj brutoj kaj diversaj idoloj de la domo de Izrael estas skulptitaj sur la muro ĉirkaŭe, sur ĉiuj flankoj.
11 Kaj antaŭ ili staras sepdek viroj el la plejaĝuloj de la domo de Izrael, kaj Jaazanja, filo de Ŝafan, staras meze de ili; kaj ĉiu havas en la mano sian incensilon, kaj de la incensoj leviĝas densa nubo.
12 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, ĉu vi vidas, kion la plejaĝuloj de la domo de Izrael faras en mallumo, ĉiu en sia ĉambro de pentraĵoj? Ĉar ili diras: La Eternulo ne vidas nin, la Eternulo forlasis la landon.
13 Kaj Li diris al mi: Vi denove ankoraŭ vidos grandajn abomenindaĵojn, kiujn ili faras.

14 Kaj Li venigis min al la enirejo de la norda
pordego de la domo de la Eternulo, kaj jen tie
sidas virinoj, kiuj ploras pri Tamuz. 15 Kaj Li
diris al mi: Ĉu vi vidas, ho filo de homo? vi
vidos ankoraŭ pli grandajn abomenindaĵojn ol
tiuj. 16 Kaj Li venigis min en la internan korton
de la domo de la Eternulo, kaj jen ĉe la enirejo
de la templo de la Eternulo, inter la portiko kaj
la altaro, staras ĉirkaŭ dudek kvin homoj, kun
la dorso al la templo de la Eternulo kaj kun la
vizaĝo al la oriento, kaj adorkliniĝas orienten, al
la suno. 17 Kaj Li diris al mi: Ĉu vi vidas, ho filo
de homo? ĉu ne sufiĉas al la domo de Jehuda, ke
ili faras la abomenindaĵojn, kiujn ili faras ĉi tie?
ili ankoraŭ plenigis la landon per perforteco, kaj
ripete kolerigas Min; kaj jen ili direktas la vergon
al sia vizaĝo. 18 Tial Mi ankaŭ agos en kolero;
ne indulgos Mia okulo, kaj Mi ne kompatos; eĉ
se ili krios al Miaj oreloj per laŭta voĉo, Mi ne
aŭskultos ilin.

9

1 Kaj Li vokis al miaj oreloj per laŭta voĉo,
dirante: Alproksimiĝu la punantoj de la urbo, kaj
ĉiu havu en sia mano sian pereigilon. 2 Kaj jen
ses homoj venis per la vojo de la supra pordego,
kiu estas turnita norden, kaj ĉiu havis en la mano
sian detruilon, kaj inter ili estis unu vestita per
tolo, kaj li havis skribilon ĉe siaj lumboj. Ili
venis, kaj stariĝis apud la kupra altaro. 3 Kaj
la majesto de Dio de Izrael leviĝis de la kerubo,
sur kiu ĝi estis, al la sojlo de la domo. Kaj Li
alvokis la homon, kiu estis vestita per tolo kaj

havis skribilon ĉe siaj lumboj. 4 Kaj la Eternulo
diris al li: Trairu la urbon Jerusalem, kaj marku
per litero Tav la fruntojn de tiuj homoj, kiuj
ĝemas kaj malĝojas pri ĉiuj abomenindaĵoj, kiuj
estas farataj en la urbo. 5 Kaj al la aliaj Li
diris tiel, ke mi povis aŭdi: Iru tra la urbo
post li, kaj frapu; via okulo ne indulgu, kaj vi
ne kompatu. 6 Maljunulon, junulon, junulinon,
infanojn, kaj virinojn eksterme mortigu; sed ĉiun
homon, sur kiu estas la litero Tav, ne tuŝu; kaj
komencu de Mia sanktejo. Kaj ili komencis de la
maljunaj homoj, kiuj estis antaŭ la domo. 7 Kaj
Li diris al ili: Malpurigu la domon, kaj plenigu
la kortojn per mortigitoj; eliru! Kaj ili eliris, kaj
komencis frapadi en la urbo. 8 Kiam ili finis
la mortigadon kaj mi restis, tiam mi ĵetis min
vizaĝaltere, ekkriis, kaj diris: Ho Sinjoro, ho
Eternulo! ĉu Vi ekstermos la tutan restaĵon de
Izrael, elverŝante Vian koleron sur Jerusalemon?
9 Kaj Li diris al mi: La malpieco de la domo de
Izrael kaj de Jehuda estas tre, tre granda, kaj
la lando estas plena de sango, kaj la urbo estas
plena de maljusteco; ĉar ili diras: La Eternulo
forlasis la landon, kaj la Eternulo ne vidas. 10 Tial
ankaŭ Miaflanke Mia okulo ne indulgos, kaj Mi
ne kompatos; ilian agadon Mi metos sur ilian
kapon. 11 Kaj jen la viro, kiu estis vestita per
tolo kaj havis skribilon ĉe siaj lumboj, alportis
respondon, dirante: Mi faris tion, kion Vi ordonis
al mi.

10

1 Kaj mi vidis: jen sur la firmamento, kiu

estis super la kapoj de la keruboj, io simila al
safiro, aspektanta kiel bildo de trono, aperis
super ili. 2 Kaj Li diris al la viro, vestita per tolo,
jene: Eniru inter la radojn sub la kerubon, kaj
prenu plenmanojn da ardantaj karboj el inter
la keruboj, kaj ĵetu ilin sur la urbon. Kaj li
eniris antaŭ miaj okuloj. 3 La keruboj staris
dekstre de la domo, kiam la viro eniris, kaj
nubo plenigis la internan korton. 4 Kaj leviĝis la
majesto de la Eternulo de la kerubo al la enirejo
de la domo, kaj la domo pleniĝis de la nubo,
kaj la korto pleniĝis de brilo de la majesto de la
Eternulo. 5 Kaj bruo de la flugiloj de la keruboj
estis aŭdata ĝis la ekstera korto, kiel bruo de Dio,
la Plejpotenculo, kiam Li parolas. 6 Kaj kiam Li
ordonis al la viro, vestita per tolo, dirante: Prenu
fajron el inter la radoj, el inter la keruboj, kaj ĉi
tiu eniris kaj stariĝis apud la rado, 7 tiam unu el
la keruboj etendis sian manon el inter la keruboj
al la fajro, kiu estis inter la keruboj, kaj prenis kaj
metis sur la manplatojn de la tolvestito; kaj ĉi tiu
prenis kaj eliris. 8 Kaj ĉe la keruboj montriĝis
similaĵo de homa mano sub iliaj flugiloj. 9 Kaj
mi vidis, jen estas kvar radoj apud la keruboj,
po unu rado apud ĉiu kerubo, kaj la aspekto de
la radoj estis kiel turkiso. 10 Kaj laŭ aspekto la
kvar radoj havis unu formon, kvazaŭ unu rado
estus en la alia. 11 Irante, ili moviĝadis sur
ĉiujn kvar flankojn, ili ne deturniĝadis dum la
irado; al la loko, al kiu estis direktita la kapo, ili
sekvadis ĝin, ili ne deturniĝadis dum la irado.
12 Kaj ilia tuta korpo, ilia dorso, iliaj manoj, iliaj

flugiloj, kiel ankaŭ la radoj, estis ĉirkaŭe plenaj
de okuloj; ĉiuj kvar havis siajn radojn. 13 La
radoj estis nomataj turnovento, kiel mi povis tion
aŭdi. 14 Ĉiu havis kvar vizaĝojn: unu vizaĝo estis
vizaĝo de kerubo, la dua vizaĝo estis vizaĝo de
homo, la tria estis vizaĝo de leono, kaj la kvara
estis vizaĝo de aglo. 15 Kaj leviĝis la keruboj. Tio
estis tiu kreitaĵo, kiun mi vidis ĉe la rivero Kebar.
16 Kaj kiam la keruboj iris, la radoj iradis apud ili;
kaj kiam la keruboj levis siajn flugilojn, por leviĝi
de la tero, tiam ankaŭ la radoj ne deturniĝadis
de ili. 17 Kiam tiuj staris, ili ankaŭ staris, kaj kiam
tiuj leviĝis, ili ankaŭ leviĝadis; ĉar la spirito de
la kreitaĵoj estis en ili. 18 Kaj la majesto de la
Eternulo foriĝis de la sojlo de la domo kaj stariĝis
super la keruboj. 19 Kaj la keruboj levis siajn
flugilojn, kaj suprenflugis de la tero antaŭ miaj
okuloj, kaj la radoj kune kun ili; kaj ili stariĝis ĉe
la enirejo de la orienta pordego de la domo de la
Eternulo; kaj la majesto de Dio de Izrael aperis
supre super ili. 20 Tio estis la kreitaĵo, kiun mi
vidis sub Dio de Izrael ĉe la rivero Kebar; kaj mi
eksciis, ke tio estas keruboj. 21 Ĉiu el ili havis
kvar vizaĝojn, kaj ĉiu havis kvar flugilojn, kaj
similaĵo de homaj manoj estis sub iliaj flugiloj.
22 Kaj la aspekto de iliaj vizaĝoj estis kiel tiuj
vizaĝoj, kiujn mi vidis ĉe la rivero Kebar, ilia
aspekto kaj ili mem. Ĉiu moviĝis laŭ la direkto
de sia vizaĝo.

11

1 Kaj levis min la spirito, kaj venigis min al la

orienta pordego de la domo de la Eternulo, al tiu,
kiu rigardas orienten. Kaj jen ĉe la enirejo de la
pordego staras dudek kvin homoj, kaj inter ili
mi vidas Jaazanjan, filon de Azur, kaj Pelatjan,
filon de Benaja, estrojn de la popolo. 2 Kaj
Li diris al mi: Ho filo de homo, ĉi tiuj homoj
havas malpiajn intencojn kaj donas malbonajn
konsilojn en ĉi tiu urbo. 3 Ili diras: Ankoraŭ ne
baldaŭ; ni konstruu domojn; ĝi estas la kaldrono,
kaj ni estas la viando. 4 Tial profetu pri ili,
profetu, ho filo de homo. 5 Kaj malleviĝis sur
min la spirito de la Eternulo, kaj diris al mi:
Diru: Tiele diras la Eternulo: Tiel vi parolis, ho
domo de Izrael, kaj la pensojn de via koro Mi
scias. 6 Multajn vi mortigis en ĉi tiu urbo, kaj
ĝiajn stratojn vi plenigis per mortigitoj. 7 Tial
tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Viaj mortigitoj,
kiujn vi faligis en ĝi, estas la viando, kaj ĝi mem
estas la kaldrono; sed vi estos elkondukitaj el ĝi.
8 Glavon vi timas, kaj glavon Mi venigos sur vin,
diras la Sinjoro, la Eternulo. 9 Mi elkondukos
vin el ĝi kaj transdonos vin en la manojn de
fremduloj, kaj Mi faros super vi juĝon. 10 De
glavo vi falos; ĉe la limoj de Izrael Mi juĝos vin;
kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 11 La urbo
ne estos por vi kaldrono, nek vi estos en ĝi kiel
viando; ĉe la limoj de Izrael Mi juĝos vin. 12 Kaj
vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kies leĝojn vi
ne sekvis kaj kies decidojn vi ne plenumis, sed
vi agis laŭ la maniero de la nacioj, kiuj estas
ĉirkaŭ vi. 13 Kiam mi eldiris mian profetaĵon,
Pelatja, filo de Benaja, mortis; kaj mi ĵetis min

vizaĝaltere, kaj ekkriis per laŭta voĉo, kaj diris:
Ho Sinjoro, ho Eternulo! Vi faras finon al la
restaĵo de Izrael!

14 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
15 Ho filo de homo! al viaj fratoj, jes al viaj
fratoj, al viaj parencoj, kaj al la tuta domo de
Izrael parolas la loĝantoj de Jerusalem: Foriĝu
de la Eternulo, al ni estas donita ĉi tiu lando
kiel hereda posedaĵo. 16 Tial diru: Tiele diras
la Sinjoro, la Eternulo: Kvankam Mi forigis ilin
al la nacioj kaj disĵetis ilin en diversajn landojn,
Mi tamen baldaŭ estos ilia sanktejo en la landoj,
kien ili venis. 17 Tial diru: Tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Mi kolektos vin el inter la nacioj, Mi
kolektos vin el la landoj, kien vi estas disĵetitaj,
kaj Mi donos al vi la landon de Izrael. 18 Kaj kiam
ili venos tien, ili forigos el ĝi ĉiujn ĝiajn fiaĵojn
kaj ĉiujn ĝiajn abomenindaĵojn. 19 Kaj Mi donos
al ili unu koron, kaj novan spiriton Mi enmetos
en vin, kaj Mi elprenos el ilia korpo la koron
ŝtonan kaj donos al ili koron karnan, 20 por ke ili
sekvu Miajn leĝojn kaj observu Miajn decidojn
kaj plenumu ilin; kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi
estos ilia Dio. 21 Sed al tiuj, kiuj sin fordonas
al la fiaĵoj kaj abomenindaĵoj de sia koro, Mi
turnos ilian konduton kontraŭ ilian kapon, diras
la Sinjoro, la Eternulo. 22 Tiam la keruboj levis
siajn flugilojn, kaj la radoj estis apud ili; kaj la
majesto de Dio de Izrael estis supre super ili.
23 Kaj la majesto de la Eternulo leviĝis el meze
de la urbo, kaj haltis sur la monto, kiu estas
oriente de la urbo. 24 Kaj la spirito min levis, kaj

venigis min en la vizio kaj en la inspiro de Dio
en Ĥaldeujon, al la forkondukitoj. Kaj malaperis
de mi la vizio, kiun mi vidis. 25 Kaj mi rakontis
al la forkondukitoj ĉiujn vortojn de la Eternulo,
kiujn Li aperigis al mi.

12

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo! meze de domo malobeema vi
loĝas; ili havas okulojn, por vidi, sed ili ne vidas;
ili havas orelojn, por aŭdi, sed ili ne aŭdas;
ĉar ili estas domo malobeema. 3 Tial, ho filo
de homo, faru al vi objektojn de migrado, kaj
migru tage antaŭ iliaj okuloj, formigru antaŭ
iliaj okuloj el via loko en alian lokon; eble ili
vidos, ke ili estas domo malobeema. 4 Kaj elportu
viajn necesaĵojn, kaj necesaĵojn de migranto,
tage antaŭ iliaj okuloj; kaj vi mem eliru antaŭ
iliaj okuloj vespere, kiel eliras migrantoj. 5 Antaŭ
iliaj okuloj trabatu al vi aperturon en la muro
kaj eliru tra ĝi. 6 Antaŭ iliaj okuloj metu la
necesaĵojn sur la ŝultron, elportu ilin en mal-
lumo, kovru vian vizaĝon, por ke vi ne vidu la
teron; ĉar Mi faris vin antaŭsigno por la domo de
Izrael. 7 Kaj mi agis tiel, kiel estis ordonite al mi:
miajn necesaĵojn mi elportis, kiel necesaĵojn de
migranto, ĉe la taglumo; kaj vespere mi trabatis
al mi per la mano aperturon en la muro, en
mallumo mi elportis, kaj levis sur mian ŝultron
antaŭ iliaj okuloj. 8 Kaj matene aperis al mi
vorto de la Eternulo, dirante: 9 Ho filo de homo!
ĉu la domo de Izrael, la domo malobeema, ne
demandis vin, kion vi faras? 10 Diru al ili:

Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉi tiu portaĵo
koncernas la princon de Jerusalem, kaj la tutan
domon de Izrael, kiu estas en ĝi. 11 Diru: Mi
estas via antaŭsigno: kiel mi agis, tiel oni agos
kun ili: en elhejmiĝon, en kaptitecon ili iros.
12 Kaj la princo, kiu estas inter ili, en mallumo
prenos siajn aĵojn sur la ŝultron kaj eliros; oni
trarompos en la muro aperturon, por elkonduki
lin; li kovros sian vizaĝon, por ke li ne vidu per
la okulo la teron. 13 Kaj Mi sternos Mian reton
kontraŭ li, kaj li estos kaptita en Mian kaptilon,
kaj Mi forkondukos lin en Babelon, en la landon
de la Ĥaldeoj; sed li ĝin ne vidos, kvankam
tie li mortos. 14 Kaj ĉiujn liajn ĉirkaŭantojn,
liajn helpantojn, kaj ĉiujn liajn taĉmentojn Mi
dispelos al ĉiuj ventoj, kaj Mi elingigos post ili
glavon. 15 Kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo,
kiam Mi dispelos ilin inter la naciojn kaj disĵetos
ilin en la landojn. 16 Sed malgrandan nombron el
ili Mi restigos de la glavo, malsato, kaj pesto, por
ke ili rakontu pri ĉiuj siaj abomenindaĵoj, inter
la nacioj, al kiuj ili venos; kaj oni ekscios, ke Mi
estas la Eternulo.

17 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
18 Ho filo de homo! manĝu vian panon kun
tremo, kaj trinku vian akvon kun ĉagreno kaj
zorgoj. 19 Kaj diru al la popolo de la lando: Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo, pri la loĝantoj de
Jerusalem, pri la lando de Izrael: Sian panon
ili manĝos en zorgoj, kaj sian akvon ili trinkos
en teruro; ĉar la lando dezertiĝos de sia abundo
pro la maljustaĵoj de ĉiuj siaj loĝantoj. 20 Kaj la

loĝataj urboj estos ruinigitaj, kaj la lando estos
dezertigita; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo.
21 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
22 Ho filo de homo! kian proverbon vi havas en la
lando de Izrael, dirantan: Pasos multe da tempo,
kaj ĉiu antaŭdiro malaperos? 23 Tial diru al ili:
Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi neniigos
ĉi tiun proverbon, kaj oni ne plu uzos tian
proverbon en Izrael; sed diru al ili: Proksima
jam estas la tempo kaj la plenumiĝo de ĉiu
antaŭdiro. 24 Ĉar neniu profetaĵo estos plu vana,
kaj neniu antaŭdiro estos dusenca en la domo
de Izrael. 25 Ĉar Mi, la Eternulo, parolas; kaj
vorto, kiun Mi parolas, plenumiĝos, ne plu estos
prokrastata; en via tempo, ho domo malobeema,
Mi parolas vorton, kaj Mi ĝin plenumos, diras la
Sinjoro, la Eternulo.
26 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
27 Ho filo de homo! jen la domo de Izrael diras:
La profetaĵo, kiun li profetas, venos ankoraŭ
post longa tempo; pri tempoj malproksimaj li
profetas. 28 Tial diru al ili: Tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo: Neniu el Miaj vortoj plu
prokrastiĝos; vorto, kiun Mi diros, plenumiĝos,
diras la Sinjoro, la Eternulo.

13

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo! profetu pri la profetoj de
Izrael, kiuj profetas, kaj diru al tiuj, kiuj profetas
laŭ sia propra bontrovo: Aŭskultu la vorton de
la Eternulo! 3 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:

Ve al la senprudentaj profetoj, kiuj gvidas sin per
sia propra spirito kaj nenion vidis! 4 Kiel vulpoj
kaj ruinoj estas viaj profetoj, ho Izrael. 5 Vi ne
eliras al la breĉoj, nek baras baron ĉirkaŭ la
domo de Izrael, por stari en la batalo en la tago
de la Eternulo. 6 Ilia vizio estas senenhava, ilia
antaŭdiro estas mensogo. Ili diras: La Eternulo
diris — sed la Eternulo ilin ne sendis; kaj ili
asertas, ke ilia vorto plenumiĝos. 7 Vi vidis
ja vizion senenhavan, kaj vi eldiras antaŭdiron
mensogan; vi diras: Tiel parolas la Eternulo —
kvankam Mi ne parolis.

8 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro
tio, ke vi predikas senbaze kaj antaŭdiras
malveraĵon, jen Mi iras kontraŭ vin, diras la
Sinjoro, la Eternulo. 9 Kaj Mia mano estos
kontraŭ la profetoj, kiuj profetas senbaze kaj
antaŭdiras malveraĵon; en la konsilo de Mia
popolo ili ne estos, kaj en la registro de la
domo de Izrael ili ne estos enskribitaj, kaj en
la landon de Izrael ili ne venos; kaj vi ekscios,
ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo. 10 Pro tio,
ĝuste pro tio, ke ili erarigas Mian popolon,
antaŭdirante pacon, kvankam paco ne estos, kaj
kiam la popolo konstruas barilon, ili ŝmiras ĝin
per maltaŭga mortero — 11 diru al tiuj, kiuj
ŝmiras per maltaŭga mortero, ke ĝi defalos;
estos pluvego, kaj vi, ŝtonoj de grandega hajlo,
falos sur ĝin, kaj forta vento ĝin krevigos. 12 Kaj
jen la muro falis; ĉu oni ne diros al vi: Kie
estas la mortero, per kiu vi ŝmiris? 13 Tial
tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi elpuŝos

fortan venton en Mia indigno kaj pluvegon en
Mia kolero kaj ŝtonojn de hajlo en Mia furiozo,
por ĉion ekstermi. [14] Mi detruos la muron, kiun
vi ŝmiris per maltaŭga mortero, Mi disŝutos ĝin
sur la teron tiel, ke nudiĝos ĝia fundamento;
kaj ĝi disfalos, kaj vi pereos meze de ĝi; kaj vi
ekscios, ke Mi estas la Eternulo. [15] Kaj Mi plene
kontentigos Mian koleron sur la muro, kaj sur
tiuj, kiuj ŝmiris ĝin per maltaŭga mortero, kaj
Mi diros al vi: Jam ne ekzistas la muro, kaj jam
ne ekzistas tiuj, kiuj ŝmiris ĝin. [16] Tiaj estas la
profetoj de Izrael, kiuj profetas pri Jerusalem, kaj
predikas al ĝi vizion pri paco, kvankam paco ne
estos, diras la Sinjoro, la Eternulo.

[17] Kaj vi, ho filo de homo, direktu vian vizaĝon
al la filinoj de via popolo, kiuj profetas laŭ
elpenso de sia koro; kaj profetu pri ili, [18] kaj
diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al
tiuj, kiuj kudras kusenojn sub ĉiujn kubutojn
kaj faras kaptukojn por kapoj de ĉia alteco,
por kapti animojn! kaptante la animojn de
Mia popolo, vi volas konservi viajn animojn.
[19] Kaj vi malsanktigas Min antaŭ Mia popolo
pro plenmano da hordeo kaj pro peco da pano,
mortigante animojn, kiuj ne devas morti, kaj
konservante la vivon al tiaj animoj, kiuj ne devas
vivi, mensogante al Mia popolo, kiu volonte
aŭskultas mensogon. [20] Tial tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Jen Mi iros kontraŭ viajn kusenojn,
per kiuj vi kaptas tie la animojn flugemajn, Mi
elŝiros ilin el viaj brakoj, kaj forliberigos la
animojn, kiujn vi allogas, ke ili flugu. [21] Kaj Mi

disŝiros viajn kaptukojn, kaj savos Mian popolon
el viaj manoj, kaj ili ne plu estos kaptotaĵo por
viaj manoj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo.
22 Ĉar vi mensoge afliktas la koron de virtulo,
kiun Mi ne afliktis, kaj vi fortigas la manojn
de malvirtulo, por ke li ne returnu sin de sia
malbona vojo, per kio li konservus sian vivon —
23 tial vi ne plu havos senbazajn viziojn kaj ne
faros antaŭdirojn; kaj Mi savos Mian popolon el
viaj manoj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

14

1 Venis al mi kelkaj el la plejaĝuloj de Izrael,
kaj sidiĝis antaŭ mi. 2 Kaj aperis al mi vorto
de la Eternulo, dirante: 3 Ho filo de homo! ĉi
tiuj homoj levis siajn idolojn en sian koron, kaj
allogilon de sia malpieco ili starigis antaŭ sia
vizaĝo; ĉu Mi nun respondu al ili, kiam ili Min
demandas? 4 Tial parolu kun ili, kaj diru al ili:
Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Se iu el la
domo de Izrael levis siajn idolojn en sian koron
kaj starigis antaŭ si la allogilon de sia malpieco,
kaj poste venas al la profeto, tiam Mi, la Eternulo,
respondos al li tiel, kiel li meritas per sia granda
idolisteco, 5 por ke la domo de Izrael estu kaptata
konforme al sia koro, kiun ili defaligis de Mi
per ĉiuj siaj idoloj. 6 Tial diru al la domo de
Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pentu,
kaj deturnu vin de viaj idoloj, kaj de ĉiuj viaj
abomenindaĵoj deturnu vian vizaĝon. 7 Ĉar se iu
el la domo de Izrael, aŭ el la fremduloj, kiu loĝas
ĉe Izrael, defalas de Mi, levas siajn idolojn en

sian koron, starigas antaŭ sia vizaĝo la allogilon
de sia malpieco, kaj poste venas al la profeto, por
fari per li demandojn al Mi, tiam Mi, la Eternulo,
respondos al li per Mi mem; 8 Mi direktos Mian
vizaĝon kontraŭ tiun homon kaj faros lin avertilo
kaj ekzemplo, kaj Mi ekstermos lin el inter Mia
popolo; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo.
9 Kaj se la profeto estos delogita kaj ion parolos,
tiam Mi, la Eternulo, malsaĝigis tiun profeton,
kaj Mi etendos Mian manon sur lin kaj ekstermos
lin el inter Mia popolo Izrael. 10 Tiamaniere
ili estos punitaj pro sia malpieco: la puno de
la demandanto kaj la puno de la profeto estos
egalaj; 11 por ke ili ne plu forerarigu de Mi la
domon de Izrael kaj ili ne plu malpurigu sin per
ĉiuj siaj krimoj; sed ili estu Mia popolo kaj Mi
estu ilia Dio, diras la Sinjoro, la Eternulo.

12 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
13 Ho filo de homo! se lando pekos kontraŭ
Mi, forte kulpiĝante antaŭ Mi, tiam Mi etendos
Mian manon sur ĝin, kaj rompos al ĝi la panan
apogon, venigos sur ĝin malsaton, kaj ekstermos
en ĝi la homojn kaj brutojn. 14 Kaj se meze de
ĝi troviĝus tiaj tri homoj, kiel Noa, Daniel, kaj
Ijob, ili pro sia virteco savus sian vivon, diras
la Sinjoro, la Eternulo. 15 Se Mi venigus en la
landon sovaĝajn bestojn, por ĝin senhomigi, por
ke ĝi fariĝu dezerta kaj neniu povu iri tra ĝi pro
la bestoj — 16 kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la
Eternulo, eĉ tiuj tri homoj en ĝi ne savus la filojn
nek filinojn; nur ili mem saviĝus, sed la lando
fariĝus dezerta. 17 Aŭ se Mi venigus glavon sur

tiun landon, kaj dirus: Glavo, trairu la landon;
kaj Mi ekstermus en ĝi homojn kaj brutojn —
18 kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, eĉ
tiuj tri homoj en ĝi ne savus la filojn nek filinojn;
nur ili mem saviĝus. 19 Aŭ se Mi venigus peston
sur tiun landon, kaj Mi elverŝus sur ĝin Mian
koleron en sango, por ekstermi en ĝi homojn kaj
brutojn, 20 kaj Noa, Daniel, kaj Ijob estus en ĝi
— kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, ili
ne savus filon nek filinon; nur ili pro sia virteco
savus sian animon. 21 Ĉar tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Eĉ se Mi venigus sur Jerusalemon
la kvar malbonajn punojn, la glavon, malsaton,
sovaĝajn bestojn, kaj peston, por ekstermi en
ĝi homojn kaj brutojn — 22 tamen restos en ĝi
restaĵo da mortevitintaj filoj kaj filinoj, kaj jen ili
eliros al vi, kaj vi vidos ilian konduton kaj iliajn
agojn, kaj vi konsoliĝos pri la malbono, kiun Mi
venigis sur Jerusalemon, pri ĉio, kion Mi venigis
sur ĝin. 23 Kaj ili vin konsolos, kiam vi vidos ilian
konduton kaj iliajn agojn, kaj ekscios, ke ne vane
Mi faris ĉion, kion Mi faris kontraŭ ĝi, diras la
Sinjoro, la Eternulo.

15

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo! por kio taŭgas la ligno
de vinberbranĉo inter ĉiuj branĉoriĉaj arboj,
kiuj estas inter la arboj de arbaro? 3 Ĉu oni
prenas de ĝi pecon, por ion fari el ĝi? ĉu oni
faras el ĝi almenaŭ hokon, por pendigi sur ĝi
ian objekton? 4 Jen ĝi estas transdonata al la

fajro por forbruligo; ambaŭ finojn formanĝas la
fajro, forbrulas ankaŭ la mezo; ĉu ĝi taŭgas por
laboro? 5 Jen, kiam ĝi estis ankoraŭ nedifektita,
oni ne povis ion fari el ĝi; des pli kiam la fajro
ĝin difektis kaj bruligis, ĉu oni povas ion fari
el ĝi? 6 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:
Kiel la vinberarbon inter la arboj de la arbaro
Mi transdonis al la fajro, ke ĝi ĝin forbruligu,
tiel Mi agos kun la loĝantoj de Jerusalem. 7 Mi
direktos Mian vizaĝon kontraŭ ilin; el fajro ili
eliris, kaj fajro ilin ekstermos; kaj vi ekscios,
ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi direktos Mian
vizaĝon kontraŭ ilin. 8 Kaj Mi faros la landon
dezerto pro tio, ke ili forte kulpiĝis, diras la
Sinjoro, la Eternulo.

16

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, di-
rante: 2 Ho filo de homo, montru al Jerusalem
ĝiajn abomenindaĵojn; 3 kaj diru: Tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo, al Jerusalem: Via deveno
kaj via naskiĝlando estas en la lando Kanaana;
via patro estas Amorido, kaj via patrino estas
Ĥetidino. 4 Ĉe via naskiĝo, kiam vi estis naskita,
oni ne detranĉis vian umbilikon, oni ankaŭ ne
lavis vin purige per akvo, ne frotis vin per salo,
kaj ne vindis per vindaĵoj. 5 Nenies okulo favoris
vin, por fari al vi pro kompato unu el tiuj faroj,
sed oni elĵetis vin sur la kampon pro abomeno
kontraŭ vi en la tago, kiam vi estis naskita. 6 Mi
preteriris preter vi, kaj Mi vidis, ke vi baraktas
en via sango, kaj Mi diris al vi en via sango:
Vivu; jes, Mi diris al vi en via sango: Vivu. 7 Mi

grandigis vin, kiel kampan kreskaĵon; vi fariĝis
plena kaj granda, vi fariĝis tute bela; viaj mamoj
formiĝis, viaj haroj abunde kreskis; sed vi estis
nuda kaj nekovrita. 8 Mi preteriris preter vi kaj
ekvidis vin, kaj Mi vidis, ke estas via tempo, la
tempo de amo; kaj Mi etendis Mian mantelon
sur vin kaj kovris vian nudecon; kaj Mi ĵuris
al vi, kaj Mi faris interligon kun vi, diras la
Sinjoro, la Eternulo, kaj vi fariĝis Mia. 9 Mi lavis
vin per akvo. Mi forlavis de vi vian sangon,
kaj Mi ŝmiris vin per oleo. 10 Mi vestis vin
per brodita vesto, sur viajn piedojn Mi metis
delikatledajn ŝuojn, Mi zonis vin per bisino, kaj
Mi kovris vin per silka kovrotuko. 11 Mi ornamis
vin per ornamaĵoj, Mi metis braceletojn sur viajn
manojn, kaj kolĉenon sur vian kolon. 12 Mi
metis nazringon sur vian nazon, kaj orelringojn
sur viajn orelojn, kaj belan kronon sur vian
kapon. 13 Vi ornamiĝis per oro kaj arĝento,
viaj vestoj estis el bisino, silko, kaj broditaĵo;
plej delikatan farunon, mielon, kaj oleon vi
manĝis; kaj vi fariĝis tre kaj tre bela kaj atingis
reĝecon. 14 Kaj disvastiĝis via renomo inter la
nacioj pro via beleco, ĉar ĝi estis perfekta per la
ornamaĵo, kiun Mi metis sur vin, diras la Sinjoro,
la Eternulo.

15 Sed vi fidis vian belecon, kaj vi komencis
malĉasti, apogante vin sur via renomo, kaj vi
malĉastis kun ĉiu pasanto, fordonante vin al li.
16 Vi prenis viajn vestojn kaj faris al vi mik-
skolorajn oferaltaĵojn, kaj sur ili vi malĉastis,
kiel neniam estis kaj neniam estos. 17 Vi prenis
viajn ornamaĵojn el oro kaj el arĝento, kiujn Mi

donis al vi, kaj vi faris al vi bildojn de virseksuloj
kaj malĉastis kun ili. 18 Vi prenis viajn broditajn
vestojn kaj kovris per tio ilin, kaj Mian oleon kaj
Mian incenson vi donis al ili. 19 Mian panon,
kiun Mi donis al vi, la plej delikatan farunon,
oleon, kaj mielon, per kiuj Mi nutris vin, vi
metis antaŭ ilin kiel agrablan odoraĵon. Jes, tiel
estis, diras la Sinjoro, la Eternulo. 20 Vi prenis
viajn filojn kaj viajn filinojn, kiujn vi naskis al
Mi, kaj vi buĉis ilin al ili kiel manĝaĵon. Ĉu
malgranda estas via malĉasteco? 21 Vi buĉis
Miajn infanojn kaj pasigis ilin tra fajro por ili.
22 Kaj en ĉiuj viaj abomenindaĵoj kaj malĉastaĵoj
vi ne rememoris la tagojn de via juneco, kiam
vi estis nuda kaj nekovrita, baraktanta en via
sango. 23 Kaj post ĉiuj viaj malbonagoj (ho ve, ve
al vi! diras la Sinjoro, la Eternulo) 24 vi konstruis
al vi malĉastejon, kaj faris al vi fialtaĵojn sur
ĉiu strato. 25 En la komenco de ĉiu vojo vi
konstruis viajn fialtaĵojn, vi abomenindigis vian
belecon, vi etendis viajn piedojn al ĉiu pasanto,
kaj vi malĉastis. 26 Vi malĉastis kun la filoj de
Egiptujo, viaj grandkorpaj najbaroj, kaj vi multe
malĉastis, kolerigante Min. 27 Kaj jen Mi etendis
Mian manon kontraŭ vin kaj malgrandigis vian
destinitaĵon, kaj Mi transdonis vin al la volo
de viaj malamikinoj, la filinoj de Filiŝtujo, kiuj
hontis pri via malvirta konduto. 28 Kaj vi
malĉastis kun la filoj de Asirio, ne povante satiĝi;
vi malĉastis kun ili, kaj tamen ne kontentiĝis.
29 Vi multigis viajn malĉastaĵojn ĝis la lando de
komercado, Ĥaldeujo, sed ankaŭ tio vin ne kon-

tentigis.
30 Per kio Mi povas purigi vian koron,
diras la Sinjoro, la Eternulo, se vi faras ĉion
ĉi tion, farojn de plej senhonta malĉastistino?
31 Kiam vi aranĝis viajn malĉastejojn ĉe la
komenco de ĉiu vojo kaj faris viajn fialtaĵojn
sur ĉiu strato, vi estis ne kiel malĉastistino, kiu
ŝatas donacojn;
32 sed kiel malĉastanta virino,
kiu anstataŭ sia edzo akceptas fremdulojn.
33 Al
ĉiuj malĉastistinoj oni donas donacojn, sed vi
mem donas viajn donacojn al ĉiuj viaj amantoj,
kaj vi subaĉetas ilin, ke ili de ĉiuj flankoj venu
malĉasti kun vi.
34 Ĉe via malĉastado fariĝas
kun vi la malo de tio, kion oni vidas ĉe aliaj
virinoj: oni ne postkuras vin por malĉastado,
sed vi mem pagas, kaj al vi oni ne donas pagon;
tiamaniere vi estas la malo de aliaj.

35 Tial, ho malĉastistino, aŭskultu la vorton de
la Eternulo:
36 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:
Pro tio, ke vi malŝparas vian metalon kaj via
nudeco estas malkovrata en via malĉastado al
viaj amistoj kaj al ĉiuj viaj abomenindaj idoloj,
kaj pro la sango de viaj infanoj, kiujn vi fordonas
al ili —
37 pro tio Mi kolektos ĉiujn viajn amistojn,
kun kiuj vi ĝuis, kaj ĉiujn, kiujn vi amis, kaj
ĉiujn, kiujn vi malamis, kaj Mi kolektos ilin
kontraŭ vi de ĉirkaŭe, kaj Mi malkovros antaŭ
ili vian nudecon, kaj ili vidos vian tutan hontin-
daĵon.
38 Kaj Mi juĝos vin laŭ la juĝoj kontraŭ
adultulinoj kaj kontraŭ sangoverŝantinoj, kaj
Mi transdonos vin al sangoverŝo kruela kaj
severa.
39 Mi transdonos vin en iliajn manojn,
kaj ili detruos vian malĉastejon kaj disbatos
viajn fialtaĵojn, ili deprenos de vi viajn vestojn,

prenos viajn ornamaĵojn, kaj restigos vin nuda
kaj nekovrita. 40 Kaj ili venigos kontraŭ vin
homamason, kiu mortigos vin per ŝtonoj kaj
dishakos per siaj glavoj. 41 Kaj ili forbruligos
viajn domojn per fajro, kaj faros al vi juĝon
antaŭ la okuloj de multaj virinoj; kaj Mi ĉesigos
vian malĉastadon, kaj vi ne plu donos dona-
cojn. 42 Mi kontentigos sur vi Mian koleron,
kaj Mia severeco trankviliĝos sur vi tiel, ke Mi
trankviliĝos kaj ne plu koleros. 43 Pro tio, ke vi
ne rememoris la tagojn de via juneco, sed incitis
Min per ĉio tio, Mi ankaŭ metos vian konduton
sur vian kapon, diras la Sinjoro, la Eternulo, por
ke vi ne plu faru la malĉastaĵon kun ĉiuj viaj
abomenindaĵoj.

44 Jen ĉiu proverbisto diros pri vi proverbon:
Kia la patrino, tia la filino. 45 Vi estas filino de
via patrino, kiu malŝatis sian edzon kaj siajn
infanojn, kaj vi estas fratino de viaj fratinoj, kiuj
malŝatis siajn edzojn kaj siajn infanojn. Via pa-
trino estas Ĥetidino, kaj via patro estas Amorido.
46 Via pli maljuna fratino estas Samario kun siaj
filinoj, kiu loĝas maldekstre de vi; kaj via pli juna
fratino, kiu loĝas dekstre de vi, estas Sodom kun
siaj filinoj. 47 Sed eĉ ne laŭ ilia vojo vi iris, kaj ne
iliajn abomenindaĵojn vi faris; tio estis malmulta
por vi, kaj vi malboniĝis pli ol ili en ĉiuj viaj agoj.
48 Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, via
fratino Sodom kaj ŝiaj filinoj ne faris tion, kion
faris vi kaj viaj filinoj. 49 Jen kio estis la kulpo de
via fratino Sodom: malmodesteco, trosatiĝo per
manĝado, kaj senzorgeco, kiun havis ŝi kaj ŝiaj

filinoj; kaj la manon de malriĉulo kaj senhavulo
ŝi ne subtenis. 50 Kaj ili fieriĝis kaj faris
abomenindaĵon antaŭ Mi, kaj Mi forpuŝis ilin,
kiam Mi tion vidis. 51 Samario ne faris eĉ duonon
de viaj pekoj; vi faris pli da abomenindaĵoj, ol
ili; per ĉiuj viaj abomenindaĵoj, kiujn vi faris, vi
faris viajn fratinojn preskaŭ virtulinoj. 52 Tial
ankaŭ vi nun portu vian malhonoron, kiun vi
kondamnis en viaj fratinoj, pro viaj pekoj, per
kiuj vi abomenindiĝis pli ol ili; ili estas virtulinoj
en komparo kun vi; hontu kaj portu vian mal-
honoron, ĉar vi kvazaŭ pravigis viajn fratinojn.
53 Tamen kiam Mi revenigos iliajn forkaptitojn,
la forkaptitojn de Sodom kaj de ŝiaj filinoj kaj la
forkaptitojn de Samario kaj de ŝiaj filinoj, tiam
Mi revenigos ankaŭ viajn forkaptitojn kune kun
ili, 54 por ke vi portu vian malhonoron kaj hontu
pri ĉio, kion vi faris, estante konsolo por ili.
55 Viaj fratinoj, Sodom kaj ŝiaj filinoj revenos
al sia antaŭa stato, kaj Samario kaj ŝiaj filinoj
revenos al sia antaŭa stato; ankaŭ vi kaj viaj
filinoj revenos al via antaŭa stato. 56 Ĉu via
fratino Sodom ne estis objekto de rezonado en
via buŝo en la tempo de via fiereco, 57 antaŭ
ol elmontriĝis via malboneco, kiel en la tempo
de la malhonoro de la filinoj de Sirio kaj ĉiuj
ĝiaj ĉirkaŭaĵoj, kaj de la filinoj de Filiŝtujo, kiuj
malestimis vin ĉirkaŭe? 58 Suferu do pro via
malĉasteco kaj pro viaj abomenindaĵoj, diras la
Eternulo. 59 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:
Mi agos kun vi tiel, kiel vi agis, malŝatante
la ĵuron kaj rompante la interligon. 60 Tamen

Mi rememoros Mian interligon kun vi en la
tempo de via juneco, kaj Mi restarigos kun vi
interligon eternan. 61 Kaj vi rememoros vian
konduton, kaj hontos, kiam vi akceptos al vi
viajn plej maljunajn kaj plej junajn fratinojn; kaj
Mi donos ilin al vi kiel filinojn, sed ne pro via
interligo. 62 Mi restarigos Mian interligon kun
vi, kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo; 63 por
ke vi memoru kaj hontu, kaj por ke vi ne plu
povu malfermi vian buŝon pro honto, kiam Mi
pardonos al vi ĉion, kion vi faris, diras la Sinjoro,
la Eternulo.

17

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, di-
rante: 2 Ho filo de homo, proponu enigmon
kaj parabolon al la domo de Izrael; 3 kaj diru:
Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Granda aglo
kun grandaj flugiloj kaj grandaj korpomembroj,
plene kovrita de diverskoloraj plumoj, venis sur
Lebanonon kaj prenis pinton de cedro; 4 ĝi
deŝiris ĝian supran junan branĉeton kaj alportis
ĝin en la landon de komercado kaj kuŝigis ĝin en
urbo de komercistoj. 5 Ĝi prenis iom el la semoj
de la lando, plantis ĝin sur prisemebla kampo,
aranĝis ĝin apud abunda akvo, tre singarde.
6 Kaj ĝi elkreskis kaj fariĝis vasta vinberkreskaĵo
kun malalta trunko; ĝiaj flankobranĉoj fleksiĝis
al ĝi malsupren, kaj ĝiaj radikoj estis sub ĝi; kaj
ĝi fariĝis vinbertrunko kaj elkreskigis branĉojn
kaj branĉetojn. 7 Kaj estis alia granda aglo kun
grandaj flugiloj kaj abundaj plumoj; kaj jen tiu
vinbertrunko tiris sin per siaj radikoj al ĝi kaj

etendis al ĝi siajn branĉojn, por ke ĝi trinkigu
ĝin, de la bedoj, kie ĝi estis plantita. 8 Sur bona
kampo, apud abunda akvo, ĝi estis plantita, por
ke ĝi elkreskigu branĉojn kaj portu fruktojn kaj
estu belega vinbertrunko. 9 Diru: Tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo: Ĉu ĝi havos sukceson? oni ja
elŝiros ĝiajn radikojn, oni deŝiros ĝiajn fruktojn,
kaj ĝi velkos; ĉiuj ĝiaj elkreskintaj folioj velkos,
kaj oni ne bezonos grandan forton kaj multon da
homoj, por deŝiri ĝin de ĝiaj radikoj. 10 Kaj jen,
kvankam ĝi estas plantita, ĉu ĝi havos sukceson?
ĉu ĝi ne tute forvelkos, kiam la orienta vento ĝin
tuŝos? ĝi forvelkos sur la bedoj, kie ĝi kreskis.

11 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
12 Diru do al la domo malobeema: Ĉu vi ne
scias, kion tio signifas? Diru: Jen venis la reĝo
de Babel en Jerusalemon, kaj prenis ĝian reĝon
kaj ĝiajn eminentulojn kaj venigis ilin al si en
Babelon; 13 kaj li prenis iun el la reĝa idaro kaj
faris kun li interligon kaj prenis de li ĵuron, kaj
la potenculojn de la lando li forprenis, 14 por
ke la regno estu humila kaj ne altigu sin, kaj
por ke ĝi konservu lian interligon kaj povu sin
teni. 15 Sed tiu defalis de li, kaj sendis siajn
senditojn en Egiptujon, por ke oni donu al li
ĉevalojn kaj multe da homoj. Ĉu li povas havi
sukceson? ĉu povas saviĝi tiu, kiu tiel agas? ĉu
li saviĝos, se li rompis la interligon? 16 Kiel Mi
vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, sur la loko
de tiu reĝo, kiu faris lin reĝo kaj antaŭ kiu li
malŝatis sian ĵuron kaj rompis lian interligon,
ĉe li, en Babel, li mortos. 17 Kaj Faraono kun

granda forto kaj multenombra anaro ne helpos al
li en la milito, kiam estos surŝutitaj remparoj kaj
estos konstruitaj bastionoj, por ekstermi multe
da homoj. 18 Kaj ĉar li malŝatis la ĵuron kaj
rompis la interligon, ĉar li donis sian manon kaj
tamen faris ĉion ĉi tion, tial li ne saviĝos. 19 Tial
tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiel Mi vivas,
Mian ĵuron, kiun li malŝatis, kaj Mian interligon,
kiun li rompis, Mi metos sur lian kapon. 20 Mi
ĵetos sur lin Mian reton, kaj li kaptiĝos en Mian
kaptilon; kaj Mi forkondukos lin en Babelon, kaj
tie Mi faros sur li juĝon pro la krimo, kiun li faris
kontraŭ Mi. 21 Kaj ĉiuj liaj forkurintoj el ĉiuj liaj
taĉmentoj falos de glavo, kaj la restintoj estos
dispelitaj al ĉiuj ventoj; kaj vi ekscios, ke Mi, la
Eternulo, tion diris.
22 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi mem
prenos branĉon de alta cedro kaj metos ĝin;
el la supraj junaj branĉetoj Mi deŝiros la plej
delikatan, kaj Mi plantos ĝin sur monto alta kaj
eminenta. 23 Sur la alta monto de Izrael Mi ĝin
plantos, kaj ĝi elkreskigos branĉojn kaj donos
fruktojn kaj fariĝos belega cedro; kaj loĝos sub ĝi
ĉiaspecaj birdoj, ĉiaspecaj flugiluloj nestos en la
ombro de ĝiaj branĉoj. 24 Kaj ekscios ĉiuj arboj
de la kampo, ke Mi, la Eternulo, malaltigas arbon
altan kaj altigas arbon malaltan, ke Mi velkigas
arbon sukoplenan kaj verdigas arbon velkintan;
Mi, la Eternulo, tion diris, kaj Mi tion plenumos.

18

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Kial vi uzas ĉe vi en la lando de Izrael ĉi

tiun proverbon kaj diras: La patroj manĝis
nematurajn vinberojn, kaj la dentoj de la filoj
agaciĝis? 3 Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la
Eternulo, neniu plu uzos ĉe vi tiun proverbon
en Izrael. 4 Jen ĉiuj animoj apartenas al Mi: kiel
la animo de la patro, tiel ankaŭ la animo de la
filo apartenas al Mi; tiu animo, kiu pekas, ĝi
mortos. 5 Sed se iu estas virta kaj agas laŭleĝe
kaj juste; 6 ne manĝas sur la montoj kaj ne levas
siajn okulojn al la idoloj de la domo de Izrael,
ne malpurigas la edzinon de sia proksimulo
kaj ne alproksimiĝas al virino en la tempo de
ŝia monataĵo; 7 neniun perfortas, redonas al la
ŝuldanto lian garantiaĵon, ne faras rabon, donas
sian panon al malsatulo kaj nudulon kovras
per vesto; 8 ne donas kontraŭ procentegoj kaj
ne prenas troprofiton, detenas sian manon de
maljustaĵo, faras inter homo kaj homo juĝon
justan; 9 sekvas Miajn leĝojn kaj observas Miajn
ordonojn, por plenumi ilin ĝuste: tiu estas
virtulo, kaj li certe vivos, diras la Sinjoro, la
Eternulo. 10 Sed se li naskigis filon, kiu estas
rabisto, verŝas sangon, aŭ faras ion similan;
11 kaj ĉion diritan li mem ne faras, sed li manĝas
sur la montoj, malpurigas la edzinon de sia
proksimulo; 12 perfortas malriĉulon kaj senhavu-
lon, faras rabadon, ne redonas garantiaĵon, levas
siajn okulojn al idoloj, faras abomenindaĵon;
13 donas kontraŭ procentegoj, prenas troprofi-
ton: ĉu tia povas vivi? li ne devas vivi: ĉar li
faras ĉiujn tiujn abomenindaĵojn, li devas morti;
lia sango estu sur li. 14 Sed jen li naskigis filon,

kiu vidas ĉiujn pekojn de sia patro, kiujn ĉi tiu
faras, kaj li timas, kaj ne faras ion similan: 15 sur
la montoj li ne manĝas, siajn okulojn li ne levas
al la idoloj de la domo de Izrael, la edzinon de
sia proksimulo li ne malpurigas; 16 li neniun
perfortas, garantiaĵon ne prenas, rabadon ne
faras, sian panon li donas al malsatulo kaj
nudulon li kovras per vesto; 17 de premado de
malriĉulo detenas sian manon, procentegon kaj
troprofiton ne prenas, plenumas Miajn ordonojn
kaj sekvas Miajn leĝojn: li ne mortos pro la
pekoj de sia patro, sed li nepre vivos. 18 Kaj lia
patro, ĉar li faris kruelaĵojn, prirabis fraton, kaj
faris inter sia popolo tion, kio estas nebona: li
mortos pro siaj malbonagoj. 19 Vi diros: Kial filo
ne estas punata pro la malbonagoj de la patro?
La filo agis ĝuste kaj juste, observis ĉiujn Miajn
leĝojn kaj plenumis ilin; tial li nepre vivos. 20 Tiu
animo, kiu pekas, ĝi mortos; filo ne suferos pro
la malbonagoj de la patro, kaj patro ne suferos
pro la malbonagoj de la filo; la virteco de virtulo
estos sur li, kaj la malpieco de malpiulo estos sur
li. 21 Sed se malpiulo deturnas sin de ĉiuj siaj
pekoj, kiujn li faris, kaj li observos ĉiujn Miajn
leĝojn kaj agados ĝuste kaj juste, tiam li vivos, li
ne mortos. 22 Ĉiuj liaj malbonagoj, kiujn li faris,
ne estos rememorataj; pro siaj bonaj agoj, kiujn
li faris, li vivos. 23 Ĉu Mi deziras la morton de
malpiulo? diras la Sinjoro, la Eternulo; kiam li
deturnos sin de sia konduto, li ja vivos. 24 Kaj
se virtulo deturnos sin de sia virteco kaj faros
malbonagojn, agos simile al ĉiuj abomenindaĵoj,

kiujn faras malpiulo: ĉu li tiam povas vivi? Ĉiuj
bonaj agoj, kiujn li faris, ne estos rememorataj;
pro siaj krimoj, kiujn li faris, kaj pro siaj pekoj,
kiujn li faris, pro ili li mortos. 25 Vi diros: Ne
ĝusta estas la maniero de agado de la Sinjoro.
Aŭskultu do, ho domo de Izrael: Ĉu Mia maniero
de agado estas ne ĝusta? Ne, via konduto estas
ne ĝusta. 26 Kiam virtulo deturnas sin de sia
virteco kaj faras malbonagojn kaj mortas pro
tio, tiam li mortas pro siaj malbonagoj, kiujn li
faris. 27 Kaj kiam malpiulo deturnas sin de siaj
malbonagoj, kiujn li faris, kaj li agas ĝuste kaj
juste, tiam li donas vivon al sia animo. 28 Ĉar li
rigardis, kaj retiris sin de ĉiuj siaj malbonagoj,
kiujn li faris, tial li nepre vivos, li ne mortos.
29 La domo de Izrael diros: Ne ĝusta estas la
agadmaniero de la Sinjoro. Ĉu Mia agadmaniero
estas ne ĝusta, ho domo de Izrael? Ne, via
agadmaniero estas ne ĝusta. 30 Tial Mi juĝos vin,
ho domo de Izrael, ĉiun laŭ lia konduto, diras la
Sinjoro, la Eternulo. Pentu kaj retiru vin de ĉiuj
viaj krimoj, por ke la malbonagoj ne estu por vi
falilo. 31 Forĵetu de vi ĉiujn viajn krimojn, per
kiuj vi pekis, kaj faru al vi novan koron kaj novan
spiriton. Kial vi mortu, ho domo de Izrael? 32 Ĉar
Mi ne deziras la morton de mortanto, diras la
Sinjoro, la Eternulo; konvertu vin kaj vivu.

19

1 Kaj vi eksonigu funebran kanton pri la
princoj de Izrael; 2 kaj diru: Kial via patrino
kiel leonino kuŝis inter leonoj, inter leonidoj

edukis siajn idojn? 3 Ŝi edukis unu el siaj idoj,
ĝi fariĝis leonido, kaj ĝi lernis disŝiri kaptaĵon,
ĝi manĝis homojn. 4 Kaj aŭdis pri ĝi popoloj; ĝi
estas kaptita en ilian kavon, kaj ili forkondukis
ĝin en ĉenoj en la landon Egiptan. 5 Kiam ŝi
vidis, ke ŝia espero malaperis, ŝi prenis alian el
siaj idoj kaj faris ĝin leonido. 6 Irante meze de
leonoj, ĝi fariĝis leonido, lernis disŝiri kaptaĵon,
manĝis homojn. 7 Ĝi difektis iliajn loĝejojn,
dezertigis iliajn urbojn; kaj la lando, kun ĉio,
kio estis en ĝi, eksentis teruron antaŭ la voĉo
de ĝia blekegado. 8 Tiam kolektiĝis kontraŭ ĝi la
popoloj el la ĉirkaŭaj landoj kaj ĵetis sur ĝin sian
reton, kaj ĝi kaptiĝis en ilian kavon. 9 Kaj oni
metis ĝin en ĉenoj en kaĝegon kaj forportis ĝin al
la reĝo de Babel; kaj oni metis ĝin en fortikigitan
lokon, por ke oni ne plu aŭdu ĝian voĉon sur la
montoj de Izrael.

10 Via patrino estis, simile al vi, kiel vin-
berkreskaĵo, plantita apud akvo, fruktoriĉa kaj
branĉoriĉa pro la abundo de akvo. 11 Kaj
elkreskis al ĝi branĉoj tiel fortikaj, ke ili taŭgis
kiel sceptroj de regantoj, kaj alte leviĝis ĝia
trunko inter la branĉaro; kaj ĝi estis bone
videbla pro sia alteco kaj pro la multo de siaj
branĉoj. 12 Sed en kolero oni ĝin elŝiris kaj ĵetis
sur la teron, kaj la orienta vento elsekigis ĝiajn
fruktojn; derompiĝis kaj velksekiĝis la fortikaj
branĉoj, fajro ilin konsumis. 13 Kaj nun ĝi estas
transplantita en la dezerton, en landon sekan
kaj senakvan. 14 Kaj eliris fajro el unu el ĝiaj
branĉoj kaj forkonsumis ĝiajn fruktojn; kaj jam

ne restis sur ĝi fortika branĉo por sceptro de regado. Funebra kanto tio estas, kaj ĝi restos funebra kanto.

20

1 En la sepa jaro, en la deka tago de la kvina
monato, venis kelkaj el la plejaĝuloj de Izrael,
por demandi la Eternulon, kaj ili sidiĝis antaŭ
mi. 2 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo,
dirante: 3 Ho filo de homo, parolu al la plejaĝuloj
de Izrael, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo: Ĉu por demandi Min vi venis? kiel Mi
vivas, Mi ne respondos al via demando, diras la
Sinjoro, la Eternulo. 4 Se vi volas juĝi ilin, se vi
volas juĝi, ho filo de homo, tiam montru al ili
la abomenindaĵojn de iliaj patroj, 5 kaj diru al
ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En la tago,
kiam Mi elektis Izraelon kaj levis Mian manon
al la idaro de la domo de Jakob, kiam Mi konigis
Min al ili en la lando Egipta, kaj, levante al ili
Mian manon, diris: Mi estas la Eternulo, via Dio
— 6 en tiu tago Mi per levo de la mano promesis
al ili, ke Mi elkondukos ilin el la lando Egipta
en landon, kiun Mi elektis por ili, kie fluas lakto
kaj mielo, kaj kiu estas la plej bela el ĉiuj landoj.
7 Kaj Mi diris al ili: Ĉiu el vi forĵetu la fiaĵojn, kiuj
estas antaŭ liaj okuloj, kaj ne malpurigu vin per
la idoloj de Egiptujo: Mi, la Eternulo, estas via
Dio. 8 Sed ili malobeis Min kaj ne volis aŭskulti
Min, kaj neniu el ili forĵetis la fiaĵojn, kiuj estis
antaŭ liaj okuloj, kaj la idolojn de Egiptujo ili
ne forlasis. Kaj Mi intencis elverŝi sur ilin Mian
koleron, kontentigi sur ili Mian indignon meze

de la lando Egipta. 9 Tamen pro Mia nomo, por
ke ĝi ne malsanktiĝu antaŭ la okuloj de la nacioj,
inter kiuj ili estis kaj antaŭ kies okuloj Mi konigis
Min al ili, Mi agis tiel, ke Mi elkondukis ilin el
la lando Egipta. 10 Kaj Mi elkondukis ilin el la
lando Egipta kaj venigis ilin en la dezerton. 11 Kaj
Mi donis al ili Miajn leĝojn, kaj Mi konigis al ili
Miajn decidojn, per kies plenumado homo vivas.
12 Ankaŭ Miajn sabatojn Mi donis al ili, por ke ili
estu signo inter Mi kaj ili, por ke ili sciu, ke Mi, la
Eternulo, ilin sanktigas. 13 Sed la domo de Izrael
ribelis kontraŭ Mi en la dezerto: ili ne sekvis
Miajn leĝojn, kaj ili malŝatis Miajn decidojn, per
kies plenumado homo vivas, kaj Miajn sabatojn
ili tre malsanktigis. Kaj Mi intencis elverŝi sur
ilin Mian koleron en la dezerto, por ekstermi ilin.
14 Tamen Mi agis pro Mia nomo, por ke ĝi ne
malsanktiĝu antaŭ la okuloj de la nacioj, antaŭ
kies okuloj Mi elkondukis ilin. 15 Mi levis kontraŭ
ilin Mian manon en la dezerto, por ne venigi
ilin en la landon, kiun Mi destinis, en kiu fluas
lakto kaj mielo kaj kiu estas la plej bela el ĉiuj
landoj; 16 pro tio, ke ili malŝatis Miajn decidojn,
ne sekvis Miajn leĝojn, kaj malsanktigis Miajn
sabatojn; ĉar ilia koro sekvis iliajn idolojn.
17 Tamen Mia okulo indulgis ilin, por ne pereigi
ilin, kaj Mi ne faris al ili finon en la dezerto.
18 Kaj Mi diris al iliaj infanoj en la dezerto: Ne
sekvu la leĝojn de viaj patroj, ne observu iliajn
morojn, kaj ne malpurigu vin per iliaj idoloj.
19 Mi, la Eternulo, estas via Dio; Miajn leĝojn
sekvu, kaj Miajn decidojn observu, kaj plenumu
ilin; 20 kaj tenu sankte Miajn sabatojn, por ke ili

estu signo inter Mi kaj vi, por ke vi sciu, ke Mi, la
Eternulo, estas via Dio. 21 Sed la infanoj malobeis
Min: Miajn leĝojn ili ne sekvis, ili ne observis kaj
ne plenumis Miajn decidojn, per kies plenumado
homo vivas, malsanktigis Miajn sabatojn. Kaj Mi
intencis elverŝi Mian koleron sur ilin, kontentigi
Mian indignon sur ili en la dezerto. 22 Tamen
Mi retiris Mian manon kaj agis pro Mia nomo,
por ke ĝi ne malsanktiĝu antaŭ la okuloj de
la nacioj, antaŭ kies okuloj Mi elkondukis ilin.
23 Sed, levinte Mian manon, Mi diris al ili en la
dezerto, ke Mi disĵetos ilin inter la naciojn kaj
dispelos ilin en diversajn landojn 24 pro tio, ke
ili ne plenumis Miajn decidojn, malŝatis Miajn
leĝojn, malsanktigis Miajn sabatojn, kaj direktis
siajn okulojn al la idoloj de siaj patroj. 25 Tial Mi
donis al ili instituciojn nebonajn, kaj aranĝojn,
per kiuj ili ne povas vivi; 26 kaj Mi permesis al ili
malpurigi sin per siaj oferoj, trairigante tra fajro
ĉiun unuenaskiton, por ke Mi ruinigu ilin, por ke
ili eksciu, ke Mi estas la Eternulo.

27 Tial parolu al la domo de Izrael, ho filo de
homo, kaj diru al ili, ke tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo: Ankoraŭ plue viaj patroj malhonoris
Min per la pekoj, kiujn ili faris kontraŭ Mi:
28 Mi venigis ilin en la landon, pri kiu Mi per
levo de mano promesis, ke Mi donos ĝin al ili;
sed ĉie, kie ili vidis ian altan monteton aŭ ian
branĉoriĉan arbon, ili buĉis tie siajn oferojn kaj
alportis tien siajn kolerigantajn donojn, metis
tien siajn agrablajn odoraĵojn kaj verŝis tie siajn
verŝoferojn. 29 Kaj Mi diris al ili: Kio estas
tiu altaĵo, sur kiun vi iras? Kaj oni donis

al tiu loko la nomon Altaĵo ĝis la nuna tago.
30 Tial diru al la domo de Izrael: Tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo: Vi malpurigas vin konforme
al la konduto de viaj patroj, kaj vi malĉaste
sekvas iliajn abomenindaĵojn; 31 alportante viajn
donacojn, trairigante viajn infanojn tra fajro,
vi malpurigas vin per ĉiuj viaj idoloj ĝis la
nuna tempo; ĉu do Mi povas respondi al viaj
demandoj, ho domo de Izrael? Kiel Mi vivas,
diras la Sinjoro, la Eternulo, Mi ne respondos al
viaj demandoj. 32 Kaj kio venas en vian kapon,
kiam vi diras: Ni estu kiel la nacioj, kiel la gentoj
de la landoj, servante al ligno kaj al ŝtonoj — tio
ne efektiviĝos. 33 Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro,
la Eternulo, per forta mano, per etendita brako,
kaj per elverŝado de kolero Mi reĝos super vi;
34 kaj per forta mano, per etendita brako, kaj
per elverŝado de kolero, Mi elkondukos vin el
inter la popoloj, kaj kolektos vin el la landoj, kien
vi estas disĵetitaj; 35 kaj Mi venigos vin en la
dezerton de la popoloj, kaj tie Mi procesos kun vi
vizaĝon kontraŭ vizaĝo. 36 Kiel Mi procesis kun
viaj patroj en la dezerto de la lando Egipta, tiel
Mi procesos kun vi, diras la Sinjoro, la Eternulo.
37 Kaj Mi pasigos vin sub vergo kaj venigos vin
en la ligilojn de la interligo; 38 kaj Mi eligos
el inter vi tiujn, kiuj ribelis kaj pekis kontraŭ
Mi, el la lando de ilia loĝado Mi elirigos ilin,
sed en la landon de Izrael ili ne eniros. Kaj
vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 39 Kaj pri
vi, ho domo de Izrael, tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo: Ĉiu el vi iru kaj servu al siaj idoloj, se

vi ne aŭskultas Min; sed Mian sanktan nomon
ne plu malhonoru per viaj donoj kaj per viaj
idoloj. 40 Ĉar sur Mia sankta monto, sur la alta
monto de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo, tie
servos al Mi la tuta domo de Izrael, ĉiuj, kiuj
estos en la lando; tie Mi akceptos ilin favore, kaj
tie Mi akceptos viajn oferdonojn kaj la unuaaĵojn
de viaj donoj, kun ĉio, kion vi dediĉas al Mi.
41 Mi akceptos vin favore ĉe la agrabla odoraĵo,
kiam Mi elkondukos vin el inter la popoloj, kaj
kolektos vin el la landoj, kien vi estis disĵetitaj;
kaj Mi sanktiĝos per vi antaŭ la okuloj de la
nacioj. 42 Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo,
kiam Mi venigos vin en la landon de Izrael, en
la landon, pri kiu Mi levis Mian manon, ke Mi
donos ĝin al viaj patroj. 43 Kaj vi rememoros
tie vian konduton kaj ĉiujn viajn agojn, per kiuj
vi malpurigis vin, kaj vi sentos abomenon antaŭ
vi mem kontraŭ ĉiuj malbonagoj, kiujn vi faris.
44 Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam
Mi agos kun vi pro Mia nomo, ne konforme al
via malbona konduto kaj al viaj pereigaj agoj, ho
domo de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo.

45 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
46 Ho filo de homo, direktu vian vizaĝon al la
vojo suden, prediku al la sudo, kaj profetu pri la
arbaro de la suda kampo. 47 Kaj diru al la suda
arbaro: Aŭskultu la vorton de la Eternulo! Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi ekbruligos
en vi fajron, kaj ĝi formanĝegos en vi ĉiun
arbon verdan kaj ĉiun arbon velksekiĝintan; ne
estingiĝos la flamanta fajro, kaj forbrulos ĉio, kio
troviĝas de la sudo ĝis la nordo. 48 Kaj ĉiu karno

vidos, ke Mi, la Eternulo, tion ekbruligis tiel, ke
oni ne povas estingi. 49 Kaj mi diris: Ho Sinjoro,
ho Eternulo! ili diras pri mi: Li parolas ja nur
parabolojn.

21

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, di-
rante: 2 Ho filo de homo, turnu vian vizaĝon al
Jerusalem, prediku pri la sanktaĵoj, kaj profetu
pri la lando de Izrael. 3 Kaj diru al la lando
de Izrael: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi
iras kontraŭ vin, Mi eltiros Mian glavon el ĝia
ingo, kaj Mi ekstermos inter vi virtulojn kaj
malpiulojn. 4 Ĉar Mi ekstermos inter vi virtulojn
kaj malpiulojn, tial Mia glavo eliros el sia ingo
kontraŭ ĉiun karnon de la sudo ĝis la nordo.
5 Kaj ĉiu karno ekscios, ke Mi, la Eternulo, eltiris
Mian glavon el ĝia ingo, kaj ĝi ne plu revenos
tien. 6 Kaj vi, ho filo de homo, ĝemu, kun doloro
de la lumboj, kaj maldolĉe ĝemu antaŭ iliaj
okuloj. 7 Kaj kiam ili demandos vin, pro kio vi
ĝemas, respondu: Pro la sciigo, kiu venis, kaj de
kiu ĉiu koro disfandiĝos, ĉiuj manoj senfortiĝos,
ĉiu spirito senkuraĝiĝos, kaj ĉiuj genuoj fariĝos
kiel akvo; jen tio venas kaj plenumiĝos, diras la
Sinjoro, la Eternulo.

8 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
9 Ho filo de homo, profetu, kaj diru: Tiele diras la
Eternulo: Proklamu: Glavo, glavo estas akrigita
kaj purigita; 10 ĝi estas akrigita, por buĉi; ĝi estas
purigita, por brili. Ĉu oni povas ĝoji, kiam la
sceptron de Mia filo malŝatas ĉia ligno? 11 Li

donis ĝin, por purigi, por ke oni povu preni ĝin
en la manon; la glavo estas akrigita kaj purigita,
por doni ĝin en la manon de mortiganto. 12 Kriu
kaj ploru, ho filo de homo, ĉar ĝi iras kontraŭ
Mian popolon, kontraŭ ĉiujn eminentulojn de
Izrael, kiuj estas kolektitaj kune kun Mia popolo
sub la glavon. Pro tio batu viajn lumbojn.
13 Ĉar estis farita provo, sed kion ĝi helpis?
eĉ malŝatata la sceptro ne povas ekzisti, diras
la Sinjoro, la Eternulo. 14 Kaj vi, ho filo de
homo, profetu, kaj interfrapu la manojn; ĉar la
glavo duobliĝos, eĉ triobliĝos; ĝi estas glavo por
mortigado, glavo de granda mortigado ĝi estas,
kiu penetros al ili en la ĉambrojn. 15 Mi sendos
glavon teruran, por ke la koroj ektremu, kaj por
ke multaj falu ĉe ĉiuj iliaj pordegoj. Ha, kiel
ĝi brilas, kiel akrigita ĝi estas por la buĉado!
16 Kolektiĝu dekstren, metu vin maldekstren,
kien ajn via vizaĝo sin tiras. 17 Mi plaŭdos per
Miaj manoj, kaj Mi kontentigos Mian indignon;
Mi, la Eternulo, tion diris.

18 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo,
dirante: 19 Vi, ho filo de homo, marku al vi du
vojojn, per kiuj venos la glavo de la reĝo de
Babel; ambaŭ devas eliri el unu lando; elektu
lokon sur la ĉefa vojo, elektu urbon. 20 Marku
vojon, per kiu devas veni glavo en Raban de
la Amonidoj, kaj en Judujon, en la fortikigitan
Jerusalemon. 21 Ĉar la reĝo de Babel haltis ĉe
la disvojiĝo, ĉe la komenco de du vojoj; por
ricevi antaŭdirojn, li ĵetas sagojn, demandas la
domajn diojn, esploras hepaton. 22 Sur la dekstra

flanko la sortodemandado montras Jerusalemon,
por starigi muregrompilojn, malfermi la buŝon
por mortigado, sonigi militajn trumpetojn, di-
rekti muregrompilojn kontraŭ la pordegojn, ŝuti
remparon, konstrui bastionon. 23 Sed tio aperas
al ili kiel antaŭdiro malvera, ili faras ĵurojn,
kaj li rememorigas la krimojn, por ke ili estu
kaptitaj.

24 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro
tio, ke vi rememoras viajn krimojn, elmontras
viajn kulpojn en ĉiuj viaj agoj — pro tio, ke vi
rememoras, vi estos kaptitaj per mano. 25 Kaj
vi, ho senhonora kaj malpia estro de Izrael, kies
tago alvenis nun, kiam devas ĉesiĝi liaj krimoj —
26 tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Deprenu la
cidaron kaj demetu la kronon; ne plue estos tiel;
kiu estis humila, tiu altiĝos, kaj kiu estis fiera, tiu
malaltiĝos. 27 Mi forigos, forigos, forigos ĝin; kaj
ĝi ne ekzistos, ĝis venos tiu, kiu havas rajton je
ĝi, kaj al li Mi ĝin donos.

28 Kaj vi, ho filo de homo, profetu, kaj
diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri
la Amonidoj kaj pri ilia hontindeco, kaj diru:
Glavo, glavo estas nudigita por buĉado, akrigita
por ekstermado, ke ĝi brilu; 29 pro tio, ke
oni prezentas al vi malverajn viziojn, ke oni
antaŭdiras al vi mensogaĵon, por meti vin sur la
kolojn de mortigotaj malpiuloj, kies tago alvenis
nun, kiam devas ĉesiĝi iliaj krimoj. 30 Remetu
ĝin en ĝian ingon. Sur la loko, kie vi estas
kreita, en la lando de via naskiĝo, Mi juĝos vin.
31 Kaj Mi elverŝos sur vin Mian indignon, Mi

blovos sur vin la fajron de Mia kolero, kaj Mi
transdonos vin en la manojn de homoj furiozaj,
lertaj ekstermistoj. 32 Vi fariĝos manĝaĵo por la
fajro; via sango elverŝiĝos en la lando; oni ne
rememoros vin; ĉar Mi, la Eternulo, tion diris.

22

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, di-
rante: 2 Ĉu vi, ho filo de homo, volas juĝi la
urbon de sango kaj montri al ĝi ĉiujn ĝiajn
abomenindaĵojn? 3 Diru, ke tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Ho urbo, kiu elverŝas sangon en
sia mezo, por ke venu ĝia tempo, kaj kiu faras
al si idolojn, por malpuriĝi! 4 Per la sango,
kiun vi elverŝis, vi kulpiĝis, kaj per viaj idoloj,
kiujn vi faris, vi malpuriĝis; vi alproksimigis
vian tempon kaj alvenigis vian jaron. Pro tio Mi
faros vin hontindaĵo inter la nacioj kaj mokataĵo
por ĉiuj landoj. 5 Tiuj, kiuj estas proksimaj,
kaj tiuj, kiuj estas malproksimaj de vi, mokos
vin, kiu havos malpuran nomon kaj grandan
maltrankvilecon. 6 Jen la estroj de Izrael, ĉiu
el ili laŭ sia potenco, estis ĉe vi, por verŝi
sangon. 7 Patron kaj patrinon oni malŝatis ĉe
vi, fremdulon oni premis inter vi, al orfo kaj
vidvino oni faris maljustaĵon ĉe vi. 8 Miajn
sanktaĵojn vi malestimis, kaj Miajn sabatojn vi
malsanktigis. 9 Kalumniantoj estis ĉe vi, por
verŝi sangon; sur la montoj oni manĝis ĉe vi,
malĉastaĵojn oni faris meze de vi. 10 Nudaĵon
de patro oni malkovris ĉe vi, perfortis virinon
dum ŝia monataĵo. 11 Oni faris abomenindaĵon

kun la edzino de sia proksimulo, oni malpurigis
sian bofilinon per malĉastaĵo, oni perfortis ĉe vi
sian fratinon, filinon de sia patro. 12 Subaĉeton
oni prenis ĉe vi, por verŝi sangon, procentegon
kaj troprofiton vi prenis, pro avideco vi premis
viajn proksimulojn, kaj Min vi forgesis, diras la
Sinjoro, la Eternulo. 13 Kaj jen Mi interfrapis
Miajn manojn pro via profitemeco, kiun vi
montris, kaj pro la verŝado de sango, kiu estis
meze de vi. 14 Ĉu via koro rezistos, kaj ĉu viaj
manoj konservos sian forton, en la tempo, kiam
Mi komencos Mian faradon kontraŭ vi? Mi, la
Eternulo, tion diris, kaj Mi faros. 15 Kaj Mi
disĵetos vin inter la naciojn, kaj Mi dispelos vin
en diversajn landojn, kaj Mi tute deprenos de vi
vian malpurecon. 16 Kaj vi humiligos vin antaŭ
la okuloj de la nacioj; kaj vi ekscios, ke Mi estas
la Eternulo.

17 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
18 Ho filo de homo! la domo de Izrael fariĝis
por Mi kiel skorio: ili ĉiuj, kupro, stano, fero,
kaj plumbo, interne de la forno fariĝis skorio de
arĝento. 19 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:
Ĉar vi ĉiuj fariĝis skorio, tial jen Mi kolektos vin
en Jerusalemon. 20 Kiel oni kolektas arĝenton,
kupron, feron, plumbon, kaj stanon en forno, por
blovi sur ilin fajron kaj fandi ilin, tiel Mi kolektos
en Mia kolero kaj en Mia indigno, kuŝigos, kaj
fandos vin. 21 Mi kunigos vin kaj blovos sur vin la
fajron de Mia kolero, kaj vi fandiĝos en ĝi. 22 Kiel
fandiĝas arĝento en la forno, tiel vi fandiĝos en
ĝi; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, elverŝis sur

vin Mian koleron.

23 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo,
dirante: 24 Ho filo de homo, diru al ĝi: Vi estas
lando ne purigata, ne pripluvata en la tago de
kolero. 25 La amasiĝintaj profetoj en ĝi estas
kiel blekeganta leono, kiu disŝiras kaptitaĵon;
ili manĝas animojn, forprenas valoraĵojn kaj
multekostaĵojn, multigas en ĝi la nombron de
ĝiaj vidvinoj. 26 Ĝiaj pastroj kripligas Mian in-
struon kaj malsanktigas Miajn sanktaĵojn; ili ne
distingas inter sanktaĵo kaj nesanktaĵo, ne mon-
tras la diferencon inter malpuraĵo kaj puraĵo;
kaj de Miaj sabatoj ili forturnis siajn okulojn,
kaj Mi estas malsanktigata inter ili. 27 Ĝiaj
potenculoj en ĝi estas kiel lupoj, kiuj disŝiras
kaptitaĵon, verŝas sangon, pereigas animojn, por
akiri profiton. 28 Ĝiaj profetoj ŝmiras ilin per
maltaŭga mortero, predikas malverajn viziojn,
faras al ili mensogajn antaŭdirojn, dirante, ke
tiele diris la Sinjoro, la Eternulo, kvankam la
Eternulo ne parolis. 29 La popolo de la lando
faras perfortaĵojn, senĉese rabas, premas mal-
riĉulon kaj senhavulon, perfortas la fremdulon
sen ia justeco. 30 Mi serĉis inter ili homon,
kiu aranĝus barilon kaj stariĝus antaŭ Mi ĉe la
breĉo, por defendi la landon, ke Mi ne pereigu
ĝin; sed Mi ne trovis. 31 Kaj Mi elverŝos sur ilin
Mian koleron, Mi ekstermos ilin per la fajro de
Mia indigno; ilian konduton Mi metos sur ilian
kapon, diras la Sinjoro, la Eternulo.

23

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo! estis du virinoj, filinoj de
unu patrino. 3 Kaj ili malĉastis en Egiptujo, en
sia juneco ili malĉastis; tie premiĝis ilia brusto,
kaj tie palpiĝis iliaj virgaj mamoj. 4 Iliaj nomoj
estas: la nomo de la pli aĝa, Ohola; kaj la nomo
de ŝia fratino, Oholiba. Ili fariĝis Miaj edzinoj,
kaj ili naskis filojn kaj filinojn. Ohola estas
Samario, kaj Oholiba estas Jerusalem. 5 Ohola,
estante jam Mia, malĉastis, kaj volupte amis
siajn amistojn, siajn najbarojn, la Asirianojn,
6 kiuj portas vestojn purpurajn, la estrojn kaj
urboregantojn, kiuj ĉiuj estas ĉarmaj junuloj,
lertaj rajdistoj. 7 Kaj ŝi malĉastis kun ili, kun
ĉiuj plej ĉarmaj filoj de Asirio; kaj ŝi malpurigis
sin per ĉiuj idoloj de tiuj, kiujn ŝi volupte amis.
8 Kaj ŝi ne forlasis ankaŭ sian malĉastadon kun
la Egiptoj, kiuj kuŝadis kun ŝi dum ŝia juneco,
palpadis ŝiajn virgajn mamojn, kaj verŝadis sur
ŝin sian malĉastaĵon. 9 Tial Mi transdonis ŝin
en la manojn de ŝiaj amistoj, en la manojn
de la filoj de Asirio, al kiuj ŝi havis voluptan
pasion. 10 Ili malkovris ŝian nudaĵon, prenis
ŝiajn filojn kaj ŝiajn filinojn, kaj ŝin mem ili
mortigis per glavo. Kaj ŝi ricevis malhonoran
nomon inter la virinoj, kiam pri ŝi estis farita
juĝo. 11 Tion vidis ŝia fratino Oholiba, kaj en
siaj voluptaĵoj ŝi agis ankoraŭ pli malbone ol ŝi,
kaj ŝia malĉastado estis ankoraŭ pli granda, ol la
malĉastado de ŝia fratino. 12 Ŝi amis volupte la
filojn de Asirio, estrojn kaj urboregantojn, siajn

najbarojn, kiuj portis belajn vestojn, estis lertaj
rajdistoj, kaj ĉiuj estis ĉarmaj junuloj. 13 Mi
vidis, ke ŝi malpuriĝis, kaj ke ambaŭ havas la
saman konduton. 14 Sed ĉi tiu malĉastis ankoraŭ
pli. Kiam ŝi vidis pentritajn virojn sur la muro,
bildojn de Ĥaldeoj, kolore pentritajn, 15 kun
zonoj ĉirkaŭ siaj lumboj, kun longaj kapkovroj
sur siaj kapoj, aspektantajn kiel herooj, prezen-
tantajn la bildon de Babelanoj el Ĥaldeujo, ilia
naskiĝlando, 16 tiam ŝi volupte ekamis ilin, kiam
ŝi vidis ilian bildon, kaj ŝi sendis al ili senditojn
en Ĥaldeujon. 17 Kaj la Babelanoj venis al ŝi,
por ame kuŝi kun ŝi, kaj ili malpurigis ŝin per
sia malĉastaĵo, kaj ŝi malpuriĝis per ili; kaj
poste ŝia animo trosatiĝis de ili. 18 Kaj kiam
ŝia malĉastado kaj ŝia hontindeco fariĝis tro
malkaŝa, tiam Mia animo tediĝis de ŝi, kiel
Mia animo tediĝis de ŝia fratino. 19 Sed ŝi
malĉastadis ĉiam pli, rememorante la tagojn
de sia juneco, kiam ŝi malĉastadis en la lando
Egipta. 20 Kaj ŝi volupte ekamis pli ol iliaj
kromvirinoj ilin, kies karno estas kiel karno de
azenoj kaj kies elfluo estas kiel elfluo de ĉevaloj.
21 Kaj vi ripetis la malĉastadon de via juneco,
kiam la Egiptoj palpadis vian bruston pro viaj
junaj mamoj.

22 Tial, ho Oholiba, tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo: Jen Mi instigos kontraŭ vin viajn
amistojn, de kiuj via animo tediĝis, kaj Mi
venigos ilin sur vin de ĉirkaŭe: 23 la Babelanojn,
kaj ĉiujn Ĥaldeojn el Pekod, el Ŝoa, kaj el Koa,
kune kun ĉiuj filoj de Asirio, la ĉarmajn junulojn,

la estrojn kaj urboregantojn, la potenculojn kaj
eminentulojn, ĉiujn lertajn rajdistojn. 24 Kaj ili
venos kontraŭ vin kun hakiloj, sur ĉevaloj kaj
sur ĉaroj, kaj kun granda amaso da popolo; ili
ĉirkaŭos vin de ĉiuj flankoj en kirasoj, kun ŝildoj
kaj kaskoj; kaj Mi transdonos vin al ilia juĝo, kaj
ili juĝos vin laŭ sia maniero. 25 Kaj Mi direktos
kontraŭ vin Mian indignon, kaj ili agos kun vi
kolere, ili detranĉos vian nazon kaj viajn orelojn,
kaj via restaĵo falos de glavo; ili forprenos viajn
filojn kaj viajn filinojn, kaj via restaĵo estos
ekstermita per fajro. 26 Ili deprenos de vi viajn
vestojn kaj forprenos viajn ornamaĵojn. 27 Kaj Mi
faros finon al via malĉastado kaj al viaj malvirtoj
el la lando Egipta, kaj vi ne plu levos al ili viajn
okulojn, kaj Egiptujon vi ne plu rememoros.
28 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen
Mi transdonos vin en la manojn de tiuj, kiujn
vi ekmalamis, en la manojn de tiuj, de kiuj via
animo tediĝis. 29 Kaj ili agos kun vi malame,
kaj forprenos ĉion, kion vi laborakiris, kaj ili
lasos vin nuda kaj senkovra; kaj malkaŝiĝos la
nudeco de via malĉastado, kaj viaj malvirtoj kaj
viaj malĉastaĵoj. 30 Tio estos farita al vi pro tio,
ke vi malĉastis laŭ la ekzemplo de la nacioj kaj
malpurigis vin per iliaj idoloj. 31 Vi iris laŭ la
vojo de via fratino, tial Mi donos ŝian kalikon en
vian manon. 32 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:
Vi trinkos la kalikon de via fratino, la profundan
kaj larĝan; vi estos mokata kaj insultata pli, ol
oni povas elporti. 33 Vi fariĝos plena de ebrieco
kaj malĝojo, ĉar kaliko de teruro kaj ruinigo

estas la kaliko de via fratino Samario. 34 Kaj vi
eltrinkos ĝin ĝisfunde, kaj vi ĉirkaŭlekos ĝiajn
rompopecetojn, kaj vi disŝiros vian bruston; ĉar
Mi tion parolis, diras la Sinjoro, la Eternulo.
35 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio,
ke vi forgesis Min kaj forĵetis Min malantaŭ vian
dorson, tial suferu nun pro viaj malvirtoj kaj pro
viaj malĉastaĵoj.

36 Kaj la Eternulo diris al mi: Ho filo de homo!
ĉu vi volas juĝi Oholan kaj Oholiban kaj montri
al ili iliajn abomenindaĵojn? 37 Ĉar ili adultis, kaj
sango estas sur iliaj manoj; ili adultis kun siaj
idoloj; kaj siajn infanojn, kiujn ili naskis al Mi,
ili trairigis por ili tra fajro, kiel manĝaĵon por ili.
38 Ankoraŭ ĉi tion ili faris al Mi: ili malpurigis
Mian sanktejon en tiu tempo, kaj malsanktigis
Miajn sabatojn; 39 kaj, buĉinte siajn infanojn por
siaj idoloj, ili en la sama tago venis en Mian
sanktejon, por malsanktigi ĝin; jen tiel ili agis en
Mia domo. 40 Ili ankaŭ sendis, por inviti homojn
el malproksime, al kiuj sendito estis sendita; kaj
ili venis, tiuj, por kiuj vi vin lavis, kolerigis viajn
okulojn, kaj ornamis vin per ornamaĵoj, 41 kaj
sidiĝis sur luksa lito, antaŭ kiu estis aranĝita
tablo, kaj sur ĝin vi metis Mian incenson kaj
Mian oleon. 42 Kaj tie estis aŭdata ĝojkriado
de homamaso, kaj al la granda amaso da homoj
venis ankaŭ ebriuloj el la dezerto, kaj metis
braceletojn sur iliajn manojn kaj belajn kronojn
sur iliajn kapojn. 43 Mi diris pri la maljuniĝinta
en adultado: Ŝi alkutimiĝis al la malĉastado kaj
ne povas ĉesi. 44 Oni venadis al ŝi, kiel oni venas

al malĉastistino; tiel oni venadis al Ohola kaj
al Oholiba, la malĉastulinoj. 45 Sed la homoj
virtaj juĝos ilin laŭ la juĝo kontraŭ adultulinoj
kaj laŭ la juĝo kontraŭ sangoverŝantinoj; ĉar ili
estas adultulinoj, kaj sango estas sur iliaj manoj.
46 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Venigu
kontraŭ ilin homamason, kaj oni elmetu ilin al
ruinigo kaj rabado. 47 Kaj la amaso mortigu ilin
per ŝtonoj kaj haku ilin per siaj glavoj; iliajn
filojn kaj iliajn filinojn oni mortigu, kaj iliajn
domojn oni forbruligu per fajro. 48 Kaj Mi faros
finon al la malĉastado en la lando, kaj tio estos
averto por ĉiuj virinoj, ke ili ne agu simile al via
malĉastado. 49 Kaj oni metos vian malĉastadon
sur vin, kaj vi portos sur vi la pekojn pri viaj
idoloj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la
Eternulo.

24

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo en la
naŭa jaro, en la deka monato, en la deka tago de
la monato, dirante: 2 Ho filo de homo! enskribu
al vi la nomon de ĉi tiu tago, ĝuste de ĉi tiu tago;
la reĝo de Babel atingis Jerusalemon ĝuste en ĉi
tiu tago. 3 Kaj prezentu parabolon al la domo
malobeema, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Starigu kaldronon, starigu, kaj verŝu
en ĝin akvon. 4 Enkolektu en ĝin ĝiajn pecojn,
ĉiujn bonajn pecojn, la lumbojn kaj ŝultrojn; per
plej bonaj ostoj plenigu ĝin. 5 Prenu plej bonan
ŝafaĵon, metu suben vicon da ostoj; boligu bone,
ke ankaŭ la ostoj kuiriĝu en ĝi.

6 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la
sangavida urbo, al la kaldrono, kies sedimento
restas en ĝi kaj kies sedimento ne eliras el ĝi!
pecon post peco elĵetu el ĝi, ne elektu lote.
7 Ĉar ĝia sango estas en ĝi; sur nudan rokon
ĝi verŝis ĝin, ne verŝis ĝin sur la teron, kie
polvo povus ĝin kovri. 8 Por venigi sur ĝin
Mian koleron, por fari venĝon, Mi verŝos ĝian
sangon sur nudan rokon, por ke ĝi ne estu
kovrita. 9 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:
Ve al la sangavida urbo! Mi ankaŭ aranĝos
grandan brulolignaron. 10 Multigu la lignon,
ekbruligu la fajron, plenkuiru la viandon, bone
spicu, ke eĉ la ostoj brulu. 11 Kaj starigu la
malplenan kaldronon sur ĝiaj karboj, por ke ĝi
fariĝu varmega, por ke ĝia kupro brulruĝiĝu kaj
ĝia malpuraĵo en ĝi fandiĝu kaj ĝia sedimento
malaperu. 12 Sed obstina estas la sedimento, ne
eliras el ĝi; multe estas da sedimento, eĉ en la
fajro restas ĝia sedimento. 13 En via malpuraĵo
estas malvirtaĵo; kiel ajn Mi penis purigi vin, vi
tamen ne puriĝis de via malpuraĵo; ankaŭ vi ne
plu puriĝos, ĝis Mi kvietigos sur vi Mian koleron.
14 Mi, la Eternulo, parolis, kaj tio venos, kaj Mi
tion plenumos; Mi ne prokrastos, ne indulgos,
ne kompatos; laŭ via konduto kaj laŭ viaj agoj
Mi juĝos vin, diras la Sinjoro, la Eternulo.

15 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
16 Ho filo de homo! jen per plago Mi forprenos de
vi tion, kio estas plej kara por viaj okuloj; sed vi
ne plendu, kaj ne ploru, kaj ne elfluigu larmojn.
17 Ĝemu mallaŭte; funebran ceremonion ne

faru, sed vian kapornamon metu sur vin, kaj
viajn ŝuojn metu sur viajn piedojn, ne kovru
vian buŝon, kaj ne manĝu panon de funebrantoj.
18 Mi parolis al la popolo matene, kaj vespere
mortis mia edzino; kaj en la sekvanta tago mi
agis tiel, kiel estis ordonite al mi. 19 Kaj la popolo
diris al mi: Ĉu vi ne diros al ni, kion signifas
por ni tio, kion vi faras? 20 Kaj mi diris al ili:
Aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 21 Diru
al la domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo: Jen Mi malsanktigos Mian sanktejon,
la forton de via gloro, la ĝuon de viaj okuloj,
kaj la ĉarmaĵon de via animo; kaj viaj filoj kaj
viaj filinoj, kiujn vi forlasis, falos de glavo. 22 Kaj
vi agos, kiel mi agis: vian buŝon vi ne kovros,
kaj panon de funebrantoj vi ne manĝos. 23 Kaj
via kapornamo estos sur via kapo, kaj viaj ŝuoj
estos sur viaj piedoj; vi ne funebros kaj ne ploros,
sed vi konsumiĝados pro viaj malbonagoj kaj
ĝemados unu al alia. 24 Kaj Jeĥezkel estos por
vi antaŭsigno: ĉion, kion li faris, vi ankaŭ faros;
kiam tio venos, vi ekscios, ke Mi estas la Sinjoro,
la Eternulo.

25 Kaj koncerne vin, ho filo de homo: en la tago,
kiam Mi forprenos de ili ilian forton, la ĝojon de
ilia beleco, la ĝuon de iliaj okuloj, la ĉarmaĵon de
ilia animo, iliajn filojn kaj iliajn filinojn — 26 en
tiu tago venos al vi forsaviĝinto, por transdoni
sciigon al viaj oreloj; 27 en tiu tago malfermiĝos
via buŝo antaŭ la forsaviĝinto, kaj vi ekparolos,
kaj vi ne plu silentos, kaj vi estos antaŭsigno por
ili; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

25

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo, turnu vian vizaĝon al la
Amonidoj, kaj profetu pri ili; 3 kaj diru al la
Amonidoj: Aŭskultu la vorton de la Sinjoro, la
Eternulo: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro
tio, ke vi diras pri Mia sanktejo: Ha, ha! ĝi
estas malsanktigita; kaj pri la lando de Izrael:
Ĝi estas dezertigita; kaj pri la domo de Jehuda:
Ili estas forkondukitaj en kaptitecon — 4 pro tio
jen Mi transdonos vin kiel posedaĵon al la filoj
de la oriento, kaj ili starigos ĉe vi siajn tendarojn
kaj aranĝos ĉe vi siajn loĝejojn; ili manĝos viajn
fruktojn, kaj ili trinkos vian lakton. 5 Kaj Mi faros
el Raba stalon por kameloj, kaj el la lando de la
Amonidoj ripozejon por ŝafoj; kaj vi ekscios, ke
Mi estas la Eternulo. 6 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo: Pro tio, ke vi aplaŭdis per la manoj kaj
frapis per la piedoj kaj kun plena kora malestimo
ĝojis pri la lando de Izrael — 7 pro tio jen Mi
etendos Mian manon kontraŭ vin kaj transdonos
vin al la nacioj por disrabo, kaj Mi ekstermos
vin el inter la popoloj, malaperigos vin el inter
la landoj, kaj pereigos vin; kaj vi ekscios, ke Mi
estas la Eternulo.

8 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio,
ke Moab kaj Seir diras: Jen la domo de Jehuda
estas kiel ĉiuj nacioj — 9 pro tio Mi malfermos la
flankon de Moab en la urboj, en ĝiaj limaj urboj,
la belan landon de Bet-Jeŝimot, Baal-Meon, kaj
Kirjataim; 10 kaj Mi donos tion kune kun la
Amonidoj al la filoj de la oriento kiel posedaĵon,

por ke la Amonidoj ne plu estu rememorataj
inter la popoloj. 11 Kaj kontraŭ Moab Mi faros
juĝon; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.
12 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio,
ke Edom faris venĝon al la domo de Jehuda
kaj forte kulpiĝis per sia venĝo kontraŭ ili —
13 pro tio tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi
etendos Mian manon kontraŭ la landon de Edom,
kaj ekstermos en ĝi la homojn kaj brutojn, kaj
faros ĝin dezerto; de Teman ĝis Dedan ili falos
de glavo. 14 Kaj Mi faros Mian venĝon kontraŭ
Edom per la mano de Mia popolo Izrael; kaj ili
agos kun la Edomidoj konforme al Mia kolero kaj
indigno, por ke ĉi tiuj ekkonu Mian venĝon, diras
la Sinjoro, la Eternulo.
15 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio,
ke la Filiŝtoj agis venĝe kaj faris la venĝon kun
plena kora malbondeziro kaj faris ekstermon laŭ
sia eterna malamo — 16 pro tio tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi etendos Mian manon
kontraŭ la Filiŝtojn, ekstermos la Keretidojn, kaj
pereigos la restintojn ĉe la bordo de la maro.
17 Kaj Mi faros kontraŭ ili grandan venĝon kun
kolerega puno; kaj ili ekscios, ke Mi estas la
Eternulo, kiam Mi faros Mian venĝon kontraŭ ili.

26

1 En la dek-unua jaro, en la unua tago de
la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo,
dirante: 2 Ho filo de homo! pro tio, ke Tiro
diras pri Jerusalem: Ha, ha! ĝi estas frakasita,
la pordo de la popoloj, ĝi turnas sin al mi, mi
pleniĝos de ĝia dezertiĝo — 3 pro tio tiele diras

la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin,
ho Tiro, kaj Mi levos kontraŭ vin multe da nacioj,
kiel maro levas siajn ondojn. 4 Kaj ili detruos la
muregojn de Tiro kaj disrompos ĝiajn turojn; kaj
Mi forbalaos de ĝi ĝian polvon, kaj Mi faros ĝin
nuda roko. 5 Loko por sternado de retoj ĝi fariĝos
meze de la maro, ĉar Mi tion parolis, diras la
Sinjoro, la Eternulo; kaj ĝi fariĝos rabaĵo por la
nacioj. 6 Kaj ĝiaj filinoj, kiuj estas sur la kampo,
estos mortigitaj per glavo; kaj ili ekscios, ke Mi
estas la Eternulo. 7 Ĉar tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Jen Mi venigos kontraŭ Tiron de
norde Nebukadnecaron, reĝon de Babel, la reĝon
de reĝoj, kun ĉevaloj, ĉaroj, kaj rajdistoj, kun
homamaso kaj multe da popolo. 8 Viajn filinojn
sur la kampo li mortigos per glavo; li faros
kontraŭ vi bastionojn, li ŝutaranĝos ĉirkaŭ vi
remparojn, kaj starigos kontraŭ vi siajn ŝildojn;
9 kaj li starigos siajn muregrompilojn kontraŭ
viaj muregoj, kaj viajn turojn li detruos per
siaj hakiloj. 10 Pro la multo de siaj ĉevaloj li
kovros vin per polvo; de la bruo de la rajdistoj,
radoj, kaj ĉaroj ektremos viaj muregoj, kiam li
eniros en viajn pordegojn, kiel oni eniras en
urbon trarompitan. 11 Per la hufoj de siaj ĉevaloj
li dispremos ĉiujn viajn stratojn; vian popolon
li mortigos per glavo, kaj la monumentojn de
via forto li ĵetos sur la teron. 12 Ili disrabos
vian havon kaj diskaptos viajn komercaĵojn; ili
detruos viajn murojn, ili disrompos viajn belajn
domojn; viajn ŝtonojn, vian lignon, kaj vian
teron ili ĵetos en la akvon. 13 Mi ĉesigos la laŭtan

sonadon de viaj kantoj, kaj la voĉo de viaj harpoj
ne plu estos aŭdata. 14 Mi faros vin nuda roko; vi
fariĝos loko por sternado de retoj, vi ne plu estos
rekonstruata; ĉar Mi, la Eternulo, tion parolis,
diras la Sinjoro, la Eternulo.

15 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri Tiro:
Vere, de la bruo de via falado, de la ĝemado de
viaj vunditoj, kiam meze de vi estos farata mor-
tigado, ektremos la insuloj. 16 Kaj malsupreniros
de siaj tronoj ĉiuj princoj de la maro, ili demetos
de si sian purpuron kaj siajn broditajn vestojn;
timo ilin atakos; ili sidiĝos sur la tero, tremos
ĉiuminute, kaj eksentos teruron pro vi. 17 Kaj
ili ekkantos pri vi funebran kanton, kaj diros
pri vi: Kiele vi pereis, vi, loĝata de maristoj,
glora urbo, kiu estis forta sur la maro, ĝi kaj ĝiaj
loĝantoj, kiuj ĵetadis timon sur ĉiujn loĝantojn
de la mara regiono! 18 Nun ektremos la maraj
regionoj en la tago de via falo, kaj la insuloj sur
la maro konsterniĝos pro via finiĝo. 19 Ĉar tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiam Mi faros vin
urbo dezerta simila al la urboj neloĝataj, kiam
Mi levos sur vin la abismon kaj granda akvo vin
kovros, 20 tiam Mi mallevos vin al tiuj, kiuj iris
en la tombon, al la popolo eterna, kaj Mi puŝos
vin en la profundon subteran, en la eternan
dezerton, al tiuj, kiuj iris en la tombon, por ke vi
ne plu estu loĝata; tiam Mi restarigos belecon sur
la tero de la vivantoj. 21 Mi neniigos vin, kaj vi
ne plu ekzistos; oni serĉos vin, sed ne plu trovos
en eterneco, diras la Sinjoro, la Eternulo.

27

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Vi, ho filo de homo, ekkantu funebran kanton
pri Tiro; 3 kaj diru al Tiro, kiu sidas ĉe la enirejo
de la maro kaj kiu komercas kun la popoloj sur
multaj insuloj: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:
Ho Tiro, vi diras: Mi estas perfektaĵo de beleco!
4 En la koro de la maro estas viaj limoj; viaj
konstruintoj faris vin perfekte bela. 5 El cipresoj
de Senir ili konstruis por vi ĉiujn viajn tabulojn,
cedrojn de Lebanon ili prenis, por fari viajn
mastojn. 6 El kverkoj de Baŝan ili faris viajn
remilojn, viajn benkojn ili faris el eburo kaj el
bukso de la insuloj de la Kitidoj. 7 El delikata
brodita tolo Egipta estis viaj veloj, kaj tio estis
ankaŭ via standardo; blua kaj purpura ŝtofo de
la insuloj de Eliŝa estis viaj kovrotukoj. 8 La
loĝantoj de Cidon kaj Arvad estis viaj remistoj;
viajn proprajn kompetentulojn vi havis, ho Tiro,
kaj ili estis viaj ŝipgvidistoj. 9 La plejaĝuloj de
Gebal kaj ĝiaj kompetentuloj estis ĉe vi kalfatris-
toj; ĉiaj ŝipoj de la maro kaj iliaj ŝipistoj estis ĉe
vi, por servi al via komercado. 10 Persoj, Ludidoj,
kaj Putidoj estis en via armeo, kiel viaj militistoj,
pendigis ĉe vi siajn ŝildojn kaj kaskojn, kaj estis
via beleco. 11 La filoj de Arvad kaj via militistaro
staris sur viaj muregoj ĉirkaŭe kaj estis gardistoj
sur viaj turoj; siajn ŝildojn ili pendigis ĉirkaŭe
sur viaj muregoj, kaj ili perfektigis vian belecon.
12 Tarŝiŝ komercis kun vi per multo da diversaj
valoraĵoj; arĝenton, feron, stanon, kaj plumbon
ĝi alportadis al via komercejo. 13 Javan, Tubal,

kaj Meŝeĥ komercis kun vi, alportante al vi
kiel komercaĵojn homajn animojn kaj kuprajn
vazojn. 14 El Togarma oni alportadis al via
komercejo ĉevalojn, rajdoĉevalojn, kaj mulojn.
15 La filoj de Dedan komercis kun vi; sur multaj
insuloj estis viaj komercaĵoj; eburon kaj ebonon
ili vendadis al vi siaflanke. 16 Sirio prenadis de
vi komerce la multon de viaj faritaĵoj; rubenojn,
purpurajn kaj broditajn ŝtofojn, delikatan tolon,
koralojn, kaj kristalojn ili alportadis al via
komercejo. 17 Judujo kaj la lando de Izrael
komercis kun vi; pro viaj komercaĵoj ili alpor-
tadis al vi tritikon de Minit, vakson, mielon,
oleon, kaj balzamon. 18 Damasko donadis al
vi komerce kontraŭ la multo de viaj faritaĵoj
multe da diversaj valoraĵoj, vinon el Ĥelbon, kaj
plej blankan lanon. 19 Dan, Javan, kaj Meuzal
alportadis al via komercejo ŝtalaĵojn, kasion,
kaj bonodoran kanon. 20 Dedan komercis kun
vi per belaj vestoj por rajdado. 21 Arabujo kaj
ĉiuj princoj de Kedar komercis kun vi, donante
al vi ŝafidojn, ŝafojn, kaj kaprojn kontraŭ viaj
komercaĵoj. 22 La komercistoj el Ŝeba kaj Raama
komercis kun vi; la plej bonajn aromaĵojn, ĉiajn
multekostajn ŝtonojn, kaj oron ili alportadis al
via komercejo. 23 Ĥaran, Kane, kaj Eden, la
komercistoj el Ŝeba, Asirio, kaj Kilmad komercis
kun vi; 24 ili komercis kun vi per belegaj ŝtofoj,
purpuraj kaj broditaj tukoj, kestoj da multekostaj
ŝtofoj, ĉirkaŭligitaj per ŝnuroj kaj cedrokovritaj.
25 Ŝipoj el Tarŝiŝ estis la ĉefaj en via komercado;
kaj vi fariĝis tre riĉa kaj honorata sur la maro.

26 Sur grandaj akvoj kondukadis vin viaj remis-
toj; sed orienta vento disrompos vin meze de
la maro. 27 Viaj riĉaĵoj, viaj komercaĵoj, viaj
foiraĵoj, viaj ŝipanoj kaj viaj ŝipestroj, viaj kalfa-
tristoj, la kondukantoj de via komercado, ĉiuj
militistoj, kiuj estas ĉe vi, kaj la tuta homamaso,
kiu estas ĉe vi, falos en la mezon de la maro en
la tago de via pereo. 28 De la laŭta kriado de
viaj ŝipestroj ekskuiĝos viaj ĉirkaŭaĵoj. 29 Kaj de
siaj ŝipoj malsupreniros ĉiuj remistoj, la ŝipanoj,
ĉiuj ŝipestroj, kaj stariĝos sur la tero, 30 kaj ili
laŭte krios pri vi, kaj ploros maldolĉe kaj metos
polvon sur siajn kapojn kaj rulos sin en cindro;
31 kaj ili faros al si pro vi kalvaĵon, ĉirkaŭzonos
sin per sakaĵo, kaj ploros pri vi kun maldolĉa
koro maldolĉan ploron. 32 Kaj en sia ĝemado
ili ekkantos pri vi funebran kanton, kaj diros:
Kiu iam fariĝis tiel silenta sur la maro, kiel Tiro?
33 Kiam viaj komercaĵoj venadis de la maroj, vi
satigadis multajn popolojn; per la abundo de
viaj riĉaĵoj kaj viaj komercaĵoj vi riĉigadis la
reĝojn de la tero. 34 Sed kiam sur la maroj vi
estis ĵetegata en la profundon de la akvo, falis
ĉe vi via komercado kaj via tuta homomulto.
35 Ĉiuj loĝantoj de la insuloj eksentis teruron
pri vi, iliaj reĝoj ektremis, kaj konsterno estas
sur ilia vizaĝo. 36 La komercistoj de la aliaj
popoloj ekfajfis pri vi; vi neniiĝis, kaj neniam plu
ekzistos.

28

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo, diru al la reganto de Tiro: Tiele

diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke via koro
fieriĝis, kaj vi diris: Mi estas dio, mi sidas sur dia
trono en la mezo de la maroj; dum vi estas homo,
sed ne dio, kvankam vi rigardas vian koron kiel
koron de dio; 3 kvazaŭ vi estus pli saĝa ol Daniel
kaj nenio estus kaŝita antaŭ vi; 4 kvazaŭ per via
saĝeco kaj via kompetenteco vi akirus al vi la
potencon kaj kolektus oron kaj arĝenton en vian
trezorejon; 5 kvazaŭ per via granda saĝeco en
via komercado vi grandigus vian riĉecon, kaj via
koro fieriĝis pro via riĉeco: 6 pro tio tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo: Ĉar vi rigardas vian koron
kiel koron de dio, 7 tial jen Mi venigos kontraŭ
vin fremdulojn, la plej terurajn el la popoloj; kaj
ili nudigos siajn glavojn kontraŭ la belaĵojn de
via saĝeco kaj malaperigos vian brilon. 8 En
pereon ili puŝos vin, kaj vi mortos en la mezo
de la maro per morto de buĉitoj. 9 Ĉu antaŭ via
mortiganto vi diros: Mi estas dio; dum vi estas
ne dio, sed homo en la mano de via mortiganto?
10 Per morto de necirkumciditoj vi mortos de la
manoj de fremduloj; ĉar Mi tion parolis, diras la
Sinjoro, la Eternulo.

11 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo,
dirante: 12 Ho filo de homo, ekkantu funebran
kanton pri la reĝo de Tiro, kaj diru al li: Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi estas sigelo de
perfekteco, plena de saĝo kaj plej alta grado de
beleco. 13 Vi estis en Eden, la ĝardeno de Dio;
ĉiaspecaj multekostaj ŝtonoj vin kovris: rubeno,
topazo, diamanto, sukceno, berilo, jaspiso, safiro,
smeraldo, ametisto, kaj oro estis la ornamo de

viaj tamburinoj kaj flutoj; ĉio estis preta en la
tago de via kreiĝo. 14 Vi estas kerubo, kiu sin
etendas kaj protektas; kaj Mi metis vin sur la
sanktan monton de Dio, kie vi iradis inter fajraj
ŝtonoj. 15 Vi estis perfekta en via konduto de
post la tago de via kreiĝo, ĝis troviĝis en vi
malbonago. 16 Pro la grandeco de via komercado
via interno pleniĝis de maljusteco, kaj vi pekis;
tial Mi deĵetos vin de la monto de Dio, kaj
malaperigos vin, ho kerubo protektanto, el inter
la fajraj ŝtonoj. 17 De via beleco fieriĝis via koro,
pro via majesteco vi perdis vian saĝon; tial Mi
ĵetos vin sur la teron kaj faros vin mokataĵo
antaŭ la reĝoj. 18 Per la multo de viaj malbonagoj
kaj per via malhonesta komercado vi malhonoris
vian sanktejon; kaj Mi elirigos el vi fajron, kiu
ekstermos vin, kaj Mi faros vin cindro sur la tero
antaŭ la okuloj de ĉiuj viaj vidantoj. 19 Ĉiuj, kiuj
konas vin inter la popoloj, eksentos teruron pri
vi; vi neniiĝis, kaj neniam plu ekzistos.

20 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
21 Ho filo de homo, turnu vian vizaĝon al Cidon,
kaj profetu pri ĝi, 22 kaj diru: Tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, ho
Cidon; kaj Mi gloriĝos inter vi, kaj oni ekscios,
ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi faros kontraŭ
ĝi juĝon kaj montros sur ĝi Mian sanktecon.
23 Mi sendos sur ĝin peston, kaj sangoverŝadon
sur ĝiajn stratojn, kaj falos en ĝi mortigitoj de
glavo, kiu estos direktita kontraŭ ĝin de ĉiuj
flankoj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo.
24 Kaj ĝi ne plu estos por la domo de Izrael

pikanta dorno nek doloriganta pikilo pli ol ĉiuj malbondezirantaj najbaroj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo.

25 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiam Mi kolektos la domon de Izrael el la popoloj, inter kiujn ĝi estis disĵetita, kaj montros sur ĝi Mian sanktecon antaŭ la okuloj de la nacioj, tiam ili loĝos sur sia tero, kiun Mi donis al Mia servanto
Jakob. 26 Kaj ili loĝos sur ĝi sendanĝere, kaj konstruos domojn kaj plantos vinberĝardenojn; jes, ili loĝos en sendanĝereco, kiam Mi faros juĝon kontraŭ ĉiuj iliaj malbondezirantoj ĉirkaŭ ili; kaj ili ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas ilia Dio.

29

1 En la deka jaro, en la deka monato, en la dek-dua tago de la monato, aperis al mi vorto
de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, turnu vian vizaĝon al Faraono, reĝo de Egiptujo, kaj
profetu pri li kaj pri la tuta Egiptujo. 3 Parolu, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, ho Faraono, reĝo de Egiptujo, granda drako, kiu kuŝas meze de siaj riveroj, kaj diras: La rivero estas mia, kaj mi faris ĝin
por mi. 4 Mi metos hokojn en vian buŝon, Mi alkroĉos la fiŝojn de viaj riveroj al via skvamaro, kaj Mi eltiros vin el viaj riveroj kune kun ĉiuj fiŝoj de viaj riveroj, kiuj estas alkroĉitaj al via
skvamaro. 5 Mi ĵetos vin en la dezerton, vin kaj ĉiujn fiŝojn de viaj riveroj; sur la kampon vi falos, oni vin ne levos kaj ne enkolektos; al la bestoj de la tero kaj al la birdoj de la ĉielo Mi

transdonos vin kiel manĝaĵon. 6 Kaj ekscios ĉiuj
loĝantoj de Egiptujo, ke Mi estas la Eternulo; pro
tio, ke ili estis kana apogo por la domo de Izrael:
7 kiam ili kaptis vin per la mano, vi fendiĝis
kaj trapikis al ili la tutan flankon; kaj kiam ili
apogis sin sur vi, vi rompiĝis kaj traboris al ili
la tutajn lumbojn. 8 Tial tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Jen Mi venigos sur vin glavon kaj
ekstermos ĉe vi la homojn kaj la brutojn. 9 Kaj
la lando Egipta fariĝos dezerto kaj ruinoj; kaj
oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo; pro tio, ke
li diris: La rivero estas mia, kaj mi ĝin faris.
10 Tial jen Mi iras kontraŭ vin kaj kontraŭ viajn
riverojn, kaj Mi faros el la lando Egipta ruinojn,
absolutajn ruinojn, de Migdol ĝis Sevene, ĝis
la limo de Etiopujo. 11 Ne trairos ĝin piedo de
homo, nek piedo de bruto trairos ĝin, kaj ĝi ne
estos loĝata dum kvardek jaroj. 12 Kaj Mi faros
la landon Egiptan dezerto inter la aliaj dezertaj
landoj, kaj ĝiaj urboj inter la aliaj ruinigitaj
urboj estos dezertaj dum kvardek jaroj; kaj Mi
disĵetos la Egiptojn inter la popolojn kaj dispelos
ilin en diversajn landojn. 13 Ĉar tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo: Post paso de kvardek jaroj
Mi kolektos la Egiptojn el inter la popoloj, kien ili
estis disĵetitaj; 14 kaj Mi revenigos la forkaptitajn
Egiptojn, kaj revenigos ilin en la landon Patros,
en la landon de ilia deveno, kaj ili tie estos
humila regno. 15 Ĝi estos humila inter la aliaj
regnoj, kaj ĝi ne plu sin tenos alte super la
nacioj; Mi faros ĝin malgranda, por ke ĝi ne
regu super la nacioj. 16 Kaj ĝi ne plu estos por

la domo de Izrael fidataĵo, rememoriganta iliajn
malbonagojn, kiam ili sin turnadis al ĝi; kaj oni
ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo.
17 En la dudek-sepa jaro, en la unua monato,
en la unua tago de la monato, aperis al mi
vorto de la Eternulo, dirante: 18 Ho filo de
homo! Nebukadnecar, reĝo de Babel, ŝarĝis
sian militistaron per granda laboro kontraŭ Tiro,
tiel, ke ĉiuj kapoj senhariĝis kaj ĉiuj ŝultroj
defrotiĝis; kaj tamen nek li nek lia militistaro
ricevis rekompencon antaŭ Tiro pro la laboro,
kiun li faris antaŭ ĝi. 19 Tial tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Jen Mi donos al Nebukadnecar,
reĝo de Babel, la landon Egiptan, por ke li
forportu ĝiajn riĉaĵojn kaj faru en ĝi rabadon
kaj diskapton; kaj tio estos rekompenco por lia
militistaro. 20 Rekompence pro la laboro, kiun
li faris, Mi donis al li la landon Egiptan; ĉar ili
laboris por Mi, diras la Sinjoro, la Eternulo.
21 En tiu tempo Mi elkreskigos kornon al la
domo de Izrael, kaj al vi Mi donos liberecon de
parolado inter ili; kaj ili ekscios, ke Mi estas la
Eternulo.

30

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo, profetu, kaj diru: Tiele diras
la Sinjoro, la Eternulo: Plorkriu: Ve al la tago!
3 Ĉar proksima estas la tago, jes, proksima estas
la tago de la Eternulo, malluma tago; venas la
tempo de la nacioj. 4 Venos glavo sur Egiptujon,
kaj tremo atakos Etiopujon, kiam mortigitoj falos
en Egiptujo kaj oni forprenos ĝiajn riĉaĵojn kaj

detruos ĝiajn fundamentojn. 5 La Etiopoj, la
Putidoj, kaj la Ludidoj, kaj ĉiuj diversgentaj
popoloj, kaj Kub, kaj la filoj de la lando de
interligo kune kun ili falos de glavo.

6 Tiele diras la Eternulo: Falos la helpantoj de
Egiptujo, kaj malaltiĝos la fiereco de ĝia forto;
de Migdol ĝis Sevene oni falos en ĝi de glavo,
diras la Sinjoro, la Eternulo. 7 Kaj ĝi dezertiĝos
kiel la aliaj dezertaj landoj, kaj ĝiaj urboj estos
inter la aliaj ruinigitaj urboj. 8 Kaj oni ekscios, ke
Mi estas la Eternulo, kiam Mi aperigos fajron en
Egiptujo kaj ĉiuj ĝiaj helpantoj estos frakasitaj.
9 En tiu tempo senditoj de Mi iros sur ŝipoj, por
ektimigi Etiopujon, kiu estis ekster danĝero; kaj
tremo ilin atakos, kiel en la tempo de Egiptujo;
ĉar la tempo venas.

10 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi neni-
igos la homomulton en Egiptujo per Nebukad-
necar, reĝo de Babel. 11 Li kune kun sia popolo, la
plej terura el la nacioj, estos venigitaj, por pereigi
la landon; kaj ili nudigos siajn glavojn kontraŭ
Egiptujon kaj plenigos la landon per mortigitoj.
12 Kaj la riverojn Mi faros sektero, kaj la landon
Mi transdonos en la manojn de homoj malbonaj;
kaj Mi ruinigos la landon, kaj ĉion, kio estas en
ĝi, per la manoj de fremduloj; Mi, la Eternulo,
tion parolis.

13 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi ekster-
mos la idolojn kaj neniigos la malverajn diojn en
Nof, kaj ne plu estos princo el la lando Egipta,
kaj Mi venigos timon sur la landon Egiptan.
14 Mi ruinigos Patroson, Mi ekbruligos fajron en

Coan, kaj Mi faros juĝon en No. 15 Mi elverŝos
Mian koleron sur la Egiptan fortikaĵon Sin, kaj
Mi ekstermos la homomulton en No. 16 Mi
ekbruligos fajron en Egiptujo; forte ektremos
Sin, No estos trarompita, kaj Nof havos ĉiutagan
angoron. 17 La junuloj de Aven kaj de Pi-Beset
falos de glavo, kaj la virinoj iros en forkaptitecon.
18 En Taĥpanĥes mallumiĝos la tago, kiam Mi
rompos tie la jugon de Egiptujo, kaj malaperos
en ĝi la fiereco de ĝia forto; mallumo ĝin kovros,
kaj ĝiaj filinoj iros en forkaptitecon. 19 Kaj Mi
faros juĝon kontraŭ Egiptujo; kaj oni ekscios, ke
Mi estas la Eternulo.

20 En la dek-unua jaro, en la unua monato, en
la sepa tago de la monato, aperis al mi vorto
de la Eternulo, dirante: 21 Ho filo de homo! Mi
rompis la brakon de Faraono, reĝo de Egiptujo;
kaj jen ĝi ne estas bandaĝita, por resaniĝi, kaj
ĝi ne estas ĉirkaŭligita, ke ĝi ricevu forton, por
teni glavon. 22 Tial tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo: Jen Mi iros kontraŭ Faraonon, reĝon
de Egiptujo, kaj Mi frakasos liajn brakojn, la
sanan kaj la rompitan, kaj Mi elfaligos la glavon
el lia mano. 23 Kaj Mi disĵetos la Egiptojn inter la
naciojn, kaj Mi dispelos ilin en diversajn landojn.
24 Kaj Mi fortigos la brakojn de la reĝo de Babel
kaj metos Mian glavon en lian manon; sed la
brakojn de Faraono Mi frakasos, kaj ĉi tiu ĝemos
antaŭ li, kiel ĝemas morte-vundito. 25 Mi fortigos
la brakojn de la reĝo de Babel, sed la brakoj
de Faraono falos; kaj oni ekscios, ke Mi estas
la Eternulo, kiam Mi metos Mian glavon en la
manon de la reĝo de Babel kaj li eltiros ĝin

kontraŭ la landon Egiptan. 26 Kaj Mi disĵetos
la Egiptojn inter la naciojn kaj dispelos ilin en
diversajn landojn; kaj ili ekscios, ke Mi estas la
Eternulo.

31

1 En la dek-unua jaro, en la tria monato, en la
unua tago de la monato, aperis al mi vorto de
la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, diru al
Faraono, reĝo de Egiptujo, kaj al lia tuta popolo:
Al kiu vi similigas vin en via grandeco? 3 Jen
Asirio estis kiel cedro sur Lebanon, kun belaj
branĉoj, kun densa foliaro, kun alta kresko, kaj
ĝia supro estis inter la nuboj. 4 Akvo elkreskigis
ĝin, la profundo altigis ĝin, ĉirkaŭante ĝian
junan trunkon per siaj riveroj kaj sendante siajn
fluojn al ĉiuj arboj de la kampo. 5 Tial ĝi fariĝis
pli alta ol ĉiuj arboj de la kampo; ĝi ricevis multe
da branĉoj, kaj ĝiaj branĉoj longiĝis, ĉar ĝi havis
multe da akvo, por disetendiĝi. 6 Sur ĝiaj branĉoj
havis siajn nestojn ĉiaj birdoj de la ĉielo, sub ĝiaj
branĉoj naskis idojn ĉiaj bestoj de la kampo, kaj
sub ĝia ombro loĝis ĉiaj grandaj popoloj. 7 Kaj
ĝi estis bela per sia grandeco kaj per la longeco
de siaj branĉoj, ĉar ĝiaj radikoj troviĝis apud
abunda akvo. 8 La cedroj en la ĝardeno de Dio
ne estis pli altaj ol ĝi, la cipresoj ne estis egalaj
al ĝiaj branĉoj, la platanoj ne povis sin kompari
kun ĝiaj branĉoj; neniu arbo en la ĝardeno de
Dio estis simila al ĝi per sia beleco. 9 Mi faris ĝin
bela per la multo de ĝiaj branĉoj; kaj ĉiuj Edenaj
arboj, kiuj estas en la ĝardeno de Dio, enviis ĝin.

10 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro
tio, ke ĝi tro altiĝis kaj levis sian supron inter
la nubojn kaj ĝia koro fieriĝis pro ĝia alteco
— 11 pro tio Mi transdonos ĝin en la manon
de la plej potenca el la nacioj, kiu agos kun
ĝi konforme al ĝia malboneco kaj elpuŝos ĝin.
12 Kaj elhakos ĝin fremduloj, la plej teruraj el la
nacioj, kaj disĵetos ĝin; sur la montojn kaj sur
ĉiujn valojn falos ĝiaj branĉoj, kaj ĝiaj branĉetoj
rompiĝos sur ĉiuj torentoj de la lando, kaj ĉiuj
popoloj de la tero foriros el sub ĝia ombro kaj
forlasos ĝin. 13 Kaj sur ĝia renversiĝinta trunko
sidos ĉiaj birdoj de la ĉielo, kaj sur ĝiaj branĉoj
sidos ĉiaj bestoj de la kampo, 14 por ke neniu
el la arboj apudakvaj fieriĝu pri sia alteco, nek
levu sian supron inter la nubojn, kaj por ke
neniu akvonutrata arbo leviĝu super ilin; ĉar ĉiuj
ili estas destinitaj al la morto, en la profundon
subteran, kune kun la homoj, kiuj iris en la
tombon.

15 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En la
tago, kiam ĝi iros en Ŝeolon, Mi faros funebron,
Mi fermos pro ĝi la abismon, Mi haltigos ĝiajn
riverojn, ke stariĝu la grandaj akvoj, Mi mal-
lumigos pro ĝi Lebanonon, kaj ĉiuj arboj de la
kampo estos afliktitaj. 16 Per la bruo de ĝia
falo Mi ektremigos la naciojn, kiam Mi puŝos
ĝin en Ŝeolon al tiuj, kiuj iris en la tombon; kaj
konsoliĝos en la profundo subtera ĉiuj arboj de
Eden, la plej elektitaj kaj plej bonaj de Lebanon,
ĉiuj akvonutrataj. 17 Ĉar ankaŭ ili iros en Ŝeolon,
al tiuj, kiuj estis mortigitaj de glavo, kaj ĝiaj

kunuloj, kiuj sidis sub ĝia ombro inter la nacioj.
18 Al kiu el la arboj de Eden vi estis simila per
majesto kaj grandeco? tamen kune kun la arboj
de Eden vi estos ĵetita en la profundon subteran;
kaj vi kuŝos meze de necirkumciditoj kune kun
tiuj, kiuj mortis de glavo. Tio estas dirita pri
Faraono kaj pri lia tuta granda popolo, diras la
Sinjoro, la Eternulo.

32

1 En la dek-dua jaro, en la dek-dua monato, en
la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de
la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, ekkantu
funebran kanton pri Faraono, reĝo de Egiptujo,
kaj diru al li: Vi estas kiel leonido inter la nacioj,
vi estas kiel drako en la maroj, vi saltas en
viaj riveroj, vi movmalklarigas la akvon per viaj
piedoj, vi malkvietigas iliajn riverojn. 3 Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi ĵetos sur vin
Mian reton per granda amaso da popoloj, kaj ili
eltiros vin per Mia reto. 4 Kaj Mi ĵetos vin sur
la teron, sur nekovritan kampon Mi vin ĵetos,
kaj Mi sidigos sur vi ĉiajn birdojn de la ĉielo,
kaj Mi satigos de vi la bestojn de la tuta tero.
5 Mi disĵetos vian karnon sur la montojn, kaj
Mi plenigos la valojn per via kadavraĵo. 6 La
landon de via naĝado Mi malsekigos per via
sango ĝis la montoj, kaj la valoj estos plenaj de
vi. 7 Kiam vi estingiĝos, Mi kovros la ĉielon kaj
senlumigos ĝiajn stelojn, la sunon Mi kovros per
nubo, kaj la luno ne havos sian lumon. 8 Ĉiujn
fontojn de lumo en la ĉielo Mi senlumigos pro vi,
kaj mallumon Mi metos sur vian landon, diras

la Sinjoro, la Eternulo. 9 Mi maltrankviligos la
korojn de multaj popoloj, kiam Mi venigos la
scion pri via pereo inter la naciojn, en landojn,
kiujn vi ne konis. 10 Mi teruros pro vi multajn
popolojn, kaj iliaj reĝoj ektremos pro vi, kiam Mi
svingos Mian glavon antaŭ iliaj vizaĝoj, kaj ĉiu el
ili ĉiuminute tremos pri sia vivo en la tago de via
falo. 11 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: La
glavo de la reĝo de Babel venos sur vin. 12 Per la
glavo de fortuloj Mi faligos vian multenombran
popolon; ĉiuj ili estas la plej teruraj el la nacioj,
kaj ili neniigos la belecon de Egiptujo, kaj ĝia
tuta homomulto estos ekstermita. 13 Mi pereigos
ĉiujn ĝiajn brutojn apud la abundaj akvoj, kaj
ilin ne plu malklarigos piedo de homo nek la
hufoj de bruto. 14 Tiam Mi ripozpurigos iliajn
akvojn, kaj iliajn riverojn Mi fluigos kiel oleon,
diras la Sinjoro, la Eternulo. 15 Kiam Mi faros la
landon Egiptan dezerto, kaj la lando perdos ĉion,
kion ĝi havis, kiam Mi mortigos ĉiujn, kiuj loĝas
en ĝi, tiam oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo.
16 Tio estas funebra kanto, kiun oni kantos; la
filinoj de la nacioj ĝin kantos, pri Egiptujo kaj
pri ĝia tuta grandnombra popolo ili ĝin kantos,
diras la Sinjoro, la Eternulo.

17 En la dek-dua jaro, en la dek-kvina tago de la
sama monato, aperis al mi vorto de la Eternulo,
dirante: 18 Ho filo de homo, priploru la popolon
de Egiptujo, kaj puŝu ĝin kaj la filinojn de
potencaj nacioj en la profundon subteran kune
kun tiuj, kiuj iris en la tombon. 19 Ĉu vi estas pli
bona ol iu? falu, kaj kuŝu kun la necirkumciditoj.

[20] Inter tiuj, kiuj mortis de glavo, ili falos; al la
glavo ĝi estas transdonita; oni tiros ĝin kaj ĝian
tutan grandnombran popolon. [21] Ekparolos al ĝi
la potencaj herooj el meze de Ŝeol, kiuj kune
kun ĝiaj helpantoj malsupreniris kaj ekkuŝis
necirkumciditaj, mortigitaj de glavo. [22] Tie estas
Asirio kaj ĝia tuta homomulto; ĉirkaŭe de ĝi
estas ĝiaj tomboj; ĉiuj ili estas mortigitaj, falis
de glavo. [23] Ĝiaj tomboj estas en la profundo
de la terinterno, kaj ĝia homomulto estas ĉirkaŭ
ĝia tombo; ĉiuj ili estas mortigitaj, falintaj de
glavo, ili, kiuj ĵetadis ĉirkaŭ si teruron sur
la tero de la vivantoj. [24] Tie estas Elam kaj
ĝia tuta homomulto, ĉirkaŭe estas ĝiaj tomboj;
ĉiuj ili estas mortigitoj, kiuj falis de glavo kaj
necirkumcidite malsupreniris en la profundon
subteran, la samaj, kiuj ĵetadis ĉirkaŭ si teruron
sur la tero de la vivantoj; ili portis sian honton
kune kun tiuj, kiuj iris en la tombon. [25] Meze
de mortigitoj estas donita kuŝejo al ĝi kun ĝia
tuta homomulto; ĉirkaŭe estas iliaj tomboj; ĉiuj
ili estas necirkumciditaj, mortigitaj de glavo; ĉar
ili ĵetadis ĉirkaŭ si teruron sur la tero de la
vivantoj, tial ili portis sian honton kun tiuj, kiuj
iris en la tombon, kaj ili estas metitaj inter la
mortigitojn. [26] Tie estas Meŝeĥ kaj Tubal kaj
ilia tuta homomulto, ĉirkaŭe estas iliaj tomboj;
ĉiuj ili estas necirkumciditaj, mortigitaj de glavo,
ĉar ili ĵetadis ĉirkaŭ si teruron sur la tero de la
vivantoj. [27] Ili ne kuŝas kun la herooj, kiuj falis
de necirkumciditoj kaj iris en Ŝeolon kun siaj
bataliloj kaj metis siajn glavojn sub siajn kapojn;

iliaj malbonagoj restis sur iliaj ostoj, ĉar kiel
fortuloj ili ĵetadis ĉirkaŭ si teruron sur la tero de
la vivantoj. 28 Kaj vi ankaŭ estos frakasita meze
de la necirkumciditoj, kaj kuŝos kun tiuj, kiuj
estas mortigitaj de glavo. 29 Tie estas Edom kun
siaj reĝoj kaj kun ĉiuj siaj princoj, kiuj malgraŭ
sia forteco estas ĵetitaj al tiuj, kiuj falis de glavo;
ili kuŝas kun la necirkumciditoj, kaj kun tiuj, kiuj
iris en la tombon. 30 Tie estas ĉiuj princoj de
la nordo, kaj ĉiuj Cidonanoj, kiuj malsupreniris
kune kun la mortigitoj; ili hontas pri la teruro,
kiun ĵetadis ilia forto; ili kuŝas necirkumciditaj
kun tiuj, kiuj falis de glavo, kaj ili portas sian
honton kun tiuj, kiuj iris en la tombon. 31 Ilin
Faraono vidos, kaj li konsoliĝos pri sia tuta
popolo, mortigita de glavo, Faraono kaj lia tuta
militistaro, diras la Sinjoro, la Eternulo. 32 Ĉar
Mi ĵetos Mian teruron sur la teron de la vivantoj;
kaj inter la necirkumciditojn, kune kun tiuj, kiuj
estas mortigitaj de glavo, estos metita Faraono
kun sia tuta homomulto, diras la Sinjoro, la
Eternulo.

33

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo, parolu al la filoj de via popolo,
kaj diru al ili: Se Mi venigos glavon kontraŭ
iun landon, kaj la popolo de la lando prenos el
sia mezo unu viron kaj starigos lin ĉe si kiel
observanton; 3 kaj se li, vidante la glavon, kiu
iras kontraŭ la landon, ekblovos per trumpeto
kaj avertos la popolon; 4 kaj se iu, aŭdinte la
sonon de la trumpeto, ne akceptos la averton, kaj

la glavo venos kaj prenos lin, tiam lia sango estos
sur lia kapo: 5 li aŭdis la sonon de la trumpeto
kaj tamen ne atentis la averton, tial lia sango
estos sur lia kapo; sed kiu atentos la averton, tiu
savos sian vivon. 6 Sed se la observanto vidos la
venantan glavon kaj ne blovos per trumpeto, kaj
la popolo ne estos avertita, kaj la glavo venos kaj
prenos la vivon de iu: tiam ĉi tiu estos prenita
pro sia peko, sed lian sangon Mi repostulos el
la mano de la observanto. 7 Kaj nun, ho filo
de homo, Mi starigis vin kiel observanton por la
domo de Izrael; kaj kiam vi aŭdos el Mia buŝo
vorton, avertu ilin en Mia nomo. 8 Kiam Mi diros
pri la malvirtulo: Malvirtulo, vi devas morti; kaj
vi ne parolos, por averti la malvirtulon kontraŭ
lia konduto: tiam li, la malvirtulo, mortos pro sia
malvirteco, sed lian sangon Mi repostulos el via
mano. 9 Sed se vi avertis la malvirtulon kontraŭ
lia konduto, ke li deturnu sin de ĝi, kaj li ne
deturnis sin de sia konduto: tiam li mortos pro
sia malvirteco kaj vi savos vian vivon.

10 Kaj vi, ho filo de homo, diru al la domo de
Izrael: Vi diras: Niaj kulpoj kaj pekoj estas sur
ni, kaj de ili ni konsumiĝas; kiel do ni povas vivi?
11 Diru do al ili: Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la
Eternulo, Mi deziras ne la morton de malvirtulo,
sed ke la malvirtulo deturnu sin de sia vojo
kaj restu vivanta. Deturnu vin, deturnu vin de
viaj malbonaj vojoj! kial vi mortu, ho domo de
Izrael? 12 Kaj vi, ho filo de homo, diru al la filoj
de via popolo: La virteco de virtulo ne savos lin
en la tago de lia krimo, kaj malvirtulo ne falos
pro sia malvirteco en la tago, kiam li deturnos

sin de sia malvirteco; tiel same virtulo en la tago
de sia peko ne povas resti vivanta kun ĝi. 13 Se
Mi diros al la virtulo, ke li vivos, kaj li, fidante
sian virtecon, faros krimon: tiam lia tuta virteco
ne estos memorata, kaj li mortos pro sia krimo,
kiun li faris. 14 Kaj se Mi diros al la malvirtulo,
ke li mortos, sed li deturnos sin de sia peko kaj
agados juste kaj virte; 15 se la malvirtulo redonos
la garantiaĵon, repagos la rabitaĵon, agados laŭ
la leĝoj de la vivo, ne farante malbonagojn: tiam
li restos vivanta kaj ne mortos. 16 Ĉiuj liaj pekoj,
kiujn li faris, ne estos rememorataj: li agas juste
kaj virte, kaj tial li restos vivanta. 17 Dume la
filoj de via popolo diras: Ne ĝusta estas la vojo
de la Sinjoro! Sed en efektiveco ilia vojo estas ne
ĝusta. 18 Se virtulo deturnas sin de sia virteco
kaj faras malbonagojn, li mortas pro ili; 19 kaj
se malvirtulo deturnas sin de sia malvirteco kaj
agas juste kaj virte, pro tio li restas vivanta. 20 Kaj
vi diras: Ne ĝusta estas la vojo de la Sinjoro!
Ĉiun el vi Mi juĝas konforme al lia konduto, ho
domo de Izrael.

21 En la dek-dua jaro de nia forkaptiteco, en
la kvina tago de la deka monato, venis al mi
forsaviĝinto el Jerusalem, kaj diris: La urbo
estas disbatita. 22 Sed la mano de la Eternulo
aperis super mi en la vespero antaŭ la veno
de la forsaviĝinto, kaj malfermis mian buŝon,
antaŭ ol tiu venis al mi matene; kaj mia buŝo
malfermiĝis, kaj mi ne plu devis silenti. 23 Kaj
aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 24 Ho
filo de homo! la loĝantoj de tiuj dezertaj lokoj

sur la tero de Izrael parolas tiele: Abraham estis
unu sola homo, kaj ricevis herede la landon;
sed ni estas multo, des pli apartenas al ni la
lando kiel heredaĵo. 25 Tial diru al ili: Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi manĝas kun
sango, kaj viajn okulojn vi levas al viaj idoloj,
kaj sangon vi verŝas; kaj tamen vi volas posedi
la landon? 26 Vi apogas vin sur via glavo,
vi faras abomenindaĵon, vi malpurigas unu la
edzinon de la alia; kaj tamen vi volas posedi
la landon? 27 Diru al ili jenon: Tiele diras la
Sinjoro, la Eternulo: Kiel Mi vivas, tiuj, kiuj
troviĝas sur la ruinoj, falos de glavo; kiu estas
sur la kampo, tiun Mi transdonos kiel manĝaĵon
al la bestoj; kaj tiuj, kiuj estas en fortikaĵoj kaj
en kavernoj, mortos de pesto. 28 Kaj Mi faros
la landon absoluta dezerto, kaj malaperos ĝia
fiera forto; kaj la montoj de Izrael dezertiĝos
tiel, ke neniu tie pasos. 29 Kaj oni ekscios, ke
Mi estas la Eternulo, kiam Mi plene dezertigos
la landon pro ĉiuj iliaj abomenindaĵoj, kiujn ili
faris. 30 Kaj koncerne vin, ho filo de homo, la
filoj de via popolo interparolas pri vi ĉe la muroj
kaj ĉe la pordoj de la domoj, kaj unu al la alia
parolas jene: Iru, kaj aŭskultu, kia estas la vorto,
kiu eliris de la Eternulo! 31 Kaj ili venas al vi
kiel al popola kunveno, kaj Mia popolo sidiĝas
antaŭ vi, kaj aŭskultas viajn vortojn, sed ne
plenumas ilin; ĉar voluptajn kantojn ili faras el
tio en siaj buŝoj, kaj ilia koro celas nur profiton.
32 Vi estas por ili kiel volupta kanto, kiel homo
kun bela voĉo kaj bone kantanta; ili aŭskultas

viajn vortojn, sed ne plenumas ilin. 33 Sed kiam
plenumiĝos tio, kio devas plenumiĝi, tiam ili
ekscios, ke profeto estis meze de ili.

34

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo, profetu pri la paŝtistoj de
Izrael, profetu, kaj diru al ili, al la paŝtistoj: Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la paŝtistoj
de Izrael, kiuj paŝtas sin mem! ĉu ne la ŝafojn
devas paŝti la paŝtistoj? 3 La grasaĵon vi manĝas,
per la lano vi vin vestas, la grasigitan ŝafon vi
buĉas; sed la ŝafojn vi ne paŝtas. 4 La malfortajn
vi ne flegas, malsanan vi ne kuracas, vunditan
vi ne bandaĝas, forerarintan vi ne revenigas,
perditan vi ne serĉas; sed vi regas super ili
maldelikate kaj kruele. 5 Kaj ili diskuris, ĉar ili ne
havas paŝtiston; kaj ili fariĝis manĝaĵo por ĉiuj
bestoj de la kampo, ili diskuris. 6 Erarvagas Miaj
ŝafoj sur ĉiuj montoj kaj sur ĉiuj altaj montetoj,
kaj sur la tutan teron diskuris Miaj ŝafoj, kaj
neniu demandas pri ili, neniu ilin serĉas. 7 Tial,
ho paŝtistoj, aŭskultu la vorton de la Eternulo:
8 Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo:
pro tio, ke Miaj ŝafoj fariĝis rabataĵo, kaj pro
foresto de paŝtisto Miaj ŝafoj fariĝis manĝaĵo
por ĉiuj bestoj de la kampo, kaj Miaj paŝistoj
ne serĉis Miajn ŝafojn, kaj la paŝtistoj paŝtis sin
mem, sed Miajn ŝafojn ili ne paŝtis — 9 pro tio,
ho paŝtistoj, aŭskultu la vorton de la Eternulo:
10 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras
kontraŭ la paŝtistojn, kaj Mi elpostulos Miajn

ŝafojn el iliaj manoj, kaj Mi forprenos de ili la
paŝtadon de ŝafoj, kaj la paŝtistoj jam ne plu
paŝtos sin mem, kaj Mi savos Miajn ŝafojn el
ilia buŝo, por ke ili ne plu estu manĝaĵo por ili.
11 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi
venos, kaj Mi serĉos Miajn ŝafojn kaj esploros
ilin. 12 Kiel paŝtisto esploras sian ŝafaron, kiam
li alvenas al siaj diskurintaj ŝafoj, tiel Mi esploros
Miajn ŝafojn; kaj Mi savos ilin el ĉiuj lokoj, kien
ili diskuris en la tago nuba kaj malluma. 13 Mi
elkondukos ilin el inter la popoloj, Mi kolektos
ilin el la diversaj landoj, Mi revenigos ilin sur
ilian teron; kaj Mi paŝtos ilin sur la montoj de
Izrael, en la valoj, kaj sur ĉiuj loĝeblaj lokoj de
la tero. 14 Sur bona paŝtejo Mi ilin paŝtos, kaj
sur la altaj montoj de Izrael estos ilia loĝloko;
tie ili ripozos en bona restejo, kaj paŝtiĝos sur
grasa paŝtejo, sur la montoj de Izrael. 15 Mi
paŝtos Miajn ŝafojn, kaj Mi ripozigos ilin, diras la
Sinjoro, la Eternulo. 16 La ŝafon perdiĝintan Mi
elserĉos, la forpelitan Mi revenigos, la vunditan
Mi bandaĝos, la malsanan Mi fortigos; sed la
grasan kaj fortan Mi ekstermos; Mi paŝtos kun
justeco. 17 Kaj pri vi, ho Miaj ŝafoj, tiele diras
la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi faros juĝon inter
ŝafo kaj ŝafo, al virŝafoj kaj virkaproj. 18 Ĉu ne
sufiĉas al vi, ke vi paŝtiĝas sur bona paŝtejo?
la restaĵon sur via paŝtejo vi dispremas per viaj
piedoj! Ĉu ne sufiĉas, ke vi trinkas puran akvon?
la restaĵon vi movmalklarigas per viaj piedoj!
19 Kaj Miaj ŝafoj devas manĝi tion, kio estas
dispremita per viaj piedoj, kaj trinki tion, kio

estas malklarigita per viaj piedoj.

20 Tial tiele diras al ili la Sinjoro, la Eternulo:
Jen Mi venos, kaj Mi faros juĝon inter ŝafo
grasa kaj ŝafo malgrasa. 21 Ĉar vi puŝas per la
flanko kaj per la ŝultro kaj frapas per viaj kornoj
ĉiujn malfortajn, ĝis vi forpelas ilin eksteren,
22 Mi helpos al Miaj ŝafoj, kaj ili ne plu estos
prirabataj, kaj Mi faros juĝon inter ŝafo kaj ŝafo.
23 Kaj Mi starigos super ili unu paŝtiston, kiu
paŝtos ilin, Mian servanton David; li paŝtos ilin,
kaj li estos por ili paŝtisto. 24 Kaj Mi, la Eternulo,
estos por ili Dio, kaj Mia servanto David estos
princo inter ili; Mi, la Eternulo, tion parolis.
25 Kaj Mi faros kun ili interligon de paco, kaj Mi
malaperigos ĉiujn sovaĝajn bestojn el la lando,
por ke oni povu loĝi en la dezerto sendanĝere
kaj dormi en la arbaroj. 26 Kaj Mi faros ilin kaj
la ĉirkaŭaĵon de Mia monteto objekto de beno,
kaj Mi sendados pluvon en ĝia tempo, tio estos
pluvoj de beno. 27 Kaj la arbo de la kampo
donados siajn fruktojn, kaj la tero donados siajn
produktaĵojn, kaj ili estos sur sia tero ekster
danĝero; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo,
kiam Mi rompos la stangojn de ilia jugo, kaj savos
ilin el la manoj de tiuj, kiuj sklavigis ilin. 28 Kaj
ili ne plu estos prirabataj de la nacioj, kaj la
bestoj de la tero ne manĝegos ilin; kaj ili loĝos
sendanĝere, kaj neniu teruros ilin. 29 Kaj Mi
aranĝos por ili gloran plantadon, kaj ili ne plu
estos ekstermataj de malsato en la lando, kaj ili
ne plu havos malhonoron inter la nacioj. 30 Kaj
oni ekscios, ke Mi, la Eternulo, ilia Dio, estas kun

ili, kaj ke ili, la domo de Izrael, estas Mia popolo,
diras la Sinjoro, la Eternulo. 31 Kaj vi, homoj,
estas Miaj ŝafoj, la ŝafoj de Mia paŝtejo, kaj Mi
estas via Dio, diras la Sinjoro, la Eternulo.

35

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo, turnu vian vizaĝon al la
monto Seir, kaj profetu pri ĝi; 3 kaj diru al
ĝi: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi
iras kontraŭ vin, ho monto Seir, kaj Mi etendos
Mian manon kontraŭ vin kaj faros vin absoluta
dezerto. 4 Viajn urbojn Mi ruinigos, kaj vi
mem dezertiĝos; kaj vi ekscios, ke Mi estas la
Eternulo. 5 Ĉar vi havis eternan malamon, kaj
elmetadis la Izraelidojn al glavo en la tempo
de ilia malfeliĉo, kiam iliaj malbonagoj finiĝis:
6 tial, kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo,
Mi faros vin sanganta, kaj sanga venĝo vin
persekutos; ĉar vi ne malamis sangon, tial sanga
venĝo vin persekutos. 7 Kaj Mi faros la monton
Seir absoluta dezerto, kaj Mi malaperigos sur ĝi
ĉian pasanton. 8 Mi plenigos ĝiajn altaĵojn de
mortigitoj: sur viaj montetoj, en viaj valoj, kaj
en ĉiuj viaj terfendoj kuŝos falintoj, mortigitaj
de glavo. 9 Mi faros vin eterna dezerto, kaj viaj
urboj ne estos loĝataj; kaj vi ekscios, ke Mi estas
la Eternulo. 10 Pro tio, ke vi diris: Tiuj du popoloj
kaj du landoj apartenos al mi, kaj ni ekposedos
ilin, kvankam tie estas la Eternulo: 11 tial, kiel Mi
vivas, diras la Eternulo, Mi agos kun vi konforme
al via kolero, kaj al via envio, kiun vi elmontris

en via malamo kontraŭ ili; kaj oni ekkonos Min
ĉe ili, kiam Mi juĝos vin. 12 Kaj vi ekscios, ke
Mi, la Eternulo, aŭdis ĉiujn viajn insultojn, kiujn
vi eldiris pri la montoj de Izrael, dirante: Ili
estas dezertigitaj kaj transdonitaj al ni, por ke ni
konsumu ilin. 13 Vi faris vin grandaj antaŭ Mi per
via buŝo, kaj vi multe parolis kontraŭ Mi; Mi tion
aŭdis. 14 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiam
la tuta tero ĝojos, Mi faros vin dezerto. 15 Kiel
vi ĝojis pri la heredaĵo de la domo de Izrael,
kiam ĝi dezertiĝis, tiel Mi agos kun vi: vi fariĝos
dezerto, ho monto Seir kaj la tuta Edomujo; kaj
oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

36

1 Kaj vi, ho filo de homo, profetu pri la montoj
de Izrael, kaj diru: Ho montoj de Izrael, aŭskultu
la vorton de la Eternulo! 2 Tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Ĉar la malamiko diras pri vi: Ha, ha!
ankaŭ la eternaj altaĵoj fariĝis niaj posedaĵoj;
3 tial profetu, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo: Pro tio, ĝuste pro tio, ke oni dezertigis
vin kaj premis vin de ĉiuj flankoj, por ke vi fariĝu
heredaĵo por la aliaj nacioj, kaj oni prenis vin
sur sian langon kaj la popoloj vin kalumnias,
4 tial, ho montoj de Izrael, aŭskultu la vorton de
la Sinjoro, la Eternulo: Tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo, al la montoj kaj al la montetoj, al la
terfendoj kaj al la valoj, al la dezertigitaj ruinoj
kaj al la forlasitaj urboj, kiuj fariĝis rabataĵo kaj
mokataĵo por la aliaj nacioj ĉirkaŭe; 5 tiele diras
la Sinjoro, la Eternulo: Kredu, ke en la fajro de
Mia fervoro Mi parolis pri la aliaj nacioj kaj pri la

tuta Edomujo, kiuj alproprigis al si Mian landon
kun tutkora ĝojo kaj kun mokado, por prirabi
ĝiajn produktaĵojn; 6 tial profetu pri la lando de
Izrael, kaj diru al la montoj kaj al la montetoj, al
la terfendoj kaj al la valoj: Tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Jen Mi parolis en Mia fervoro kaj en
Mia kolero, pro tio, ke vi suferas malhonoron de
la nacioj; 7 tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:
Mi ĵuras per levo de Mia mano, ke la nacioj,
kiuj estas ĉirkaŭ vi, suferos malhonoron; 8 sed vi,
montoj de Izrael, elkreskigos viajn branĉojn kaj
alportados viajn fruktojn al Mia popolo Izrael;
ĉar ili baldaŭ venos. 9 Ĉar jen Mi venos al
vi, Mi turnos Mian vizaĝon al vi, kaj vi estos
prilaborataj kaj prisemataj; 10 kaj Mi aperigos
sur vi multe da homoj, la tutan domon de Izrael,
ilin ĉiujn; kaj la urboj fariĝos loĝataj, kaj la
ruinoj estos rekonstruataj; 11 Mi aperigos sur vi
multe da homoj kaj brutoj, kaj ili multiĝos kaj
fruktoriĉiĝos; kaj Mi faros vin loĝataj, kiel en
via antaŭa tempo, kaj Mi bonfarados al vi pli ol
en via komenco; kaj vi ekscios, ke Mi estas la
Eternulo. 12 Mi venigos sur vin homojn, Mian
popolon Izrael; kaj ili posedos vin, kaj vi estos ilia
heredaĵo, kaj vi ne plu seninfanigos ilin. 13 Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke oni diras
al vi: Vi formanĝas homojn, kaj vi seninfanigis
vian popolon — 14 pro tio vi nun ne plu manĝos
homojn, kaj vian popolon vi ne plu seninfanigos,
diras la Sinjoro, la Eternulo. 15 Kaj Mi ne plu
aŭdigos kontraŭ vi insultadon de la nacioj, kaj vi
ne plu havos malhonoron de la flanko de popoloj,

kaj vian popolon vi ne plu seninfanigos, diras la Sinjoro, la Eternulo.

16 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
17 Ho filo de homo! la domo de Izrael, loĝante sur sia tero, malpurigis ĝin per sia konduto kaj per siaj agoj; kiel la malpuraĵo de virino dum ŝia monataĵo estis antaŭ Mi ilia konduto.
18 Kaj Mi elverŝis sur ilin Mian koleron pro la sango, kiun ili verŝadis sur la teron, kaj pro tio, ke ili malpurigadis ĝin per siaj idoloj;
19 kaj Mi disĵetis ilin inter la naciojn, kaj ili estis dispelitaj en la diversajn landojn; konforme al ilia konduto kaj al iliaj agoj Mi faris juĝon kontraŭ ili. 20 Kaj ili aliĝis al la nacioj, al kiuj
ili venis, kaj malsanktigis Mian sanktan nomon tiel, ke oni diris pri ili: Ĉu tio estas la popolo de la Eternulo, kiu devis eliri el Lia lando? 21 Sed
Mi domaĝis Mian sanktan nomon, kiun la domo de Izrael malsanktigis inter la nacioj, kien ili venis. 22 Tial diru al la domo de Izrael: Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Ne pro vi Mi agas, ho domo de Izrael, sed nur pro Mia sankta nomo, kiun vi malsanktigis inter la nacioj, kien vi venis. 23 Kaj Mi sanktigos Mian grandan nomon,
malsanktigitan ĉe la nacioj, kiun vi malsanktigis inter ili; kaj la nacioj ekscios, ke Mi estas la Eternulo, diras la Sinjoro, la Eternulo, kiam Mi montros sur vi Mian sanktecon antaŭ iliaj okuloj.
24 Mi prenos vin el inter la nacioj, Mi kolektos vin el ĉiuj landoj, kaj Mi venigos vin en vian landon. 25 Kaj Mi aspergos vin per pura akvo,
kaj vi puriĝos de ĉiuj viaj malpuraĵoj, kaj de ĉiuj

viaj idoloj Mi purigos vin. 26 Kaj Mi donos al vi
koron novan, kaj spiriton novan Mi metos en vin;
Mi eligos el via korpo la ŝtonan koron, kaj Mi
donos al vi koron karnan. 27 Kaj Mian spiriton
Mi metos en vin, kaj Mi faros, ke vi agados laŭ
Miaj leĝoj, kaj Miajn ordonojn vi observados kaj
plenumados. 28 Kaj vi loĝos en la lando, kiun
Mi donis al viaj patroj; kaj vi estos Mia popolo,
kaj Mi estos via Dio. 29 Kaj Mi liberigos vin
de ĉiuj viaj malpuraĵoj; Mi vokos la grenon kaj
multigos ĝin, kaj Mi ne venigos sur vin malsaton.
30 Mi multigos la fruktojn de la arboj kaj la
produktaĵojn de la kampo, por ke vi ne plu havu
antaŭ la nacioj honton pri malsato. 31 Tiam vi
rememoros vian malbonan konduton kaj viajn
nebonajn agojn, kaj vi faros al vi mem riproĉojn
pro viaj malbonagoj kaj pro viaj abomenindaĵoj.
32 Ne pro vi Mi agas, diras la Sinjoro, la Eternulo;
tion vi sciu. Hontu kaj ruĝiĝu pri via konduto,
ho domo de Izrael! 33 Tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: En la tempo, kiam Mi purigos
vin de ĉiuj viaj malbonagoj kaj loĝatigos la
urbojn, kaj la ruinoj estos rekonstruitaj, 34 kaj la
dezertigita tero estos prilaborata anstataŭ tio, ke
ĝi estis dezerto antaŭ la okuloj de ĉiu pasanto:
35 tiam oni diros: Ĉi tiu dezertigita tero fariĝis
kiel la ĝardeno Eden, kaj la urboj ruinigitaj,
dezertigitaj, kaj detruitaj estas nun fortikigitaj
kaj loĝataj. 36 Kaj ekscios la nacioj, kiuj restos
ĉirkaŭ vi, ke Mi, la Eternulo, rekonstruis la
detruitaĵon, priplantis la dezertigitaĵon; Mi, la
Eternulo, tion diris, kaj Mi tion plenumos.

37 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ankoraŭ
en tio Mi trovigos Min al la domo de Izrael,
kaj faros al ili: Mi multigos ĉe ili la homojn
kiel ŝafojn. 38 Kiel la sanktaj ŝafoj, kiel la ŝafoj
de Jerusalem dum ĝiaj festoj, tiel la dezertigitaj urboj pleniĝos de amasoj da homoj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

37

1 Aperis super mi la mano de la Eternulo, kaj elirigis min en la inspiro de la Eternulo, kaj starigis min meze de ebenaĵo, kiu estis plena de
ostoj. 2 Kaj Li kondukis min ĉirkaŭe ĉirkaŭ ili;
estis tre multe da ili sur la ebenaĵo, kaj ili estis
tre sekaj. 3 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo! ĉu
reviviĝos ĉi tiuj ostoj? Mi respondis: Ho Sinjoro,
ho Eternulo, nur Vi tion scias. 4 Kaj Li diris al mi:
Profetu pri ĉi tiuj ostoj, kaj diru al ili: Ho sekaj
ostoj, aŭskultu la vorton de la Eternulo! 5 Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo, al ĉi tiuj ostoj: Jen
Mi venigos en vin spiriton, kaj vi reviviĝos; 6 kaj
Mi donos al vi tendenojn, Mi kreskigos ĉirkaŭ vi karnon, Mi kovros vin per haŭto, Mi enmetos en vin spiriton, kaj vi reviviĝos; kaj vi ekscios,
ke Mi estas la Eternulo. 7 Kaj mi profetis, kiel
estis ordonite al mi; kaj kiam mi eldiris mian profetaĵon, fariĝis bruo kaj tumulto, kaj la ostoj komencis alproksimiĝadi, ĉiu osto al sia osto.
8 Kaj mi vidis: jen sur ili estas tendenoj, kaj elkreskis karno, kaj haŭto kovris ilin supre; sed
spirito en ili ne estis. 9 Kaj Li diris al mi: Profetu
al la spirito, profetu, ho filo de homo, kaj diru al la spirito: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: El

la kvar ventoj venu, ho spirito, kaj ekblovu sur
ĉi tiujn mortigitojn, por ke ili reviviĝu. 10 Kaj mi
profetis, kiel Li ordonis al mi; kaj eniris en ilin spirito, kaj ili reviviĝis kaj stariĝis sur siaj piedoj,
tre, tre granda armeo. 11 Kaj Li diris al mi: Ho filo
de homo! ĉi tiuj ostoj estas la tuta domo de Izrael. Jen ili diras: Sekiĝis niaj ostoj, kaj pereis nia
espero, decidita estas nia sorto. 12 Tial profetu,
kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi malfermos viajn tombojn kaj elirigos vin el viaj tomboj, ho Mia popolo, kaj Mi venigos
vin en la landon de Izrael. 13 Kaj vi ekscios, ke
Mi estas la Eternulo, kiam Mi malfermos viajn tombojn kaj elirigos vin el viaj tomboj, ho Mia
popolo. 14 Kaj Mi enmetos Mian spiriton en vin,
kaj vi reviviĝos, kaj Mi aranĝos vin en via lando; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, tion parolis kaj faris, diras la Eternulo.

15 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
16 Vi, ho filo de homo, prenu al vi lignon, kaj skribu sur ĝi: De Jehuda, kaj de la Izraelidoj, aliĝintaj al li. Poste prenu ankoraŭ unu lignon, kaj skribu sur ĝi: De Jozef, ligno de Efraim, kaj
de la tuta domo de Izrael, kiu aliĝis al li. 17 Kaj
aligu ilin al vi unu al la alia kiel unu lignon, ke
ili fariĝu unu en via mano. 18 Kaj kiam la filoj de
via popolo demandos vin: Ĉu vi ne klarigos al ni,
kion tio signifas ĉe vi? 19 tiam diru al ili: Tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi prenos la lignon de Jozef, kiu estas en la manoj de Efraim kaj de la triboj de Izrael, kiuj aliĝis al li; kaj Mi aligos ĝin kun ili al la ligno de Jehuda, kaj

Mi faros ilin unu ligno, kaj ili estos unu en Mia
mano. [20] Kaj la lignoj, sur kiuj vi estos skribinta,
estu en via mano antaŭ iliaj okuloj. [21] Kaj diru
al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi
prenos la Izraelidojn el inter la nacioj, kien ili
iris, kaj Mi kolektos ilin de ĉirkaŭe kaj venigos
ilin en ilian landon. [22] Kaj Mi faros ilin unu
nacio en la lando, sur la montoj de Izrael, kaj
unu reĝo estos reĝo por ili ĉiuj; kaj ili ne plu
estos du popoloj kaj ne plu estos dividitaj en du
regnojn. [23] Kaj ili ne plu sin malpurigos per
siaj idoloj kaj per siaj abomenindaĵoj kaj per
ĉiuj siaj krimoj; kaj Mi liberigos ilin el ĉiuj iliaj
loĝlokoj, en kiuj ili pekis, kaj Mi purigos ilin;
kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio.
[24] Kaj Mia servanto David estos reĝo super ili,
kaj unu paŝtisto estos por ili ĉiuj; kaj ili sekvos
Miajn decidojn, kaj Miajn leĝojn ili observos kaj
plenumos. [25] Kaj ili loĝos en la lando, kiun Mi
donis al Mia servanto Jakob kaj en kiu loĝis viaj
patroj; kaj ili loĝos en ĝi, ili kaj iliaj infanoj,
kaj la infanoj de iliaj infanoj, eterne; kaj Mia
servanto David estos por ili princo eterne. [26] Kaj
Mi faros kun ili interligon de paco; ĝi estos eterna
interligo kun ili; Mi aranĝos kaj multigos ilin, kaj
Mi starigos Mian sanktejon inter ili por eterne.
[27] Kaj Mi loĝos inter ili; kaj Mi estos ilia Dio, kaj ili
estos Mia popolo. [28] Kaj la nacioj ekscios, ke Mi,
la Eternulo, sanktigas Izraelon, ĉar Mia sanktejo
estos inter ili por eterne.

38

[1] Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo, turnu vian vizaĝon al Gog, en
la lando Magog, ĉefa princo de Meŝeĥ kaj Tubal,
kaj profetu pri li; 3 kaj diru: Tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, ho Gog,
ĉefa princo de Meŝeĥ kaj Tubal. 4 Kaj Mi vagigos
vin, Mi metos buŝbridaĵon en vian buŝon, kaj Mi
elirigos vin kaj vian tutan militistaron, ĉevalojn
kaj rajdistojn, ĉiujn en belegaj vestoj, grandan
anaron, en kirasoj kaj kun ŝildoj, kun glavo en
la mano; 5 Persojn, Etiopojn, kaj Putidojn, ĉiujn
kun ŝildoj kaj kaskoj; 6 Gomeron kun ĉiuj ĝiaj
taĉmentoj, la domon de Togarma, de la nordaj
randoj, kun ĉiuj ĝiaj taĉmentoj; multaj popoloj
estos kun vi. 7 Pretigu vin kaj aranĝu vin, vi kaj
ĉiuj homamasoj, kiuj kolektiĝis al vi, kaj vi estu
ilia gvidanto. 8 Post longa tempo vi estos elvokita;
en la lastaj jaroj vi venos en la landon liberigitan
el glavo, al la popolo, kolektita el inter multaj
gentoj, sur la montojn de Izrael, kiuj ĉiam estis
dezertaj, al la popolo, kiu estos elkondukita el
inter la gentoj kaj nun tuta loĝas ekster danĝero.
9 Kaj vi leviĝos, kaj venos kiel ventego; vi estos
kiel nubego, kiu volas kovri la teron, vi kaj
ĉiuj viaj taĉmentoj kaj la multaj popoloj kun
vi. 10 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En
tiu tempo venos en vian koron diversaj deziroj,
kaj vi pripensos malbonajn intencojn. 11 Kaj vi
diros: Mi iros kontraŭ la landon nebaritan, mi
iros kontraŭ la trankvilulojn, kiuj pensas, ke ili
loĝas ekster danĝero, kiuj loĝas ĉiuj sen muroj
kaj ne havas riglilojn nek pordojn; 12 por ke mi
faru rabadon kaj kaptu kaptaĵon, kaj metu la

manon sur la denove loĝatajn ruinojn, kaj sur la
popolon, kiu estas rekolektita el inter la nacioj,
okupas sin per brutedukado kaj komercado, kaj
loĝas sur la centro de la tero. 13 Ŝeba kaj
Dedan, kaj la komercistoj de Tarŝiŝ, kaj ĉiuj ĝiaj
potenculoj diros al vi: Ĉu ne por fari rabadon vi
venis? ĉu ne por kapti kaptaĵon vi kolektis vian
homomulton, por forporti arĝenton kaj oron,
por preni brutojn kaj havaĵojn, por fari grandan
rabadon?

14 Tial profetu, ho filo de homo, kaj diru al
Gog: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉu vi
ne scias pri tiu tempo, kiam Mia popolo Izrael
devas loĝi sendanĝere? 15 Vi venos de via loko,
de la nordaj randoj, vi kaj multaj popoloj kun
vi, ĉiuj rajdante sur ĉevaloj, granda homomulto
kaj potenca armeo; 16 kaj vi iros kontraŭ Mian
popolon Izrael kiel nubo, por kovri la landon. Tio
okazos en la lasta tempo. Mi permesos al vi veni
en Mian landon, por ke la nacioj ekkonu Min,
kiam Mi montros sur vi Mian sanktecon antaŭ
iliaj okuloj, ho Gog. 17 Tiele diras la Sinjoro, la
Eternulo: Vi estas ja tiu, pri kiu Mi parolis en
la antikva tempo per Miaj servantoj, la profetoj
de Izrael, kiuj en tiu tempo antaŭdiris la jarojn,
kiam Mi venigos vin sur ilin. 18 En tiu tempo,
kiam Gog venos sur la teron de Izrael, diras la
Sinjoro, la Eternulo, leviĝos Mia kolero kaj Mia
indigno. 19 Kaj en Mia fervoro, en la fajro de Mia
kolero Mi decidis, ke en tiu tempo estos granda
tumulto sur la tero de Izrael; 20 kaj ektremos
antaŭ Mi la fiŝoj de la maro, la birdoj de la ĉielo,

la bestoj de la kampo, ĉiuj rampaĵoj, kiuj rampas
sur la tero, kaj ĉiuj homoj, kiuj estas sur la tero;
kaj renversiĝos la montoj, falos la rokkrutaĵoj,
kaj ĉiuj muroj falos sur la teron. 21 Kaj Mi
vokos kontraŭ lin glavon sur ĉiuj Miaj montoj,
diras la Sinjoro, la Eternulo; ĉiu prenos glavon
kontraŭ sian fraton. 22 Kaj Mi faros kontraŭ li
juĝon per pesto kaj sangoverŝado; Mi sendos
pluvegon, ŝtonan hajlon, fajron, kaj sulfuron sur
lin kaj sur liajn taĉmentojn, kaj sur la multajn
popolojn, kiuj estos kun li. 23 Kaj Mi montros
Mian grandecon kaj sanktecon, kaj Mi konatigos
Min antaŭ la okuloj de multaj popoloj; kaj ili
ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

39

1 Kaj vi, ho filo de homo, profetu pri Gog, kaj
diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen
Mi iras kontraŭ vin, ho Gog, ĉefa princo de
Meŝeĥ kaj Tubal. 2 Kaj Mi vagigos vin, allogos
vin, levos vin de la nordaj randoj, kaj venigos
vin sur la montojn de Izrael. 3 Kaj Mi elbatos
vian pafarkon el via maldekstra mano, kaj Mi
elfaligos viajn sagojn el via dekstra mano. 4 Sur
la montoj de Izrael vi falos, vi kaj ĉiuj viaj
taĉmentoj, kaj la popoloj, kiuj estos kun vi; al
ĉiaspecaj rabobirdoj kaj al la bestoj de la kampo
Mi transdonos vin kiel manĝaĵon. 5 Sur la kampo
vi falos; ĉar Mi tion decidis, diras la Sinjoro, la
Eternulo. 6 Kaj Mi sendos fajron sur Magogon kaj
sur la eksterdanĝerajn loĝantojn de la insuloj;
kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 7 Kaj

Mian sanktan nomon Mi konatigos meze de Mia popolo Izrael, kaj Mi ne plu permesos malhonori Mian sanktan nomon; kaj la popoloj ekscios, ke Mi estas la Eternulo, la Sanktulo en Izrael. 8 Jen
tio venos kaj plenumiĝos, diras la Sinjoro, la Eternulo; tio estos la tempo, pri kiu Mi parolis.
9 Kaj eliros la loĝantoj de la urboj de Izrael, faros fajron, kaj bruligos la armilojn, la ŝildojn kaj kirasojn, la pafarkojn kaj sagojn, la ponardojn kaj lancojn; kaj ili bruligados per tio fajron en la daŭro de sep jaroj. 10 Ili ne alportados lignon
de la kampo, ne hakados el la arbaroj, sed per la armiloj ili farados fajron; ili prirabos siajn rabintojn, kaj prenos kaptaĵon de tiuj, kiuj prenis kaptaĵon de ili, diras la Sinjoro, la Eternulo.

11 En tiu tempo Mi donos al Gog tombolokon
en Izrael, la valon, tra kiu oni iras orienten de la maro, kaj ĝi fortimigos la pasantojn, kaj tie oni enterigos Gogon kaj lian tutan homomulton, kaj oni nomos ĝin Valo de la Homomulto de Gog. 12 Kaj la domo de Izrael enterigos ilin, por
purigi la landon, en la daŭro de sep monatoj.
13 Kaj la enterigadon faros la tuta popolo de la lando; kaj glora estos por ili tiu tempo, kiam Mi montros Mian majeston, diras la Sinjoro, la Eternulo. 14 Kaj ili destinos konstantajn homojn,
kiuj irados tra la lando, kaj kune kun la trairantoj ili enterigados tiujn, kiuj restis sur la supraĵo de la tero, por purigi ĉi tiun; post paso de sep monatoj ili komencos la serĉadon. 15 Kaj kiam iu
el la trairantoj de la lando vidos oston de homo, li starigos ĉe ĝi signon, ĝis la enterigantoj enterigos

ĝin en la Valo de la Homomulto de Gog. 16 Kaj eĉ
la nomo de la urbo estos Homomulto. Kaj oni
purigos la landon.

17 Kaj vi, ho filo de homo, tiele diras la Sinjoro,
la Eternulo: Diru al la ĉiaspecaj birdoj kaj al ĉiuj
bestoj de la kampo: Kolektiĝu kaj venu, kunvenu
de ĉirkaŭe al la buĉado, kiun Mi faras por vi, al
la granda buĉado sur la montoj de Izrael; kaj vi
manĝos karnon kaj trinkos sangon. 18 Karnon de
fortuloj vi manĝos, kaj sangon de princoj de la
tero vi trinkos, kiel de virŝafoj, ŝafidoj, kaproj,
kaj bovoj, ĉiuj bone grasigitaj. 19 Kaj vi manĝos
grasaĵon ĝissate, kaj vi trinkos sangon ĝisebrie
de Mia buĉofero, kiun Mi buĉis por vi. 20 Kaj ĉe
Mia tablo vi satiĝos de ĉevaloj kaj rajdantoj, de
fortuloj kaj ĉiaspecaj militistoj, diras la Sinjoro,
la Eternulo. 21 Kaj Mi montros Mian majeston
inter la nacioj, kaj ĉiuj nacioj vidos Mian juĝon,
kiun Mi faris, kaj Mian manon, kiun Mi metis
sur ilin. 22 Kaj la domo de Izrael ekscios, ke Mi
estas la Eternulo, ilia Dio, de tiu tempo kaj plue.
23 Kaj la nacioj ekscios, ke la domo de Izrael estis
forkondukita en kaptitecon pro siaj malbonagoj;
pro tio, ke ili perfidis Min, Mi kaŝis Mian vizaĝon
antaŭ ili kaj transdonis ilin en la manojn de iliaj
malamikoj, kaj ili ĉiuj falis de glavo. 24 Konforme
al ilia malpureco kaj al iliaj krimoj Mi agis kun
ili, kaj Mi kaŝis antaŭ ili Mian vizaĝon.

25 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Nun
Mi revenigos la forkaptitojn de Jakob, Mi kom-
patos la tutan domon de Izrael, kaj Mi fervoros
pri Mia sankta nomo. 26 Kaj ili konscios sian

malhonoron, kaj ĉiujn siajn perfidojn, kiujn ili
faris kontraŭ Mi, kiam ili sidos sendanĝere
sur sia tero kaj neniu ilin timigos; 27 kiam Mi
revenigos ilin el inter la popoloj kaj kolektos ilin
el la landoj de iliaj malamikoj kaj montros sur
ili Mian sanktecon antaŭ la okuloj de la multaj
popoloj. 28 Kaj ili ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas
ilia Dio, kiam, dispelinte ilin inter la naciojn, Mi
rekolektos ilin en ilian landon kaj neniun plu
restigos tie. 29 Kaj Mi ne plu kaŝos Mian vizaĝon
antaŭ ili, kiam Mi elverŝos Mian spiriton sur la
domon de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo.

40

1 En la dudek-kvina jaro de nia forkaptiteco,
en la komenco de la jaro, en la deka tago de
la monato, en la dek-kvara jaro post la disbato
de la urbo, ĝuste en tiu tago aperis super mi la
mano de la Eternulo kaj venigis min tien. 2 En
Dia vizio Li venigis min en la landon de Izrael,
kaj starigis min sur tre alta monto, sur kiu sude
estis kvazaŭ konstruaĵoj de urbo. 3 Kaj Li venigis
min tien, kaj jen mi ekvidis viron, kies aspekto
estis kiel aspekto de kupro; en la mano li havis
fadenan ŝnureton kaj mezurstangon, kaj li staris
ĉe pordego. 4 Kaj tiu viro ekparolis al mi: Ho filo
de homo, rigardu per viaj okuloj, aŭskultu per
viaj oreloj, kaj atentu per via koro ĉion, kion mi
montros al vi; ĉar vi estas venigita ĉi tien, por ke
mi tion montru al vi. Ĉion, kion vi vidos, raportu
al la domo de Izrael.

5 Kaj jen mi ekvidis muron ekster la domo
ĉirkaŭe, kaj en la mano de la viro estis

mezurstango, havanta la longon de ses ulnoj
kun aldono po manlarĝo por ĉiu ulno; kaj li
mezuris sur tiu konstruaĵo unu stangon laŭlarĝe
kaj unu stangon laŭalte. 6 Kaj li aliris al la
pordego, kiu estis turnita orienten, kaj supreniris
sur ĝia ŝtuparo; kaj li mezuris sur unu sojlo de
la pordego la larĝon de unu stango kaj sur la dua
sojlo la larĝon de unu stango. 7 Kaj en la flankaj
ĉambretoj li mezuris unu stangon da longo kaj
unu stangon da larĝo, kaj inter la ĉambretoj
kvin ulnojn; kaj sur la sojlo de la pordego apud
la portiko, kondukanta al la interna pordego,
ankaŭ unu stangon. 8 Kaj en la portiko de la
interna pordego li mezuris unu stangon. 9 En
la portiko de la pordego li mezuris ok ulnojn
kaj sur ĝiaj kolonoj du ulnojn; la portiko de la
pordego estis interne de la konstruaĵo. 10 Da
flankaj ĉambretoj ĉe la orienta pordego estis tri
sur unu flanko kaj tri sur la alia flanko; ĉiuj tri
havis unu mezuron, kaj ankaŭ la ambaŭflankaj
kolonoj havis unu mezuron. 11 Li mezuris la
larĝon de la enirejo de la pordego, dek ulnojn;
laŭlonge de la pordego li mezuris dek tri ulnojn.
12 La spaco antaŭ la ĉambretoj estis po unu ulno
sur ambaŭ flankoj, kaj la ĉambretoj havis po
ses ulnoj sur ambaŭ flankoj. 13 Kaj li mezuris la
pordegon de la tegmento de unu ĉambreto ĝis la
tegmento de la dua ĉambreto, dudek kvin ulnojn
laŭlarĝe; unu pordo estis kontraŭ la alia pordo.
14 Kaj en la kolonoj li kalkulis sesdek ulnojn, en
la kolonoj de la korto kaj de la pordego ĉirkaŭe.
15 Kaj de la antaŭo de la pordego de la eniro ĝis la

antaŭo de la interna portiko de la pordego estis
kvindek ulnoj. 16 Kaj kovritaj fenestroj estis en la
flankaj ĉambretoj kaj en la vestibloj kun direkto
internen, ĉirkaŭe de la pordego; tiel ankaŭ en
la vestibloj la fenestroj estis direktitaj ĉe ĉiuj
flankoj internen, kaj sur la kolonoj estis pentritaj
palmoj.

17 Kaj li venigis min sur la korton eksteran;
kaj tie mi ekvidis ĉambrojn kaj pavimon, faritan
ĉirkaŭe ĉe la korto; tridek ĉambroj estis sur
la pavimo. 18 La pavimo estis flanke de la
pordegoj; laŭlonge de la pordegoj la pavimo estis
pli malalte. 19 Kaj li mezuris la larĝon deloke de
la malsupra pordego ĝis la ekstera rando de la
interna korto, cent ulnojn orienten kaj norden.
20 Li mezuris ankaŭ la longon kaj la larĝon de
la norden turnita pordego de la ekstera korto.
21 Kaj da flankaj ĉambretoj estis ambaŭflanke po
tri; kaj ĝiaj kolonoj kaj portikoj havis la saman
mezuron, kiel ĉe la unua pordego: kvindek
ulnojn da longo kaj dudek kvin ulnojn da larĝo.
22 Ĝiaj fenestroj kaj vestibloj kaj palmornamoj
havis la saman mezuron, kiel la pordego turnita
orienten; per sep ŝtupoj oni leviĝadis sur ĝin; kaj
antaŭ ĝi estis ĝia vestiblo. 23 Kaj la pordegoj de la
interna korto estis kontraŭ la pordegoj norda kaj
orienta; kaj li mezuris de pordego ĝis pordego
cent ulnojn. 24 Kaj li kondukis min suden; kaj
jen estis pordego turnita suden; kaj li mezuris
ĝiajn kolonojn kaj vestiblojn, kaj ilia mezuro estis
la sama, kiel ĉe la aliaj. 25 Kaj fenestrojn kaj
vestiblojn ĉirkaŭe ĝi havis tiajn samajn, kiel tiuj

fenestroj; la longo de la pordego estis kvindek
ulnoj, kaj la larĝo dudek kvin ulnoj. 26 Kaj por
supreniri ĝi havis sep ŝtupojn, kaj iliaj vestibloj
estis antaŭ ili, kaj palmornamojn ĝiaj kolonoj
havis po unu sur unu flanko kaj unu sur la alia
flanko. 27 Ankaŭ ĉe la interna korto estis pordego
turnita suden; kaj li mezuris de unu pordego al
la alia, turnita suden, cent ulnojn.

28 Kaj li venigis min sur la internan kor-
ton tra la suda pordego; kaj li mezuris ĉe
la suda pordego la saman mezuron. 29 Kaj
ĝiaj ĉambretoj kaj kolonoj kaj portikoj havis la
saman mezuron, kiel tiuj; kaj fenestrojn ĝi kaj
ĝiaj portikoj havis ĉirkaŭe; ĉio havis la longon
de kvindek ulnoj kaj la larĝon de dudek kvin
ulnoj. 30 Kaj la portikoj ĉirkaŭe havis la longon
de dudek kvin ulnoj kaj la larĝon de kvin ulnoj.
31 Estis ankaŭ portiko al la ekstera korto, kaj
palmornamoj sur la kolonoj, kaj ok ŝtupoj por
leviĝo. 32 Kaj li venigis min sur la internan
korton al la orienta flanko; kaj li mezuris ĉe
la pordego la samajn mezurojn, kiel ĉe la aliaj.
33 Kaj ĝiaj ĉambretoj kaj kolonoj kaj portikoj
havis la samajn mezurojn; kaj fenestrojn ĝi kaj
ĝiaj portikoj havis ĉirkaŭe; ĉio havis la longon
de kvindek ulnoj kaj la larĝon de dudek kvin
ulnoj. 34 Estis ankaŭ portiko al la ekstera korto,
kaj palmornamoj sur la kolonoj ambaŭflanke,
kaj ok ŝtupoj por leviĝo. 35 Kaj li venigis min al
la norda pordego; kaj li mezuris tie tiajn samajn
mezurojn. 36 Ĝi havis ĉambretojn, kolonojn, kaj
portikojn, kaj fenestrojn ĉirkaŭe; ĉio havis la

longon de kvindek ulnoj kaj la larĝon de dudek
kvin ulnoj. 37 Kaj ĝiaj kolonoj staris en la direkto
al la ekstera korto, kaj palmornamoj estis sur la
kolonoj ambaŭflanke, kaj ok ŝtupoj por leviĝo.

38 Estis ankaŭ ĉambro kun sia enirejo apud
la kolonoj ĉe la pordegoj; tie oni lavadis la
bruloferon. 39 En la portiko de la pordego staris
du tabloj sur unu flanko kaj du tabloj sur la dua
flanko, por buĉi sur ili la bruloferon, pekoferon,
kaj kulpoferon. 40 Ĉe la ekstera flanko apud la
enirejo de la norda pordego staris du tabloj, kaj
ĉe la dua flanko, apud la portiko de la pordego,
staris ankaŭ du tabloj. 41 Kvar tabloj unuflanke
kaj kvar tabloj aliaflanke staris ĉe la flankoj de
la pordego: ok tabloj, sur kiuj oni buĉadis. 42 Kaj
kvar tabloj por bruloferoj estis el ĉirkaŭhakitaj
ŝtonoj, kaj havis la longon de unu ulno kaj
duono kaj la larĝon de unu ulno kaj duono kaj
la alton de unu ulno; sur ili oni kuŝigadis la
ilojn, per kiuj oni buĉadis la bruloferon kaj aliajn
oferojn. 43 Kaj listeloj, havantaj la larĝon de unu
manplato, estis ĉe la muroj de la domo ĉirkaŭe;
kaj sur la tablojn oni metadis la viandon de la
ofero. 44 Ekstere de la interna pordego estis
ĉambroj por kantistoj, ĉe la interna korto, flanke
de la norda pordego; ili estis turnitaj per sia
vizaĝa flanko suden, sed unu, flanke de la orienta
ĉambro, estis turnita norden. 45 Kaj li diris al
mi: Ĉi tiu ĉambro, kiu estas turnita suden, estas
por la pastroj, kiuj plenumas la servadon en la
domo; 46 kaj la ĉambro, kiu estas turnita per
sia vizaĝa flanko norden, estas por la pastroj,

kiuj plenumas la servadon ĉe la altaro: tio estas
la filoj de Cadok, kiuj solaj el la idoj de Levi
povas alproksimiĝi al la Eternulo, por servi al Li.
47 Kaj li mezuris la korton: ĝi havis la longon
de cent ulnoj kaj la larĝon de cent ulnoj, ĝi estis
kvadrata; kaj la altaro staris antaŭ la domo.
48 Kaj li venigis min en la vestiblon de la domo;
kaj li mezuris ĉe kolono de la portiko kvin ulnojn
ĉe unu flanko kaj kvin ulnojn ĉe la dua flanko;
kaj la larĝo de la pordego estis tri ulnoj ĉe unu
flanko kaj tri ulnoj ĉe la dua flanko. 49 La longo
de la portiko estis dudek ulnoj, kaj la larĝo dek
unu ulnoj, kaj ĝi havis ŝtupojn por supreniri; kaj
la kolonoj havis bazaĵojn, unu ĉe unu flanko kaj
unu ĉe la alia flanko.

41

1 Kaj li venigis min en la templon; kaj li
mezuris ĉe la kolonoj ses ulnojn da larĝo ĉe unu
flanko kaj ses ulnojn da larĝo ĉe la alia flanko,
laŭlarĝe de la tabernaklo. 2 La larĝo de la pordo
estis dek ulnoj, kaj la flankoj de la pordo havis
la larĝon de kvin ulnoj ĉe unu flanko kaj kvin
ulnoj ĉe la alia flanko; kaj li mezuris la longon de
la templo, kvardek ulnojn, kaj la larĝon, dudek
ulnojn. 3 Kaj li eniris internen, kaj mezuris sur
la kolono de la pordo du ulnojn kaj sur la pordo
mem ses ulnojn; kaj la larĝo de la pordo estis sep
ulnoj. 4 Kaj li mezuris en la longo de la templo
dudek ulnojn kaj en la larĝo dudek ulnojn en la
interna parto de la templo; kaj li diris al mi: Ĉi tio
estas la plejsanktejo. 5 Kaj li mezuris la muron de
la domo, kiu havis ses ulnojn da diko, kaj la larĝo

de la flanka galerio ĉirkaŭe de la tuta domo estis
kvar ulnoj. 6 Kaj la flankaj galerioj, unu apud
la alia, havis la longon de tridek tri futoj, kaj
limiĝis per la muro, kiu estis ĉe la domo por la
galerioj ĉirkaŭe, por ke ili estu kunigitaj inter si,
sed ne kunigitaj kun la muro de la domo. 7 Kaj
la larĝo kaj amplekso de la flankaj galerioj estis
des pli grandaj ju pli alte; ĉar ankaŭ la domo
estis ju pli alte des pli ampleksa ĉiuflanke, kaj
supre la domo estis pli larĝa; kaj el la malsupra
galerio oni povis iri en la supran tra la meza.
8 Kaj mi vidis ĉe la domo ĉirkaŭe altaĵon, kiu
estis la fundamento por la galerioj kaj havis la
larĝon de tuta stango de ses ulnoj. 9 La larĝo de
la muro de la galerio ekstere estis kvin ulnoj, kaj
libera loko kondukis al la galerioj de la domo.
10 Kaj la interspaco inter la oficaj ĉambroj, kiuj
estis ĉiuflanke ĉirkaŭ la domo, estis dudek ulnoj.
11 Kaj estis pordoj el la galerioj al la libera loko,
unu pordo turnita norden kaj unu pordo suden;
la larĝo de la libera loko estis kvin ulnoj ĉirkaŭe.
12 La konstruaĵo, kiu estis turnita al la placo
okcidenten, havis la larĝon de sepdek ulnoj; kaj
la muro de la konstruaĵo havis la larĝon de kvin
ulnoj ĉiuflanke, kaj ĝia longo estis naŭdek ulnoj.
13 Kaj li mezuris la longon de la domo, cent
ulnojn; kaj la placo kaj la konstruaĵo kaj ĝiaj
muroj havis ankaŭ la longon de cent ulnoj. 14 Kaj
la larĝo de la antaŭa flanko de la domo kaj la
placo orienta havis ankaŭ cent ulnojn.

15 Kaj li mezuris la longon de la konstruaĵo
kontraŭ la placo, kiu estis malantaŭe, kun ĝiaj

flankaj partoj ambaŭflanke, cent ulnojn; ankaŭ
la internan templon kaj la portikojn de la korto.
16 La sojloj kaj la kovritaj fenestroj kaj la galerioj
ĉirkaŭe en siaj tri etaĝoj kontraŭ ĉiu sojlo estis
tabulkovritaj per ligno ĉiuflanke, ankaŭ la tero
ĝis la fenestroj; kaj la fenestroj estis kovritaj.
17 De la supra parto de la pordo ĝis la internaj
kaj eksteraj partoj de la domo laŭ la tuta muro
ĉirkaŭe, interne kaj ekstere ĉio estis laŭmezura.
18 Kaj estis faritaj keruboj kaj palmornamoj; inter
unu kerubo kaj la alia estis palmornamo, kaj ĉiu
kerubo havis du vizaĝojn. 19 Kaj homa vizaĝo
estis turnita al la palmornamo de unu flanko, kaj
al la palmornamo de la dua flanko estis turnita
vizaĝo leonida; tiel estis farite en la tuta domo
ĉirkaŭe. 20 De la tero ĝis la supro de la pordo
estis skulptitaj la keruboj kaj la palmornamoj,
ankaŭ sur la muro de la templo. 21 La templo
havis kvarangulajn fostojn, kaj la tuta aspekto
de la sanktejo estis simetria. 22 La ligna altaro
havis la alton de tri ulnoj kaj la longon de du
ulnoj; ĝiaj anguloj kaj ĉiuj ĝiaj flankoj estis el
ligno. Kaj li diris al mi: Ĉi tio estas la tablo, kiu
staras antaŭ la Eternulo. 23 Kaj du pordoj estis en
la templo kaj en la sanktejo. 24 Ĉiu pordo havis
du fermoplatojn, kiuj ambaŭ estis moveblaj; du
fermoplatojn havis unu pordo, kaj du fermopla-
tojn havis la dua. 25 Kaj sur ili, sur la pordoj de la
templo, troviĝis keruboj kaj palmornamoj similaj
al tiuj, kiuj estis sur la muroj; kaj antaŭ la portiko
ekstere estis ligna podio. 26 Kaj kovritaj fenestroj
kaj palmornamoj estis ĉe ambaŭ flankoj de la

portiko kaj flankpartoj de la domo kaj podioj.

42

1 Kaj li elkondukis min sur la korton eksteran,
kiu estis en norda direkto; kaj li venigis min
al la ofica ĉambro, kiu estis kontraŭ la placo
kaj kontraŭ la konstruaĵo norde. 2 Ĝia longo
ĝis la norda pordo estis cent ulnoj, kaj la larĝo
kvindek ulnoj. 3 Kontraŭ la dudek ulnoj de la
interna korto kaj kontraŭ la pavimo de la ekstera
korto estis galerio apud galerio trietaĝe. 4 Kaj
antaŭ la oficaj ĉambroj estis pasejo, havanta la
larĝon de dek ulnoj kaj internen unu ulnon;
iliaj pordoj malfermiĝadis norden. 5 La supraj
ĉambroj estis malpli ampleksaj, ĉar la galerioj
iom deprenis de ili kompare kun la malsupraj
kaj mezaj partoj de la konstruaĵo. 6 Ĉar ili estis
trietaĝaj kaj ili ne havis kolonojn kiel la kolonoj
de la kortoj, tial ili estis malgrandigitaj kompare
kun la malsupraj kaj mezaj, komencante de la
tero. 7 Kaj la muro ekster la oficaj ĉambroj,
en la direkto al la ekstera korto, havis antaŭ la
ĉambroj la longon de kvindek ulnoj. 8 Ĉar la
longo de la ĉambroj, turnitaj al la ekstera korto,
estis kvindek ulnoj, tial la spaco antaŭ la templo
estis cent ulnoj. 9 Kaj malsupre por tiuj ĉambroj
estis enirejo de oriente, por ke oni povu veni al ili
el la ekstera korto. 10 Laŭlarĝe de la muro de la
korto en la direkto al oriento, antaŭ la placo kaj
antaŭ la konstruaĵo estis ĉambroj. 11 Kaj pasejo
antaŭ ili estis tia sama, kiel antaŭ la ĉambroj,
kiuj estis norde, kaj tiaj samaj estis ilia longo

kaj larĝo, ĉiuj iliaj eliroj kaj ilia aranĝo kaj iliaj
pordoj. 12 Kaj simile al la pordoj de la ĉambroj
turnitaj suden ankaŭ ĉe la orientaj ĉambroj estis
enira pordo ĉe la komenco de la vojo, de tiu
vojo, kiu iris laŭlonge de la muro. 13 Kaj li
diris al mi: La ĉambroj nordaj kaj la ĉambroj
sudaj, kiuj estas antaŭ la placo, estas ĉambroj
sanktaj, en kiuj la pastroj, starantaj proksime al
la Eternulo, konsumas la plej sanktajn oferojn;
tie ili kuŝigas la plej sanktajn oferojn kaj la
farunoferon kaj pekoferon kaj kulpoferon, ĉar la
loko estas sankta. 14 Kiam la pastroj eniris ĉi tien,
ili devas ne eliri el la sanktejo sur la eksteran
korton, antaŭ ol ili restigis ĉi tie siajn vestojn,
en kiuj ili faris la servadon, ĉar tiuj vestoj estas
sanktaj; ili metu sur sin aliajn vestojn, kaj tiam
ili povas iri al lokoj de la popolo.

15 Kiam li finis la mezuradon de la interna
domo, li elkondukis min tra la pordego, kiu estis
turnita orienten, kaj mezuris la domon ĉe ĉiuj
flankoj. 16 Li mezuris la orientan flankon per
la mezura stango, kvincent mezurajn stangojn
ĉirkaŭe. 17 Li mezuris la nordan flankon, ankaŭ
kvincent mezurajn stangojn ĉirkaŭe. 18 La
sudan flankon li mezuris, ankaŭ kvincent mezu-
rajn stangojn. 19 Li turnis sin al la okcidenta
flanko, kaj tie ankaŭ mezuris kvincent mezurajn
stangojn. 20 De kvar flankoj li mezuris; la
muro ĉirkaŭe havis kvincent stangojn da longo
kaj kvincent stangojn da larĝo, por apartigi la
sanktaĵon de la nesanktaĵo.

43

1 Kaj li venigis min al la pordego, al tiu
pordego, kiu estas turnita orienten. 2 Kaj jen la
majesto de la Dio de Izrael estis venanta laŭ la
orienta vojo; kaj Lia voĉo estis kiel la bruo de
granda akvo; kaj la tero lumiĝis de Lia majesto.
3 Tio estis vizio simila al tiu vizio, kiun mi vidis
antaŭe, kiam mi iris, por antaŭdiri pereon al la
urbo, kaj vizio simila al tiu, kiun mi vidis ĉe la
rivero Kebar. Kaj mi ĵetis min vizaĝaltere. 4 Kaj
la majesto de la Eternulo eniris en la domon tra
la pordego, kiu estis turnita orienten. 5 Kaj levis
min la spirito, kaj venigis min sur la internan
korton; kaj jen la majesto de la Eternulo plenigis
la domon. 6 Kaj mi aŭdis, ke Iu parolas al mi el
la domo, kaj viro staris apud mi. 7 Kaj estis dirite
al mi: Ho filo de homo! jen estas la loko de Mia
trono, kaj la loko de la plandoj de Miaj piedoj, kie
Mi loĝos eterne inter la Izraelidoj; kaj la domo de
Izrael ne plu malpurigos Mian sanktan nomon,
nek ili nek iliaj reĝoj, per sia malĉastado kaj
per la kadavraĵoj de siaj reĝoj sur iliaj altaĵoj.
8 Ili starigis sian sojlon apud Mia sojlo kaj siajn
fostojn apud Miaj fostoj, tie ke nur muro estis
inter Mi kaj ili; kaj ili malpurigis Mian sanktan
nomon per siaj abomenindaĵoj, kiujn ili faris;
tial Mi pereigis ilin en Mia kolero. 9 Sed nun ili
forigos de Mi sian malĉastaĵon kaj la kadavraĵojn
de siaj reĝoj, kaj Mi loĝos inter ili eterne.

10 Vi, ho filo de homo, montru al la domo de
Izrael ĉi tiun domon, por ke ili ekhontu pri siaj
malbonagoj kaj alkonformigu sin al ĝia aranĝo.
11 Kaj se ili ekhontos pri ĉio, kion ili faris, tiam

montru al ili la bildon de la domo, ĝian aranĝon,
ĝiajn elirojn kaj enirojn, ĉiujn ĝiajn manierojn
kaj leĝojn, ĉiujn ĝiajn morojn kaj instrukciojn,
kaj priskribu ĉion antaŭ iliaj okuloj, por ke ili
observu ĉiujn ĝiajn instrukciojn kaj leĝojn kaj
plenumu ilin. 12 Jen estas la leĝo por la domo:
la tuta spaco sur la supro de la monto ĉirkaŭe
estas plejsanktejo; tio estas la leĝo por la domo.

13 Kaj jen estas la mezuroj de la altaro laŭ ulnoj,
kun aldono po manlarĝo por ĉiu ulno: la bazo
havu unu ulnon kaj la larĝo unu ulnon, kaj la
listelo ĉe ĝia rando ĉirkaŭe havu la larĝon de
unu manstreĉo; kaj tia estu la dorso de la altaro.
14 Kaj de la bazo sur la tero ĝis la malsupra
elstaraĵo devas esti du ulnoj, kaj la larĝo estu unu
ulno; kaj de la malgranda elstaraĵo ĝis la granda
elstaraĵo estu kvar ulnoj, kaj la larĝo unu ulno.
15 Kaj la altaro mem havu kvar ulnojn, kaj de la
altaro leviĝu supren kvar kornoj. 16 Kaj la altaro
havu dek du ulnojn da longo kaj dek du ulnojn da
larĝo, ĝi estu kvadrata sur ĉiuj siaj kvar flankoj.
17 Kaj la elstaraĵo havu dek kvar ulnojn da longo
kaj dek kvar ulnojn da larĝo sur ĉiuj siaj kvar
flankoj, kaj la listelo ĉirkaŭ ĝi havu duonon de
ulno, kaj ĝia bazo ĉirkaŭe havu unu ulnon; kaj
ĝiaj ŝtupoj devas esti ĉe la orienta flanko.

18 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo! tiele
diras la Sinjoro, la Eternulo: Tio estas la leĝoj
por la altaro por tiu tago, kiam oni konstruos ĝin,
por alportadi sur ĝi bruloferojn kaj aspergadi ĝin
per sango. 19 Kaj al la pastroj Levidoj el la idaro
de Cadok, kiuj alproksimiĝos al Mi, por servi al

Mi, diras la Sinjoro, la Eternulo, donu bovidon
kiel pekoferon. 20 Kaj prenu iom el ĝia sango,
kaj ŝprucigu sur ĝiajn kvar kornojn kaj sur la
kvar angulojn de la elstaraĵo kaj sur la listelon
ĉirkaŭe; kaj per tio vi ĝin purigos kaj pekliberi-
gos. 21 Poste prenu la pekoferan bovidon,
kaj forbruligu ĝin sur aparta loko de la domo
ekster la sanktejo. 22 Kaj en la sekvanta tago
alportu virkapron sendifektan kiel pekoferon;
kaj oni pekliberigu la altaron tiel same, kiel oni
pekliberigis per la bovido. 23 Kiam vi finos la
pekliberigon, alportu bovidon sendifektan, kaj
sendifektan virŝafon el la ŝafoj; 24 kaj alportu
ilin antaŭ la Eternulon, kaj la pastroj ĵetu sur
ilin salon kaj faru el ili bruloferon al la Eternulo.
25 Dum sep tagoj alportu ĉiutage pekoferan
kapron; kaj ili alportu po unu bovido el la
bovoj kaj po unu virŝafo el la ŝafoj, sendifektajn.
26 Dum sep tagoj oni pekliberigu la altaron kaj
purigu ĝin kaj konsekru ĝin. 27 Kiam finiĝos
tiuj tagoj, komencante de la oka tago kaj plue,
la pastroj farados sur la altaro viajn bruloferojn
kaj viajn pacoferojn; kaj Mi estos favora al vi,
diras la Sinjoro, la Eternulo.

44

1 Kaj li venigis min denove al la ekstera
pordego de la sanktejo, al tiu, kiu estis turnita
orienten; sed ĝi estis ŝlosita. 2 Kaj la Eternulo
diris al mi: Ĉi tiu pordego estos ŝlosita, kaj
oni ĝin ne malfermu, kaj neniu iru tra ĝi; ĉar
la Eternulo, Dio de Izrael, eniris tra ĝi, tial ĝi

restu ŝlosita. 3 Nur la princo, la princo povas
sidi en ĝi, por manĝi panon antaŭ la Eternulo;
tra la portiko de la pordego li eniru, kaj laŭ la
sama vojo li eliru. 4 Kaj li venigis min al la
domo tra la norda pordego; kaj mi ekvidis, ke
jen la majesto de la Eternulo plenigis la domon
de la Eternulo; kaj mi ĵetis min vizaĝaltere.
5 Kaj la Eternulo diris al mi: Ho filo de homo,
atentu per via koro, rigardu per viaj okuloj, kaj
aŭskultu per viaj oreloj ĉion, kion Mi diras al
vi pri ĉiuj leĝoj de la domo de la Eternulo kaj
pri ĉiuj ĝiaj instrukcioj; kaj atentu la eniron en
la domon kaj ĉiujn elirojn el la sanktejo. 6 Kaj
diru al la malobeema domo de Izrael: Tiele diras
la Sinjoro, la Eternulo: Sufiĉaj estu por vi ĉiuj
viaj abomenindaĵoj, ho domo de Izrael. 7 Vi
venigis aligentulojn kun necirkumcidita koro kaj
necirkumcidita karno, ke ili estu en Mia sanktejo,
por malsanktigi Mian domon; vi alportadis Mian
panon, grasaĵon, kaj sangon, kaj rompadis Mian
interligon per ĉiuj viaj abomenindaĵoj. 8 Vi ne
plenumadis mem Mian sanktan servadon, sed vi
faris ilin plenumantoj de Mia servado en Mia
sanktejo. 9 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo:
Neniu aligentulo kun necirkumcidita koro kaj
necirkumcidita karno eniru en Mian sanktejon,
eĉ el tiuj aligentuloj, kiuj loĝas inter la Izraelidoj.
10 Sed la Levidoj, kiuj malproksimiĝis de Mi,
kiam la Izraelidoj erarvagis, kaj kiuj perfidis Min,
por sekvi siajn idolojn, ili estu punataj pro siaj
malbonagoj. 11 Ili estos en Mia sanktejo servistoj,
havantaj sian oficon ĉe la pordegoj de la domo,
simplaj servistoj en la domo; ili buĉados por la

popolo la bruloferon kaj buĉoferon, kaj ili staros
antaŭ la homoj, por servi ilin. 12 Pro tio, ke
ili servis ilin antaŭ iliaj idoloj kaj estis por la
Izraelidoj logilo al malbonagoj, pro tio Mi levis
Mian manon sur ilin, diras la Sinjoro, la Eternulo,
kaj ili estu punataj pro siaj malbonagoj. 13 Ili
ne alproksimiĝu al Mi, por fari pastran servadon
antaŭ Mi kaj por aliri al ĉiuj Miaj sanktaĵoj, al
la plejsanktejo; ili portu sur si sian malhonoron,
kaj siajn abomenindaĵojn, kiujn ili faris. 14 Mi
destinis por ili esti servistoj en la domo por ĉiuj
laboroj en ĝi, kaj por ĉio, kio estas farata en ĝi.
15 Sed la pastroj Levidoj, filoj de Cadok, kiuj
plenumadis la servadon en Mia sanktejo en
la tempo, kiam la Izraelidoj defalis de Mi, ili
alproksimiĝadu al Mi, por servi al Mi; ili staru
antaŭ Mi, por alporti al Mi grasaĵon kaj sangon,
diras la Sinjoro, la Eternulo. 16 Ili eniradu en
Mian sanktejon, ili alproksimiĝadu al Mia tablo,
por servi al Mi, kaj ili plenumadu antaŭ Mi la
servan oficon. 17 Kiam ili eniros en la pordegon
de la interna korto, ili metu sur sin tolajn vestojn;
kaj lanaĵo ne devas esti sur ili, kiam ili servos
en la pordego de la interna korto kaj en la
domo. 18 Tola kapornamo estu sur ilia kapo,
kaj linaj pantalonoj sur iliaj lumboj; ili ne zonu
sin en ŝvito. 19 Kaj kiam ili devos eliri sur la
eksteran korton, sur la eksteran korton al la
popolo, ili demetu de si siajn vestojn, en kiuj ili
servis, kaj deponu ilin en la sanktaj ĉambroj,
kaj ili metu sur sin aliajn vestojn, por ke ili
ne sanktigu la popolon per siaj vestoj. 20 Sian
kapon ili ne razu, kaj ili ankaŭ ne lasu libere

kreski siajn harojn, sed ili pritondu sian kapon.
21 Vinon trinku neniu el la pastroj, kiam ili
devas iri en la internan korton. 22 Vidvinon
aŭ eksedzinon ili ne prenu al si kiel edzinon;
sed nur virgulinon el la idaro de la domo de
Izrael, aŭ vidvinon, kiu vidviniĝis de pastro, ili
prenu. 23 Mian popolon ili devas instrui distingi
inter sanktaĵo kaj nesanktaĵo, inter malpuraĵo
kaj puraĵo. 24 En disputa afero ili stariĝu por
juĝi, kaj ili juĝu laŭ Mia juro; Mian instruon
kaj Miajn leĝojn pri ĉiuj Miaj festoj ili observu,
kaj Miajn sabatojn ili tenu sankte. 25 Al homo
mortinta ili ne aliru, por ne fariĝi malpura; nur
por la patro aŭ la patrino, por filo aŭ filino,
por frato aŭ needzinigita fratino ili povas sin
malpurigi. 26 Kaj kiam tia pastro repuriĝos, oni
kalkulu al li sep tagojn. 27 Kaj en la tago, kiam li
venos en la sanktejon, en la internan korton, por
servi en la sanktejo, li alportu sian pekoferon,
diras la Sinjoro, la Eternulo. 28 Kaj ilia heredaĵo
estu tio, ke Mi estas ilia heredaĵo; terposedaĵon
ne donu al ili en Izrael: Mi estas ilia posedaĵo.
29 La farunoferojn, pekoferojn, kaj kulpoferojn
ili manĝu; kaj ĉio anatemita en Izrael apartenu
al ili. 30 Kaj la unuaaĵo el ĉio unuenaskita, kaj
ĉiaj oferdonoj el ĉiuj viaj oferdonoj apartenu al
la pastroj; kaj la unuaaĵon de via pasto donu al la
pastroj, por ke beno estu super via domo. 31 Ĉian
kadavraĵon aŭ disŝiritaĵon el la birdoj aŭ el la
brutoj la pastroj ne manĝu.

45

1 Kiam vi lote dividos la teron en heredaĵojn,
tiam apartigu oferdonon al la Eternulo, sanktan
terpecon, havantan la longon de dudek kvin mil
mezurstangoj kaj la larĝon de dek mil; tiu loko
estu sankta en ĉiuj siaj limoj ĉirkaŭe. 2 El ĝi
devas esti por la sanktejo kvadrato de kvincent
mezuroj ĉiuflanke, kaj kvindek ulnoj ĉirkaŭe
kiel libera placo por ĝi. 3 Per tiu mezuro mezuru
la longon de dudek kvin mil kaj la larĝon de dek
mil; sur tiu loko estos la sanktejo, la plejsanktaĵo.
4 La cetera parto de la sankta tero apartenu
al la pastroj, kiuj servas en la sanktejo, kiuj
alproksimiĝas al la Eternulo, por servi al Li;
ĝi estu por ili kiel loko por domoj, kaj estu
konsekrita al la sanktejo. 5 Dudek kvin mil ulnoj
da longo kaj dek mil ulnoj da larĝo estu por la
Levidoj, kiuj servas en la domo; dudek ĉambroj
estu tie ilia posedaĵo. 6 Kaj kiel posedaĵon de
la urbo apartigu kvin mil da larĝo kaj dudek
kvin mil da longo kontraŭ la sankta terpeco:
ĝi apartenu al la tuta domo de Izrael. 7 Kaj
al la princo donu parton ambaŭflanke apud la
sankta terpeco kaj apud la urba posedaĵo, sur
la okcidenta flanko okcidenten kaj sur la orienta
flanko orienten; ĝia longo devas esti tia sama,
kiel de unu el tiuj partoj de la okcidenta limo
ĝis la orienta. 8 Tio estos lia tero, lia terposedaĵo
en Izrael, por ke Miaj princoj ne plu premu Mian
popolon; kaj la ceteran teron oni donu al la domo
de Izrael laŭ iliaj triboj.

9 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Sufiĉe
estas por vi, ho princoj de Izrael; forigu la

perfortadon kaj rabadon, agu juste kaj virte,
ĉesigu vian persekutadon kontraŭ Mia popolo,
diras la Sinjoro, la Eternulo. 10 Ĝusta pesilo,
ĝusta ŝutmezurilo, kaj ĝusta verŝmezurilo estu
ĉe vi. 11 La efo kaj la bat'o devas havi egalan
amplekson, tiel, ke la bat'o entenu dekonon de
ĥomero kaj la efo ankaŭ dekonon de ĥomero:
laŭ la ĥomero oni fiksu ilian amplekson. 12 La
siklo devas enteni dudek gerojn; dudek sikloj,
dudek vin sikloj, kaj dek kvin sikloj estu por
vi unu min'o. 13 Jen estas la oferdono, kiun
vi devas alportadi: sesono de efo el ĥomero
da tritiko, kaj sesono de efo el ĥomero da
hordeo. 14 Kaj la leĝo pri la oleo estas: bat'o
da oleo; bat'o estas dekono de kor'o; dek bat'oj
faras ĥomeron, ĉar ĥomero entenas dek bat'ojn.
15 Kaj unu ŝafidon oni donu el ducento da ŝafoj
de paŝtejo de Izrael. Tio estos farunofero,
brulofero, kaj pacofero, por pekliberigo por ili,
diras la Sinjoro, la Eternulo. 16 La tuta popolo de
la lando alportadu tian oferdonon al la princo
de Izrael. 17 Kaj la princo devas zorgi pri la
bruloferoj, farunofero, kaj verŝofero en la festoj,
monatkomencoj, kaj sabatoj, en ĉiuj festoj de la
domo de Izrael; li devas alportadi la pekoferon,
la farunoferon, la bruloferon, kaj la pacoferon,
por atingi pekliberigon por la domo de Izrael.

18 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En la
unua tago de la unua monato prenu sendifektan
bovidon, kaj pekliberigu la sanktejon. 19 Kaj la
pastro prenu iom el la sango de la pekofero,

kaj ŝprucigu sur la fostojn de la domo kaj sur
la kvar angulojn de la elstaraĵo de la altaro kaj
sur la fostojn de la pordego de la interna korto.
[20] Tion saman faru en la sepa tago de la monato
por ĉiu, kiu pekis pro eraro aŭ pro naiveco; kaj
tiamaniere pekliberigu la domon. [21] En la dek-
kvara tago de la unua monato estu ĉe vi Pasko,
festo septaga, en kiu oni devas manĝi macojn.
[22] Kaj la princo en tiu tago devas alporti pro si
kaj pro la tuta popolo de la lando bovon kiel
propekan oferon. [23] Kaj dum la sep tagoj de
la festo li alportadu bruloferon al la Eternulo,
po sep bovoj kaj po sep virŝafoj sendifektaj
ĉiutage dum la sep tagoj, kaj po unu virkapro
kiel pekoferon ĉiutage. [24] Kaj da farunofero li
alportos po unu efo por ĉiu bovo, kaj po unu efo
por ĉiu virŝafo, kaj po unu hino da oleo por ĉiu
efo. [25] En la dek-kvina tago de la sepa monato,
en la festo, li faru tion saman dum sep tagoj: tian
saman pekoferon, bruloferon, farunoferon, kaj
oleon.

46

[1] Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: La pordego
de la interna korto, kiu estas turnita al oriento,
estu ŝlosita dum la ses laboraj tagoj, sed en la
tago sabata ĝi estu malfermita, kaj ankaŭ en
la monatkomenco ĝi estu malfermita. [2] Kaj la
princo eniros tra la portiko de la pordego el
ekstere, kaj stariĝos ĉe la fosto de la pordego;
kaj la pastroj faros lian bruloferon kaj lian
pacoferon; kaj li adorkliniĝos sur la sojlo de
la pordego kaj eliros; sed la pordego ne estos

ne estos ŝlosita ĝis vespero.
3 La popolo de
la lando adorkliniĝos antaŭ la Eternulo ĉe la
enirejo de tiu pordego en la sabatoj kaj en la
monatkomencoj.
4 La brulofero, kiun la princo
alportos al la Eternulo en sabato, estos: ses
sendifektaj ŝafidoj kaj unu sendifekta virŝafo;
5 kaj da farunofero unu efo por la virŝafo, kaj
da farunofero por la ŝafidoj tiom, kiom povas
doni lia mano, kaj po unu hino da oleo por ĉiu
efo.
6 En la tago de la monatkomenco: sendifekta
bovido kaj ses ŝafidoj kaj sendifekta virŝafo;
7 kaj
farunoferon li faru: unu efon por la bovido,
kaj unu efon por la virŝafo, kaj por la ŝafidoj
tiom, kiom povas doni lia mano, kaj po unu hino
da oleo por ĉiu efo.
8 Kiam la princo venos, li
devas eniri tra la portiko de la pordego, kaj laŭ
la sama vojo li devas eliri.
9 Kaj kiam la popolo
de la lando venos antaŭ la Eternulon en la festoj,
tiam tiuj, kiuj eniris tra la norda pordego, por
adorkliniĝi, devas eliri tra la suda pordego, kaj
tiuj, kiuj eniris tra la suda pordego, devas eliri tra
la norda pordego; oni devas ne iri returne tra tiu
pordego, tra kiu oni eniris, sed oni devas eliri tra
la kontraŭa.
10 Kaj la princo estos inter ili: kiam
ili eniros, li ankaŭ eniros, kaj kiam ili eliros, li
ankaŭ eliros.
11 En la festoj kaj en la solenaj tagoj
la farunofero devas esti unu efo por la bovido,
kaj unu efo por la virŝafo, kaj por la ŝafidoj tiom,
kiom povas doni lia mano, kaj po unu hino da
oleo por ĉiu efo.
12 Kiam la princo alportos al
la Eternulo memvolan bruloferon aŭ memvolan
pacoferon, tiam oni devas malfermi antaŭ li la
pordegon, turnitan al oriento, kaj li faros sian

bruloferon aŭ sian pacoferon tiel, kiel li faras
ĝin en la tago sabata; poste li eliros, kaj post lia
eliro oni ŝlosos la pordegon. 13 Unujaran ŝafidon
sendifektan li alportu kiel bruloferon ĉiutage al
la Eternulo; ĉiumatene li alportu ĝin. 14 Kaj
farunoferon li alportu kune kun ĝi ĉiumatene:
sesonon de efo, kaj trionon de hino da oleo,
por ŝprucigi sur la farunon; tio devas esti la
porĉiama leĝo pri la farunofero al la Eternulo.
15 Tiamaniere oni alportu ĉiumatene la ŝafidon
kaj la farunoferon kaj la oleon, kiel konstantan
bruloferon.

16 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Se la
princo donos donacon al iu el siaj filoj, ĝi
fariĝu heredaĵo por liaj filoj; tio estu ilia hereda
posedaĵo. 17 Sed se li donos donacon el sia
heredaĵo al unu el siaj sklavoj, ĝi apartenu al
li ĝis la jaro de libereco, kaj poste ĝi revenu al
la princo; nur la heredaĵo donacita al liaj filoj
devas resti ĉe ili. 18 La princo ne prenu ion el la
heredaĵo de la popolanoj, elpremante ilin el ilia
terposedaĵo: nur el sia terposedaĵo li povas doni
heredon al siaj filoj, por ke neniu el Mia popolo
estu elpuŝita el sia terposedaĵo.

19 Kaj li venigis min tra la enirejo, kiu estis
flanke de la pordego, al la sanktaj ĉambroj, kiuj
apartenas al la pastroj kaj kiuj estas turnitaj
norden; kaj jen mi tie vidis lokon ĉe la rando
okcidente. 20 Kaj li diris al mi: Ĉi tie estas la
loko, kie la pastroj devas kuiri la kulpoferon kaj
la pekoferon kaj kie ili devas baki la farunoferon,
ne alportante tion sur la eksteran korton, por

ne sanktigi la popolon. 21 Kaj li elkondukis min
sur la eksteran korton, kaj alkondukis min al
la kvar anguloj de la korto; kaj mi vidis, ke en
ĉiu angulo de la korto troviĝas ankoraŭ korto.
22 En la kvar anguloj de la korto troviĝis aldonaj
kortetoj, havantaj la longon de kvardek ulnoj kaj
la larĝon de tridek; la saman mezuron havis ĉiuj
kvar kortetoj. 23 Kaj mureto estis ĉirkaŭe, ĉirkaŭ
ĉiuj kvar, kaj kuirlokoj estis aranĝitaj malsupre
ĉe tiuj muretoj ĉirkaŭe. 24 Kaj li diris al mi: Jen
estas la kuirejoj, kie la servistoj de la domo devas
kuiri la oferojn de la popolo.

47

1 Kaj li revenigis min al la pordo de la domo;
kaj mi ekvidis, ke jen el sub la sojlo de la domo
fluas akvo orienten, ĉar la vizaĝa flanko de la
domo estis turnita orienten; kaj la akvo fluis el
sub la dekstra flanko de la domo al la suda flanko
de la altaro. 2 Kaj li elkondukis min tra la norda
pordego, kaj kondukis min laŭ ekstera vojo al
la ekstera pordego, turnita orienten; kaj jen la
akvo fluas el la dekstra flanko. 3 Kiam la viro iris
orienten, li havis en sia mano mezurŝnuron, kaj
li mezuris mil ulnojn, kaj transpasigis min trans
la akvon, kiu estis alta ĝis la maleoloj. 4 Kaj li
mezuris ankoraŭ mil ulnojn, kaj transpasigis min
trans la akvon; la akvo estis alta ĝis la genuoj.
Kaj li mezuris ankoraŭ mil, kaj transpasigis min
trans la akvon, kiu estis alta ĝis la lumboj. 5 Kiam
li mezuris ankoraŭ mil, estis jam torento, kiun
mi ne povis transiri; ĉar la akvo estis tro alta,
oni devis ĝin transnaĝi, sed transiri la torenton

oni ne povis. 6 Kaj li diris al mi: Ĉu vi vidis,
ho filo de homo? Kaj li kondukis min returne
al la bordo de la torento. 7 Kiam mi revenis,
mi vidis, ke sur la bordo de la torento estas jam
tre multe da arboj sur ambaŭ flankoj. 8 Kaj li
diris al mi: Ĉi tiu akvo, kiu eliras el la orienta
regiono, iros malsupren en la stepon, kaj venos
en la maron; kiam ĝi troviĝos en la maro, tiam
saniĝos la akvo. 9 Kaj ĉiu vivanta estaĵo, kiu
rampas tie, kie pasas la torentoj, reviviĝos, kaj
estos tre multe da fiŝoj; ĉar tien venos ĉi tiu
akvo, kaj ĉio saniĝos kaj reviviĝos, kien venos
la torento. 10 Kaj staros apud ĝi fiŝkaptistoj de
En-Gedi ĝis En-Eglaim, kaj ili etendos tie retojn;
iliaj fiŝoj estos tiaspecaj, kiel la fiŝoj de la Granda
Maro, kaj tre multe. 11 Sed ĝiaj marĉoj kaj
marĉetoj ne saniĝos, ili estos destinitaj por salo.
12 Kaj apud la torento sur ambaŭ bordoj kreskos
ĉiaspecaj manĝaĵdonantaj arboj; ne velkos iliaj
folioj, kaj ne forfiniĝos iliaj fruktoj; ĉiumonate ili
donos novajn fruktojn, ĉar la akvo por ili fluas
el la sanktejo; kaj iliaj fruktoj estos uzataj kiel
manĝaĵo, kaj iliaj folioj kiel kuracilo.

13 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen estas
la limoj, laŭ kiuj vi devas dividi heredige la
teron al la dek du triboj de Izrael: al Jozef
duoblan parton. 14 Kaj dividu ĝin al ĉiuj egale;
ĉar per levo de la mano Mi promesis doni ĝin
al viaj patroj, tial ĉi tiu tero fariĝos via hereda
posedaĵo. 15 Jen estas la limo de la lando: sur
la norda rando, komencante de la Granda Maro,
ĝi iras tra Ĥetlon en la direkto al Cedad; 16 tra

Ĥamat, Berota, Sibraim, kiu estas inter la limo
de Damasko kaj la limo de Ĥamat, ĝis Ĥacer-
Tiĥon, kiu troviĝas ĉe la limo de Ĥavran. 17 Kaj
la limo estos de la maro ĝis Ĥacar-Enan apud
la limo de Damasko, kaj ĝis la norda Cafon kaj
la limo de Ĥamat. Tio estas la rando norda.
18 Kaj la orientan randon mezuru inter Ĥavran
kaj Damasko, inter Gilead kaj la lando de Izrael,
laŭ Jordan, de la limo ĝis la orienta maro; tio
estas la rando orienta. 19 La suda rando estas de
Tamar ĝis la Akvo de Malpaco apud Kadeŝ, laŭ
la torento ĝis la Granda Maro; tio estas la rando
suda. 20 La okcidenta rando estas la Granda
Maro, ĝis la komenco de Ĥamat; tio estas la
rando okcidenta. 21 Kaj dividu inter vi ĉi tiun
landon laŭ la triboj de Izrael. 22 Kaj dividu ĝin
lote al vi, kaj ankaŭ al la fremduloj, kiuj loĝas
inter vi kaj kiuj naskis infanojn inter vi; ili devas
esti por vi kiel indiĝenoj inter la Izraelidoj, kune
kun vi ili devas ricevi lote heredan posedaĵon
inter la triboj de Izrael. 23 En tiu tribo, inter kiu
ekloĝis la fremdulo, tie donu al li lian heredan
posedaĵon, diras la Sinjoro, la Eternulo.

48

1 Jen estas la nomoj de la triboj: de la norda
rando laŭ la vojo al Ĥetlon, en la direkto
al Ĥamat, Ĥacar-Enan, norde de la limo de
Damasko ĝis Ĥamat; ĉi tiu regiono de oriente
ĝis okcidente apartenos sole al Dan. 2 Kaj apud la
limo de Dan, de la orienta rando ĝis la okcidenta,
havos sian parton Aŝer. 3 Apud la limo de Aŝer,

de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian
parton Naftali. 4 Apud la limo de Naftali, de la
orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton
Manase. 5 Apud la limo de Manase, de la orienta
rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Efraim.
6 Apud la limo de Efraim, de la orienta rando ĝis
la okcidenta, havos sian parton Ruben. 7 Apud
la limo de Ruben, de la orienta rando ĝis la
okcidenta, havos sian parton Jehuda.

8 Apud la limo de Jehuda, de la orienta rando
ĝis la okcidenta, estos la konsekrita terpeco, kiun
vi apartigos, kaj kiu havos la larĝon de dudek
kvin mil mezurstangoj kaj la longon kiel unu el
la partoj de la orienta rando ĝis la okcidenta, kaj
en kies mezo estos la sanktejo. 9 La apartigita
terpeco, kiun vi konsekros al la Eternulo, havos
la longon de dudek kvin mil kaj la larĝon de dek
mil. 10 Kaj la sankta terpeco estos por la pastroj,
havante norden dudek kvin mil, kaj okcidenten
la larĝon de dek mil, orienten la larĝon de dek
mil, kaj suden la longon de dudek kvin mil; kaj
en ĝia mezo estos la sanktejo de la Eternulo.
11 Ĝi estu sanktigita por la pastroj el la filoj de
Cadok, kiuj plenumadis Mian servadon kaj ne
defalis de Mi dum la defalo de la Izraelidoj, kiel
defalis la Levidoj. 12 Kaj al ili estos apartigita
parto el la konsekrita terpeco, kiel plejsanktaĵo,
apud la limo de la Levidoj. 13 Kaj la Levidoj
havos apud la limo de la pastroj dudek kvin
mil da longo kaj dek mil da larĝo; la tuta
longo estos dudek kvin mil, kaj la larĝo estos
dek mil. 14 Ili nenion devas vendi el tio, nek

interŝanĝi; la unuaaĵo de la lando devas ne transiri, ĉar ĝi estas konsekrita al la Eternulo.
15 La ceteraj kvin mil da larĝo kun dudek kvin mil da longo estas nekonsekrita apartenaĵo de la urbo, kiel loĝatejo kaj antaŭurbo; kaj la urbo estos en la mezo. 16 Jen estas ĝiaj dimensioj: la norda rando havos kvar mil kvincent, la suda rando kvar mil kvincent, la orienta rando kvar mil kvincent, kaj la okcidenta rando kvar mil kvincent. 17 La antaŭurbo de la urbo havos norde ducent kvindek, kaj sude ducent kvindek, kaj oriente ducent kvindek, kaj okcidente ducent kvindek. 18 Koncerne la ceteran parton de la longo kontraŭ la sankta terpeco, nome dek mil oriente kaj dek mil okcidente, kiu troviĝas kontraŭ la sankta terpeco, ĝiaj produktaĵoj devas servi kiel manĝaĵo por la laboristoj de la urbo.
19 En la urbo laboros laboristoj el ĉiuj triboj de Izrael. 20 La tuta apartigita terpeco devas havi dudek kvin mil kontraŭ dudek kvin mil; kvaronon de la sankta terpeco apartigu kiel posedaĵon de la urbo.

21 Kio restas de la sanktigita terpeco kaj de la posedaĵo de la urbo, de la dudek kvin mil, apartigitaj oriente kaj okcidente, kontraŭ tiuj partoj, tio apartenu al la princo; kaj la sankta terpeco kaj la sankta domo estos en la mezo.
22 Kio troviĝas inter la apartenaĵo de la Levidoj kaj la apartenaĵo de la urbo, inter la limo de Jehuda kaj la limo de Benjamen, tio apartenu al la princo.

23 La ceteraj triboj de la rando orienta ĝis la rando okcidenta: Benjamen havos unu parton.

24 Apud la limo de Benjamen, de la orienta rando
ĝis la okcidenta, havos sian parton Simeon.
25 Apud la limo de Simeon, de la orienta rando ĝis
la okcidenta, havos sian parton Isaĥar. 26 Apud
la limo de Isaĥar, de la orienta rando ĝis la
okcidenta, havos sian parton Zebulun. 27 Apud
la limo de Zebulun, de la orienta rando ĝis la
okcidenta, havos sian parton Gad. 28 Apud la
limo de Gad, ĉe la rando suda, estos la limo
de Tamar ĝis la Akvo de Malpaco apud Kadeŝ,
laŭlonge de la torento ĝis la Granda Maro. 29 Tio
estas la lando, kiun vi lote dividos kiel heredan
posedaĵon al la triboj de Izrael, kaj tio estas iliaj
partoj, diras la Sinjoro, la Eternulo.

30 Kaj jen estas la randoj de la urbo: sur la
norda flanko kvar mil kvincent mezurstangoj;
31 kaj la pordegoj de la urbo estos nomataj laŭ
la nomoj de la triboj de Izrael; tri pordegoj
norde: unu Pordego de Ruben, unu Pordego de
Jehuda, unu Pordego de Levi. 32 Ankaŭ sur la
orienta flanko kvar mil kvincent mezurstangoj;
kaj tri pordegoj: unu Pordego de Jozef, unu
Pordego de Benjamen, unu Pordego de Dan.
33 Ankaŭ sur la suda flanko kvar mil kvincent
mezurstangoj; kaj tri pordegoj: unu Pordego de
Simeon, unu Pordego de Isaĥar, unu Pordego
de Zebulun. 34 Ankaŭ sur la okcidenta flanko
kvar mil kvincent; pordegojn ĝi havas tri: unu
Pordego de Gad, unu Pordego de Aŝer, unu
Pordego de Naftali. 35 La tuta ĉirkaŭo havas dek
ok mil. Kaj la nomo de la urbo de post tiu tago
estos: Eternulo-Tie.

Londona Biblio
The Holy Bible in Esperanto (1910)

Public Domain

Language: Esperanto

2020-02-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 13 Feb 2020
66d4141f-915d-52bc-b744-29459ca87515